

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících Ing. Františka Ujčíka a JUDr. Marie Minářové v hlavním líčení konaném dne 2. listopadu 2021

takto:

obžalovaní

J.A., nar. XXXXX v XXXXX, trv. bytem XXXXX, XXXXX, zaměstnán jako hlavní stavbyvedoucí

L.B., nar. XXXXX v XXXXX, trv. bytem XXXXX, XXXXX, důchodce

M.Š., nar. XXXXX v XXXXX, trv. bytem XXXXX, XXXXX
projektový manager,

J.V., nar. XXXXX v XXXXX, trv. bytem XXXXX, XXXXX, OSVČ,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťují obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že:

1) **J.A.** jako hlavní stavbyvedoucí společnosti XXXXX, zhotovitele díla fotovoltaické elektrárny (dále jen FVE) Vranovská Ves, v Písku v blíže neurčené době v listopadu 2010 s datací ke dni 15. 11. 2010 za účelem získání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. v řízení vedeném Stavebním úřadem Obecního úřadu Šumná (dále jen StÚ Šumná) vystavil nepravdivé "Prohlášení o kompletnosti a jakosti", ve kterém nepravdivě uvedl, že provedení předmětu díla odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení, stanoveným parametrům a předepsaným technickým normám, kdy toto Prohlášení bylo následně M.Š. doručeno na StÚ Šumná a založeno do spisového

materiálu vedeného v řízení o vydání kolaudačního souhlasu žadatele společnosti XXXXX, zastoupené společností XXXXX; v téže věci dne 1. 12. 2010 vystavil a podepsal nepravdivé "Prohlášení o vyklizení staveniště" stavby FVE Vranovská Ves, ve kterém uvedl, že stavba je k tomuto dni vyklizena a obaly a odpady zlikvidovány v souladu s platnými předpisy, které bylo založeno do uvedeného spisového materiálu v řízení o udělení kolaudačního souhlasu vedeného u StÚ Šumná a dále dne 21. 11. 2010 převzal nepravdivé zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, které byly vypracovány J.V., o nichž mu muselo být známo, že budou další osobou doručeny na Energetický regulační úřad, se sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava (dále jen ERÚ) jako podklady pro získání licence pro provoz FVE a společnosti XXXXX jak podklady pro připojení FVE k distribuční soustavě a k uzavření smlouvy dodávkách elektřiny, kdy následně tyto jím podepsané revizní zprávy byly dne 29. 11. 2010 doručeny na podatelnu ERÚ v Jihlavě a uloženy jako příloha do spisového materiálu Čj. 12581-10/2010-ERÚ vedeného k žádosti o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, žadatele XXXXX a byly též doručeny společnosti XXXXX jako povinná příloha k žádosti výrobce o první paralelní připojení výrobní k síti dle čl. IV Smlouvy o připojení zařízení výrobce elektřiny k distribuční soustavě č. 7000129768000010 (dále jen Smlouva o připojení) a dle ustanovení části 13.1 přílohy č. 4 Pravidel pro paralelní provoz zdrojů se sítí provozovatele distribuční soustavy, ačkoli věděl, že k datu vystavení Prohlášení o kompletnosti a Prohlášení o vyklizení staveniště a k datu vyhotovení revizních zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti zcela dokončena a zároveň mu bylo známo, že Prohlášení o kompletnosti bude následně předloženo StÚ Šumná k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, který bude následně předložen ERÚ jako nezbytný podklad žádosti o udělení licence a revizní zprávy budou předloženy na ERÚ k žádosti o vydání licence a na XXXXX ke schválení výrobní jakožto předpokladu plnění podmínek dle Smlouvy o připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení k distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektřiny,

2) **M.Š.** jako jediný zástupce pověřený jednáním ve věcech technických na základě Rámcové mandátní smlouvy o zabezpečení výkonu investorské inženýrské činnosti č. 10/03 (dále jen Rámcová smlouva) mezi společnostmi XXXXX, (mandant) a společností XXXXX, (mandatář), jejímž předmětem plnění bylo zajistit bezproblémovou realizaci stavebních prací a dodávek dle schválené projektové dokumentace a podmínek investora, bezproblémové vydání kolaudačního souhlasu a řádné uvedení provedené stavby do provozu, přičemž dle čl. VIII. této smlouvy byl mandatář povinen činnost vykonávat osobně a na svou odpovědnost, v blíže nezjištěné době předcházející 23. 11. 2010 doručil na StÚ Šumná k založení do spisového materiálu vedeného ve věci výstavby FVE Vranovská Ves nepravdivé Prohlášení o kompletnosti, ve kterém společnost XXXXX prohlašuje, že provedení uvedeného předmětu díla odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení, stanoveným parametrům a předepsaným technickým normám, podepsané J.A. ke dni 15. 11. 2010 a dále dne 23. 11. 2010 byl jako zástupce společnosti XXXXX přítomen úkonu, který provedl StÚ Šumná ve věci vydání kolaudačního souhlasu na stavbu fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark - dočasná stavba v řízení zahájeném na žádost společnosti XXXXX (kontrolní prohlídka stavby před vydáním kolaudačního souhlasu), při kterém předal zástupci StÚ Šumná L.B. nepravdivé revizní zprávy vypracované J.V. a technickou zprávu a výkresy skutečného provedení stavby k 3. 11. 2010, vypracované K.Z. za společnost XXXXX, ačkoli věděl, že k datu Prohlášení o kompletnosti a k datu vyhotovení revizních zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti dokončena a výkresy skutečného provedení neodpovídají faktickému stavu výstavby a zároveň mu muselo být známo, že doručené Prohlášení o kompletnosti a předané revizní zprávy a výkresy skutečného provedení stavby jsou nezbytnými přílohami, bez nichž by žádosti o vydání kolaudačních souhlasů nebylo ze strany StÚ Šumná vyhověno a že tyto kolaudační souhlasy a revizní zprávy jsou nutnou podmínkou pro vydání licence na ERÚ a pro XXXXX pro schválení výrobní a plnění podmínek Smlouvy o

připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení k distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektriny,

3) **J.V.** jako revizní technik elektrických zařízení bez omezení napětí tř. A+B, ev. č. 5714/9/09/R-EZ-E1/B vypracoval ve dnech 5. až 21. 11. 2010 nepravdivou "Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení", jejíž nedílnou součástí jsou jednotlivé revizní zprávy rozvodů NN/DC trafostanic TS 1-14, vypracované pod č. 1267/2010- 1280/2010, kdy v celkovém posudku uvedl, že "Provedeným měřením a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení z hlediska bezpečnosti je schopno provozu", uvedené revizní zprávy byly následně převzaty společností XXXXX a doručeny k založení do spisového materiálu StÚ Šumná, dále převzaty J.A. za společnost XXXXX a doručeny dne 29. 11. 2010 na ERÚ jako příloha do spisového materiálu Čj. 12581-10/2010-ERÚ vedeného k žádosti o udělení licence a též byly doručeny společnosti XXXXX, jako povinná příloha k žádosti výrobce o první paralelní připojení výrobní k síti dle Smlouvy o připojení a Pravidel pro paralelní provoz zdrojů se sítí provozovatele distribuční soustavy, kdy při řádně prováděné revizi elektrického zařízení by J.V. musel zjistit, že FVE Vranovská Ves nebyla k 21. 11. 2010 ve výstavbě elektročásti zcela dokončena tak, aby mohla být provedena výchozí revize elektrického zařízení v souladu s příslušnými právními předpisy a technickými normami a zároveň věděl, že tato nepravdivá revizní zpráva bude předložena příslušnému stavebnímu úřadu a ERÚ do správního spisu k žádosti o vydání licence a společnosti E.ON Distribuce a.s. k žádosti o provedení prvního paralelního připojení a jakožto předpoklad pro následné plnění podmínek Smlouvy o připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení k distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektriny,

4) **L.B.** jako oprávněná úřední osoba Stavebního úřadu Šumná na základě žádostí o vydání kolaudačního souhlasu společnosti XXXXX, zastoupené společností XXXXX, doručených na StÚ Šumná dne 5. 11. 2010, vydal dne 23. 11. 2010 kolaudační souhlasy s užíváním stavby č. 53-55/2010 pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. etapa jako stavby dočasné na 25 let, a to na základě závěrečné kontrolní prohlídky provedené pro všechny tři etapy dne 22. 11. 2010 mezi 10:00-10:45 hod. za přítomnosti M.Š. a prohlídku uzavřel konstatováním, že stavba je provedena dle schválené změny ze dne 3. 11. 2010, ačkoli

a) byly v rozporu co do celkového počtu fotovoltaických panelů (dále jen FVP) předložené revizní zprávy k jednotlivým trafostanicím TS1-TS14, vypracované J.V. a převzaté společností XXXXX, a to s celkovou revizní zprávou, za provozovatele převzatou dne 21. 11. 2010 J.A., která byla též do spisu StÚ Šumná doložena, ale také v rozporu s počtem uvedeným v kapitole 2. Popis systému FVE technické zprávy ze dne 3. 11. 2010, vypracované K.Z. za společnost XXXXX a založené do spisu StÚ Šumná,

b) byla v rozporu do spisu StÚ Šumná doložená Prohlášení o kompletnosti (viz výše bod 1) a Prohlášení zhotovitele k provedenému dílu, vystavená za společnost XXXXX dne 19. 11. 2010 J.J., ve kterém společnost prohlásila, že dodávka, montáž a příprava před uvedením do provozu elektroinstalace na FVE Vranovská Ves byly provedeny na základě předané projektové dokumentace pro realizaci stavby a dílo je schopné bezpečného provozu, se zápisy ve stavebním deníku (dále jen SD) společnosti XXXXX z období od 15. 11. 2010 do 21. 11. 2010, taktéž doložených do spisového materiálu StÚ Šumná,

c) byla v rozporu výkresová dokumentace skutečného provedení ze dne 3. 11. 2010, vypracovaná K.Z. za společnost XXXXX, doložená do spisu StÚ Šumná se skutečným fyzicky realizovaným stavem výstavby FVE k uvedenému dni, neboť minimálně do 22. 11. 2010 probíhaly dokončovací práce na technologii a následně nejméně od 27. 11. 2010 do 9. 12. 2010 probíhaly na celé ploše FVE práce spočívající v montáži odpovídajícího množství konstrukcí a montáži a zapojování fotovoltaických panelů v celkovém počtu 2.450 ks

a výše uvedené skutečnosti by musel L.B. při řádně vykonané kontrolní prohlídce a porovnání jednotlivých předložených podkladů vzájemně a se skutečným stavem zjistit, zaprotokolovat a následně by nemohl vydat výše uvedené kolaudační souhlasy s užíváním stavby, o kterých mu muselo být známo, že je jich zapotřebí jako nutné přílohy pro řízení o vydání licence pro danou výrobu na ERÚ; současně si musel být vědom skutečnosti, že na základě jím vydaného kolaudačního souhlasu bude elektrárně umožněn její provoz, že bude nezbytným podkladem pro vydání licence na výrobu energie a tedy předpokladem pro získání nároku na podporované výkupní ceny energie z fotovoltaických zdrojů,

takto J.A., M.Š. a J.V. záměrně klamali

a) Stavební úřad Šumná za účelem vydání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. etapa jako stavby dočasné na 25 let,

b) Energetický regulační úřad za účelem vydání licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby a

c) společnost E.ON Distribuce a.s. za účelem provedení připojení k distribuční soustavě a následné plnění podmínek Smlouvy o připojení, a takto jednali za účelem neoprávněného získání nároku na prodej elektřiny za garantovanou podporovanou výkupní cenu energie

a L.B. při závěrečné kontrolní prohlídce FVE Vranovská Ves a při přezkoumání podkladů rozhodnutí stavebního úřadu při vydání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby vykonal svoji pravomoc oprávněné úřední osoby Stavebního úřadu Šumná nedbale a zmařil splnění důležitého úkolu v podobě zajištění zákonnosti rozhodnutí ve stavebním řízení a následkem jeho jednání bylo vydání nezákonných kolaudačních souhlasů, které akceptovaly skutečnosti, které neodpovídaly realitě za situace, kdy bylo jeho povinností se rozhodnými skutečnostmi zabývat; tyto souhlasy byly následně doloženy do správního spisu ERÚ v rámci rozhodování o udělení licence na výrobu elektrické energie, kdy na základě pravomocné licence a provedení tzv. prvního paralelního připojení do distribuční soustavy ještě v roce 2010, jakož i v důsledku následného prezentování nepravdivých informací o dokončenosti výroby resp. zamlčení informací o její nedokončenosti v době vydání licence vůči společnosti E.ON Distribuce a.s. při uzavření Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy č. 2010-S711081 ze dne 17. 1. 2011, jakož i při následné pravidelné měsíční fakturaci výkupních cen a zeleného bonusu na jejím základě vznikl a byl uplatňován společností XXXXX nárok na garantovanou výkupní cenu za vyrobenou elektrickou energii ze zdroje uvedeného do provozu v roce 2010 ve výši 12.150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalu 2-4% ročně podobu ekonomické životnosti výroby, zakotveném v § 2 vyhlášky č. 140/2009 Sb., a to přesto, že FVE v době vydání Rozhodnutí o udělení licence č. 111017446, které nabylo právní moci dnem 3. 12. 2010, podmínky pro získání licence nesplňovala a úhrady za dodanou energii vyplácené do 31. 12. 2012 ve prospěch společnosti XXXXX a následně od 1.1.2013 společnosti XXXXX, ponížené o tržní cenu dodané energie, tvoří škodou způsobenou na úkor společnosti XXXXX a společnosti XXXXX, které následně přenesly zvýšené náklady na výrobu elektřiny na spotřebitele elektřiny, na ostatní provozovatele distribučních soustav prostřednictvím vyrovnávacích plateb a státní rozpočet České republiky v důsledku úhrady dotací, přičemž od prosince roku 2010 do 31. 12. 2011 byla v rámci výplaty výkupních cen takto způsobena škoda ve výši **198.301.384,98 Kč** (nárokovaná cena za toto období činila 222 252 432,35 Kč, od které je třeba odečíst cenu dodané silové elektřiny ve výši 24 251 047,37 Kč); od 1. 1. 2012 do února 2016 v rámci poskytnutého zeleného bonusu bylo dle předložených faktur uhrazeno:

za rok 2012

213.281.171,74 Kč

za rok 2013	196.193.888,28 Kč
za rok 2014	198.092.161,82 Kč
za rok 2015	223.531.095,94 Kč
za I a II/2016	18.670.901,12 Kč
celkem 2012 – II/2016	849.769.218,89 Kč

celkem tedy od prosince 2010 do února 2016 byla způsobena škoda ve výši 1.048.070.623,87 Kč, přičemž v následující době by tato škoda průběžně narůstala tak, že za dobu dvaceti let inkasování zeleného bonusu po dobu životnosti výroby by celková výše škody dosáhla nejméně 3,870 mld. Kč,

tedy

J.A. a M.Š.

společným jednáním jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, zamlčení podstatných skutečností, obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustili v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

J.V.

opatřením prostředků umožnil a usnadnil jinému spáchání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, zamlčení podstatných skutečností, obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo

L.B.

jako úřední osoba při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmařil splnění důležitého úkolu a způsobil tak škodu velkého rozsahu,

čímž spáchali

J.A. a M.Š.

zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, zčásti dokonáný a zčásti nedokonáný ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

J.V.

pomoc ke spáchání zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, zčásti dokonáného a zčásti nedokonáného ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

L.B.

přečin maření úkolu úřední osoby z nedbalosti dle ustanovení § 330 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

n e b o ť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození:

- společnost XXXXX,
- společnost XXXXX
- Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu, IČO: 476 09 109, Na Františku 32, Praha 1, zastoupená Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO: 697 97 111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2, 128 00,

odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

A. Dosavadní průběh řízení

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Brně podal dne **21. 6. 2017** u zdejšího soudu **obžalobu** na J.A., L.B., M.Š. a J.V., v níž jim kladl za vinu spáchání trestného jednání, které spočívalo v tom, že

1) J.A. jako hlavní stavbyvedoucí společnosti XXXXX, zhotovitele díla fotovoltaické elektrárny (dále jen FVE) Vranovská Ves, v Písku v blíže neurčené době v listopadu 2010 s datací ke dni 15. 11. 2010 za účelem získání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. v řízení vedeném Stavebním úřadem Obecního úřadu Šumná (dále jen StÚ Šumná) vystavil nepravdivé "Prohlášení o kompletnosti a jakosti", ve kterém nepravdivě uvedl, že provedení předmětu díla odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení, stanoveným parametrům a předepsaným technickým normám, kdy toto Prohlášení bylo následně M.Š. doručeno na StÚ Šumná a založeno do spisového materiálu vedeného v řízení o vydání kolaudačního souhlasu žadatele společnosti XXXXX, zastoupené společností XXXXX; v téže věci dne 1. 12. 2010 vystavil a podepsal nepravdivé "Prohlášení o vyklizení staveniště" stavby FVE Vranovská Ves, ve kterém uvedl, že stavba je ke tomuto dni vyklizena a obaly a odpady zlikvidovány v souladu s platnými předpisy, které bylo založeno do uvedeného spisového materiálu v řízení o udělení kolaudačního souhlasu vedeného u StÚ Šumná a dále dne 21. 11. 2010 převzal nepravdivé zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, které byly vypracovány J.V., o nichž mu muselo být známo, že budou další osobou doručeny na Energetický regulační úřad, se sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava (dále jen ERÚ) jako podklady pro získání licence pro provoz FVE a společnosti XXXXX jak podklady pro připojení FVE ke distribuční soustavě a ke uzavření smlouvy dodávkách elektřiny, kdy následně tyto jím podepsané revizní zprávy byly dne 29. 11. 2010 doručeny na podatelnu ERÚ v Jihlavě a uloženy jako příloha do spisového materiálu Č.j. 12581-10/2010-ERÚ vedeného ke žádosti o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, žadatele XXXXX a byly též doručeny společnosti XXXXX jako povinná příloha ke žádosti výrobce o první paralelní připojení výrobní ke síti dle čl. IV Smlouvy o připojení zařízení výrobce elektřiny ke distribuční soustavě č. 7000129768000010 (dále jen Smlouva o připojení) a dle ustanovení části 13.1 přílohy č. 4 Pravidel pro paralelní provoz zdrojů se sítí provozovatele distribuční soustavy, ačkoli věděl, že ke datu vystavení Prohlášení o kompletnosti a Prohlášení o vyklizení staveniště a ke datu vyhotovení revizních zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti zcela dokončena a zároveň mu bylo známo, že Prohlášení o kompletnosti bude následně předloženo StÚ Šumná ke žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, který bude následně předložen ERÚ jako nezbytný podklad žádosti o udělení licence a revizní zprávy budou předloženy na ERÚ ke žádosti o vydání licence a na XXXXX ke schválení výrobní jakožto předpokladu plnění podmínek dle Smlouvy o připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení ke distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektřiny,

2) **M.Š.** jako jediný zástupce pověřený jednáním ve věcech technických na základě Rámcové mandátní smlouvy o zabezpečení výkonu investorské inženýrské činnosti č. 10/03 (dále jen Rámcová smlouva) mezi společností XXXXX, se sídlem XXXXX (mandant) a společností XXXXX, se sídlem Plavská 2166/3, 370 01 České Budějovice (mandatář), jejímž předmětem plnění bylo zajistit bezproblémovou realizaci stavebních prací a dodávek dle schválené projektové dokumentace a podmínek investora, bezproblémové vydání kolaudačního souhlasu a řádné uvedení provedené stavby do provozu, přičemž dle čl. VIII. této smlouvy byl mandatář povinen činnost vykonávat osobně a na svou odpovědnost, v blíže nezjištěné době předcházející 23. 11. 2010 doručil na StÚ Šumná ke založení do spisového materiálu vedeného ve věci výstavby FVE Vranovská Ves nepravdivé Prohlášení o kompletnosti, ve kterém společnost XXXXX prohlašuje, že provedení uvedeného předmětu díla odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení, stanoveným parametrům a předepsaným technickým normám, podepsané J.A. ke dni 15. 11. 2010 a dále dne 23. 11. 2010 byl jako zástupce společnosti XXXXX přítomen úkonu, který provedl StÚ Šumná ve věci vydání kolaudačního souhlasu na stavbu fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark - dočasná stavba v řízení zahájeném na žádost společnosti XXXXX (kontrolní prohlídka stavby před vydáním kolaudačního souhlasu), při kterém předal zástupci StÚ Šumná L.B. nepravdivé revizní zprávy vypracované J.V. a technickou zprávu a výkresy skutečného provedení stavby ke 3. 11. 2010, vypracované K.Z. za společnost XXXXX, ačkoli věděl, že ke datu Prohlášení o kompletnosti a ke datu vyhotovení revizních zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti dokončena a výkresy skutečného provedení neodpovídají faktickému stavu výstavby a zároveň mu muselo být známo, že doručené Prohlášení o kompletnosti a předané revizní zprávy a výkresy skutečného provedení stavby jsou nezbytnými přílohami, bez nichž by žádosti o vydání kolaudačních souhlasů nebylo ze strany StÚ Šumná vyhověno a že tyto kolaudační souhlasy a revizní zprávy jsou nutnou podmínkou pro vydání licence na ERÚ a pro XXXXX pro schválení výrobní a plnění podmínek Smlouvy o připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení k distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektriny,

3) **J.V.** jako revizní technik elektrických zařízení bez omezení napětí tř. A+B, ev. č. 5714/9/09/R-EZ-E1/B vypracoval ve dnech 5. až 21. 11. 2010 nepravdivou "Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení", jejíž nedílnou součástí jsou jednotlivé revizní zprávy rozvodů NN/DC trafostanic TS 1-14, vypracované pod č. 1267/2010- 1280/2010, kdy v celkovém posudku uvedl, že "Provedeným měřením a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení z hlediska bezpečnosti je schopno provozu", uvedené revizní zprávy byly následně převzaty společností XXXXX a doručeny ke založení do spisového materiálu StÚ Šumná, dále převzaty J.A. za společnost XXXXX a doručeny dne 29. 11. 2010 na ERÚ jako příloha do spisového materiálu Čj. 12581- 10/2010-ERÚ vedeného ke žádosti o udělení licence a též byly doručeny společnosti XXXXX, jako povinná příloha ke žádosti výrobce o první paralelní připojení výrobní ke síti dle Smlouvy o připojení a Pravidel pro paralelní provoz zdrojů se sítí provozovatele distribuční soustavy, kdy při řádné prováděné revizi elektrického zařízení by J.V. musel zjistit, že FVE Vranovská Ves nebyla ke 21. 11. 2010 ve výstavbě elektročásti zcela dokončena tak, aby mohla být provedena výchozí revize elektrického zařízení v souladu s příslušnými právními předpisy a technickými normami a zároveň věděl, že tato nepravdivá revizní zpráva bude předložena příslušnému stavebnímu úřadu a ERÚ do správního spisu ke žádosti o vydání licence a společnosti E.ON Distribuce a.s. ke žádosti o provedení prvního paralelního připojení a jakožto předpoklad pro následné plnění podmínek Smlouvy o připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení k distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektriny,

4) **L.B.** jako oprávněná úřední osoba Stavebního úřadu Šumná na základě žádosti o vydání kolaudačního souhlasu společností XXXXX, zastoupené společností XXXXX, doručených na StÚ Šumná dne 5. 11. 2010, vydal dne 23. 11. 2010 kolaudační souhlasy s užíváním stavby č. 53- 55/2010 pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. etapa jako stavby dočasné na 25 let, a to na základě závěrečné kontrolní prohlídky provedené pro všechny tři etapy dne 22. 11. 2010 mezi 10:00-10:45 hod. za přítomnosti M.Š. a prohlídku uzavřel konstatováním, že stavba je provedena dle schválené změny ze dne 3. 11. 2010, ačkoli

a) byly v rozporu co do celkového počtu fotovoltaických panelů (dále jen FVP) předložené revizní zprávy ke jednotlivým trafostanicím TS1-TS14, vypracované J.V. a převzaté společností XXXXX, a to s celkovou revizní zprávou, za provozovatele převzatou dne 21. 11. 2010 J.A., která byla též do spisu StÚ Šumná doložena, ale také v rozporu s počtem uvedeným v kapitole 2. Popis systému FVE technické zprávy ze dne 3. 11. 2010, vypracované K.Z. za společnost XXXXX a založené do spisu StÚ Šumná,

b) byla v rozporu do spisu StÚ Šumná doložená Prohlášení o kompletnosti (viz výše bod 1) a Prohlášení zhotovitele ke provedenímu dílu, vystavená za společnost XXXXX dne 19. 11. 2010 J.J., ve kterém společnost prohlásila, že dodávka, montáž a příprava před uvedením do provozu elektroinstalace na FVE Vranovská Ves byly provedeny na základě předané projektové dokumentace pro realizaci stavby a dílo je schopné bezpečného provozu, se zápisy ve stavebním deníku (dále jen SD) společnosti XXXXX z období od 15. 11. 2010 do 21. 11. 2010, taktéž doložených do spisového materiálu StÚ Šumná,

c) byla v rozporu výkresová dokumentace skutečného provedení ze dne 3. 11. 2010, vypracovaná K.Z. za společnost XXXXX, doložená do spisu StÚ Šumná se skutečným fyzicky realizovaným stavem výstavby FVE ke uvedenému dni, neboť minimálně do 22. 11. 2010 probíhaly dokončovací práce na technologii a následně nejméně od 27. 11. 2010 do 9. 12. 2010 probíhaly na celé ploše FVE práce spočívající v montáži odpovídajícího množství konstrukcí a montáži a zapojování fotovoltaických panelů v celkovém počtu 2.450 ks

a výše uvedené skutečnosti by musel L.B. při řádně vykonané kontrolní prohlídce a porovnání jednotlivých předložených podkladů vzájemně a se skutečným stavem zjistit, zprotokolovat a následně by nemohl vydat výše uvedené kolaudační souhlasy s užíváním stavby, o kterých mu muselo být známo, že je jich zapotřebí jako nutné přílohy pro řízení o vydání licence pro danou výrobu na ERÚ; současně si musel být vědom skutečnosti, že na základě jím vydaného kolaudačního souhlasu bude elektrárně umožněn její provoz, že bude nezbytným podkladem pro vydání licence na výrobu energie a tedy předpokladem pro získání nároku na podporované výkupní ceny energie z fotovoltaických zdrojů,

takto J.A., M.Š. a J.V. záměrně klamali

a) Stavební úřad Šumná za účelem vydání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. etapa jako stavby dočasné na 25 let,

b) Energetický regulační úřad za účelem vydání licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby a

c) společnost E.ON Distribuce a.s. za účelem provedení připojení ke distribuční soustavě a následné plnění podmínek Smlouvy o připojení, a takto jednali za účelem neoprávněného získání nároku na prodej elektřiny za garantovanou podporovanou výkupní cenu energie

a L.B. při závěrečné kontrolní prohlídce FVE Vranovská Ves a při přezkoumání podkladů rozhodnutí stavebního úřadu při vydání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby vykonal svoji pravomoc oprávněné úřední osoby Stavebního úřadu Šumná nedbale a zmařil splnění důležitého úkolu v podobě zajištění zákonnosti rozhodnutí ve stavebním řízení a následkem jeho jednání bylo vydání nezákonných kolaudačních souhlasů, které akceptovaly skutečnosti, které neodpovídaly realitě za situace, kdy bylo jeho povinností se rozhodnými skutečnostmi zabývat; tyto souhlasy byly následně doloženy do správního spisu ERÚ v rámci rozhodování o udělení licence na výrobu elektrické energie, kdy na základě pravomocné licence a provedení tzv. prvního paralelního připojení do distribuční soustavy ještě v roce 2010, jakož i v důsledku následného prezentování nepravdivých informací o dokončenosti výroby resp. zamlčení informací o její nedokončenosti v době vydání licence vůči společnosti E.ON Distribuce a.s. při uzavření Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy č. 2010-S711081 ze dne 17. 1. 2011, jakož i při následné pravidelné měsíční fakturaci výkupních cen a zeleného bonusu na jejím základě vznikl a byl uplatňován společností XXXXX nárok na garantovanou výkupní cenu za vyrobenou elektrickou energii

ze zdroje uvedeného do provozu v roce 2010 ve výši 12.150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalu 2-4% ročně podobu ekonomické životnosti výroby, zakotveném v § 2 vyhlášky č. 140/2009 Sb., a to přesto, že FVE v době vydání Rozhodnutí o udělení licence č. 111017446, které nabylo právní moci dnem 3. 12. 2010, podmínky pro získání licence nesplňovala a úbrady za dodanou energii vyplácené do 31. 12. 2012 ve prospěch společnosti XXXXX a následně od 1.1.2013 společnosti XXXXX, ponižené o tržní cenu dodané energie, tvoří škodou způsobenou na úkor společnosti XXXXX a společnosti XXXXX, které následně přenesly zvýšené náklady na výrobu elektřiny na spotřebitele elektřiny, na ostatní provozovatele distribučních soustav prostřednictvím vyrovnávacích plateb a státní rozpočet České republiky v důsledku úbrady dotací, přičemž od prosince roku 2010 do 31. 12. 2011 byla v rámci výplaty výkupních cen takto způsobena škoda ve výši **198.301.384,98 Kč** (nárokovaná cena za toto období činila 222 252 432,35 Kč, od které je třeba odečíst cenu dodané silové elektřiny ve výši 24 251 047,37 Kč); od 1. 1. 2012 do února 2016 v rámci poskytnutého zeleného bonusu bylo dle předložených faktur ubraženo:

za rok 2012	213.281.171,74 Kč
za rok 2013	196.193.888,28 Kč
za rok 2014	198.092.161,82 Kč
za rok 2015	223.531.095,94 Kč
za I a II/2016	18.670.901,12 Kč
celkem 2012 – II/2016	849.769.218,89 Kč

celkem tedy od prosince 2010 do února 2016 byla způsobena škoda ve výši 1.048.070.623,87 Kč, přičemž v následující době by tato škoda průběžně narůstala tak, že za dobu dvaceti roků inkasování zeleného bonusu po dobu životnosti výroby by celková výše škody dosáhla nejméně 3,870 mld. Kč.

2. Trestné jednání obžalovaný J.A. a M.Š. bylo v obžalobě kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, z části dokonaný, z části nedokonaný, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Trestné jednání obžalovaného J.V. bylo kvalifikováno jako pomoc ke spáchání zvlášť závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, z části dokonaného, z části nedokonaného, ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Trestné jednání obžalovaného L.B. bylo kvalifikováno jako přečin maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
3. **Krajský soud v Brně** o podané obžalobě rozhodl v neveřejném zasedání konaném **dne 5. 9. 2018**, a to **usnesením č. j. 39 T 6/2017-3178**, když podle § 188 odst. 1 písm. c) trestního řádu z důvodů uvedených v ustanovení § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastavil trestní stíhání obviněných J.A., nar. XXXXX, L.B., nar. XXXXX, M.Š., nar. XXXXX a J.V., nar. XXXXX, pro skutek, který je podrobně popsán v obžalobě.
4. **Vrchní soud v Olomouci**, jako soud stížnostní, rozhodl **usnesením ze dne 12. 12. 2018 č. j. 6 To 71/2018-3215** tak, že podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadené usnesení zrušil a Krajskému soudu v Brně uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. S právním hodnocením, které provedl soud prvního stupně, se Vrchní soud v Olomouci neztotožnil. Rozhodnutí soudu bez provedení dokazování v rámci hlavního líčení je třeba, podle jeho názoru, považovat za předčasné. Aby bylo možno učinit meritorní rozhodnutí, je nezbytné provést dokazování v řádném hlavním líčení. Podstatné je to, že licenční rozhodnutí ERÚ bylo získáno na základě dokumentů, deklarujících neodpovídající stav FVE, a to nejméně z důvodu absence instalace většího množství (cca 2500 ks) FV panelů. Stížnostní soud považuje za stěžejní skutečnost, že obvinění se svého jednání, tj. uvedení ERÚ v omyl v licenčním řízení, dopustili v podstatě okamžikem zahájení licenčního řízení, k čemuž došlo dne 22. 10. 2010. Dne 16. 11. 2010 sice došlo k žádosti o přerušení

licenčního řízení, ale to toliko z důvodu zdržení vyhotovení revizních zpráv a posunutí termínu kolaudace. Dne 1. 12. 2010 došlo ze strany ERÚ k vydání licence. Celé licenční řízení bylo tedy zahájeno poté, co ERÚ dne 8. 11. 2010 vydal konkrétní cenové rozhodnutí č. 2/2010, které bylo publikováno Energetickým regulačním věstníkem ze dne 12. 11. 2010. Tyto skutečnosti pak vzhledem ke specifikám dané věci mohou mít vliv zejména z hlediska subjektivní stránky obviněných, tedy k čemu jejich jednání konkrétně směřovalo, a to i z pohledu zamýšleného majetkového následku. Stížnostní soud poukázal na to, že společnost XXXXX dlouhodobě podniká v solární energetice na základě podvodně vylákané licence a v důsledku toho do současné doby inkasuje v kompletním rozsahu neoprávněně, nad rámec tržních cen dodané elektrické energie, tzv. zelené bonusy, tedy nejméně onu dotační nadstavbu a složku výkupní ceny (ad 20). Stížnostní soud rovněž poukázal na zásadu subsidiarity trestní represe, která je jednou ze základních zásad trestního práva a vyžaduje, aby stát uplatňoval prostředky trestního práva zdrženlivě, tzn. především tam, kde jiné právní prostředky selhávají nebo nejsou efektivní. Ze zásady subsidiarity trestní represe plyne, že trestněprávní řešení představuje krajní prostředek (ultima ratio) pro zákonodárce, ale i pro soudce, státní zástupce a policii, když postulát ultima ratio má nepochybně význam i pro interpretaci trestněprávních norem a plyne z něho, že trestnými činy mohou být pouze závažnější případy protispolečenských jednání, což plyne z ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku, jakož i z judikatury Ústavního soudu ČR, jakož i z rozhodnutí Nejvyššího soudu. V první řadě mají být tedy uplatňovány prostředky práva občanského, obchodního či správního a teprve tam, kde jen taková ochrana je neúčinná a kde porušení chráněných vztahů naplňuje znaky konkrétní skutkové podstaty trestného činu, je namísto uplatňovat odpovědnost trestní. Stížnostní soud tedy uzavřel, že ve věci bude nutno provést kompletní dokazování, zaměřit se na podíl jednotlivých obžalovaných na žalovaném skutku a na právní hodnocení, v jehož rámci je nutné posoudit také vývojová stádia žalované trestné činnosti. Po řádně provedeném dokazování nalézací soud posoudí, zda jednání obviněných naplňuje znaky žalované či jiné skutkové podstaty trestného činu, event. přestupku, když je nutné, aby soud odpovídajícím způsobem zhodnotil také otázku, v jakém rozsahu měla být počináním obviněných, spočívajícím v uvedení ERÚ, popř. jiných subjektů v omyl, způsobena škoda (ad 29).

5. **Krajský soud v Brně** podanou obžalobu projednal v **hlavním líčení**, které se konalo ve dnech 18. 2., 19. 3., 20. 5. a 9. 9. 2020, kdy provedl veškeré dostupné důkazy. Na základě dokazování, provedeného u hlavního líčení, vyhlásil Krajský soud v Brně, jako soud nalézací, **dne 17. 9. 2020 rozsudek č. j. 39 T 6/2017-3494**, kterým všechny obžalované podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zprostil v plném rozsahu. Současně podle § 229 odst. 3 trestního řádu soud rozhodl tak, že společnosti XXXXX, XXXXX, Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu se odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
6. **Vrchní soud v Olomouci rozhodl dne 19. 5. 2021** o odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Brno, **usnesením č. j. 6 To 5/2021-3548**, a to tak, že podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně, aby učinil nové rozhodnutí. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolacího soudu je patrné, že po přezkoumání napadeného rozsudku dospěl odvolací soud k závěru, že soud I. stupně se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro své rozhodnutí a ani rozsah dokazování nelze v této fázi řízení považovat za dostačující. Bude proto na soudu I. stupně, aby některé důkazy zopakoval, příp. provedl důkazy další, když jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazování činnosti soudu I. stupně. Odvolací soud konstatoval, že v nyní projednávané trestní věci se jedná o specifickou trestnou činnost, u které je nicméně nutno v obvyklém rozsahu dovodit naplnění znaků skutkové podstaty trestné činu podvodu. Ta zahrnuje jednak znak obohacení samotného pachatele nebo jiného tím, že pachatel uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku škodu. Pokud jde o subjektivní stránku, tedy formu zavinění, je pro tento trestný čin vyžadován úmysl, který je nutno prokázat každému pachateli. Naplnění znaku skutkové podstaty

trestného činu podvodu je v tomto případě dovozováno ze skutečnosti, že obžalovaný J.V. vypracoval ve dne 5. až 21. 11. 2010 zprávu výchozí revizi elektrického zařízení a obžalovaný J.A. „Prohlášení o kompletnosti a jakosti“, datované dnem 15. 11. 2010 a dále „Prohlášení o vyklizení staveniště“, datované dnem 1. 12. 2010, ačkoliv montáž odpovídajícího množství konstrukcí a zapojování FV panelů v celkovém počtu 2.450 ks probíhala až do 9. 12. 2010, což oběma obžalovaným muselo být známo. Obžalovaný M.Š. rovněž musel být seznámen se stupněm rozestavenosti předmětné FVE a doručil na Stavební úřad Šumná k založení do spisového materiálu toto „Prohlášení o kompletnosti a jakosti“, jakož i revizní zprávy, vypracované J.V.. Z uvedeného je, podle názoru odvolacího soudu, zřejmé, že omyl, jako základní znak skutkové podstaty trestného činu podvodu je dovozován z vyhotovení listin, které byly následně předloženy stavebnímu úřadu pro kolaudační řízení a ERÚ pro licenční řízení v rozporu se skutečným stavem stavby. Pokud by tedy předmětné listiny byly v době jejich vyhotovení v souladu se skutečným stavem výstavby FVE nebylo by možné dovést jejich „nepravdivost“. Stav rozestavenosti díla ke dni vyhotovení předmětných listin je proto stěžejní skutkovou otázkou, o kterou je pak možno opřít další skutkové i právní závěry v této věci.

7. Odvolací soud dále poukázal na rozporné závěry nalézacího soudu právě ve vztahu k této stěžejní skutkové otázce. Nalézací soud na jednu stranu explicitně formuloval kategorický závěr (bod 69 napadeného rozsudku) o tom, že ke dni vydání rozhodující zprávy o výchozí revizi z 21. 11. 2010 nebyla FVE Vranovská Ves dokončena, neboť chybělo 2.490 ks panelů, což představuje asi 2,9 % všem panelů, které by měly být instalovány. Současně však v další části odůvodnění svého rozhodnutí (bod 104), nalézací soud uvedl, že u hlavního líčení nebyl proveden a ostatně ani ze stany obžaloby navržen žádný objektivní relevantní důkaz o faktickém počtu FV panelů, instalovaných na této FVE ke dni 22. 11. 2010. Tyto závěry nalézacího soudu jsou, podle stanoviska odvolacího soudu, rozporné a neslučitelné a je proto na soudu I. stupně, aby si ujasnil, zda na základě provedených důkazů dospěl k jednoznačnému závěru o nedokončenosti FVE, či zda má o této okolnosti pochybnosti, které nelze dalším dokazováním odstranit. Tyto pochybnosti by pak odůvodňovaly uplatnění zásady *in dubio pro reo*.
8. Odvolací soud dále konstatoval, že pokud listinné podklady předkládané správním orgánům či distributorovi neodrážely faktický stav dokončenosti FVE, lze je považovat za nepravdivé i v tom případě, že by následně v materiálním slova smyslu byla samotná technická stránka FVE dokončena řádně a v souladu s projektovou dokumentací. V této trestní věci bylo jednoznačně zjištěno datum vydání kolaudačního rozhodnutí i datum udělení licence včetně přesné datace jednotlivých zpráv předkládaných do probíhajících správních řízení, bylo proto nutno zabývat se otázkou technického dokončení FVE, resp. otázkou, zda podklady, předkládané do správních řízení, odpovídaly faktickému stavu dokončenosti výstavby FVE, která z jejich obsahu vyplývala. Nalézací soud se této otázce věnoval v odstavcích 57.-70. napadeného rozsudku, ale přitom se vůbec nezabýval otázkou, zda výměnu již instalovaných FVE panelů je třeba považovat za úpravu nebo výstavbu, tedy zda v situaci, kdy budovaná FVE je osazena vadnými panely, je možno tuto považovat za dokončenou s tím, že je nutná pouze výměna některých vadných panelů, či zda taková FVE je nedokončená s tím, že výměnou vadných panelů je pokračováno v její výstavbě. Podle názoru odvolacího soudu je pak namísto zabývat se otázkou, zda po výměně vadných panelů, aniž by přitom bylo zasahováno do dalších konstrukcí FVE, je nutno vyhotovovat další revizní zprávu, příp. iniciovat další správní řízení či zda se jedná pouze o provozní opravu obvyklých závad (pozn. bod 24.).
9. Podle názoru odvolacího soudu tedy nebylo postaveno najisto, zda 2.490 ks FV panelů (viz Dodatek č. 2 ke Smlouvě o dílo ze dne 7. 7. 2010, který by uzavřen 6. 12. 2010) bylo určeno pouze pro takovou výměnu, či zda se jednalo o rozšíření plochy budované FVE. Nalézací soud pominul otázku, zda se jednalo pouze o úpravu stávajícího stavu, nebo o výstavbu nové části FVE, když žádné dokazování k této otázce nevedl. Rovněž není zřejmé, jaká skutková zjištění učinil nalézací

soud ve vztahu k panelům dodaným společnostmi XXXXX, které jsou předmětem samostatného trestního stíhání z důvodu falšování jejich průvodní dokumentace a dodání panelů v rozporu s charakteristikami, které byly ze strany společnosti XXXXX objednány. Nalézací soud se nezabýval otázkou, kdy byla tato závada zjištěna a jak na ni bylo reagováno. V zásadě nelze vyloučit, že v době provádění revize obžalovaným V. (5. – 21. 11. 2010), příp. v době kontrolní prohlídky stavebního úřadu (23. 11. 2010) byla technologická část FVE dokončena včetně všech rozvodů, když nosné konstrukce byly osazeny panely, z nichž však některé reálně neodpovídaly projektovaným charakteristikám, ačkoliv jejich průvodní doklady (falšované společnosti XXXXX) byly s těmito požadavky v souladu. Za takového stavu, který v zásadě odpovídá popisu svědků J. P. a J.H., by bylo nutno řešit otázku, zda revizní technik v průběhu provádění revize, které samotné FV panely nepodléhají a také pracovník stavebního úřadu v době kontrolní prohlídky, měli možnost zjistit, že elektrárna skutečně není dokončena. Podle názoru odvolacího soudu bude nutno řešit soulad reálného stavu s projektovou dokumentací. Dodatek ke Smlouvě o dílo mezi společnostmi XXXXX a XXXXX, který konstatuje rozpor FV panelů se Smlouvou o dílo, byl uzavřen 25. 11. 2010, tedy až po vydání kolaudačního souhlasu a dokončení výchozí revize. Dodatek č. 2 ke Smlouvě o dílo mezi společnostmi XXXXX a XXXXX na dodávku 2.450 ks panelů byl uzavřen 6. 12. 2010, tedy po datu udělení licence ERÚ. Podle názoru odvolacího soudu bude proto nutno zabývat se otázkou, kdy byla zjištěna závada, kterou bylo nutno odstranit a jakým způsobem byla odstraněna a také zda tento postup lze hodnotit jako úpravu stávajícího stavu nebo pokračování výstavby elektrárny. Nalézací soud se nikterak nezabýval projektovou dokumentací, která byla použita k výstavbě a která měla být ke dni 3. 11. 2010 upravena, když podle zjištění odvolacího soudu samotná úprava je ve stavebním deníku zachycena jen velmi neurčitě (č. l. 1363), neboť bez bližší specifikace pouze odkazuje na projektovou dokumentaci a odchylky označuje za nepodstatné.

10. Nalézací soud dovedl nedokončenost FVE k 21. 11. 2010 z protokolu o provedených elektropracích mezi společnostmi XXXXX a XXXXX a odvolací soud poukázal na to, že součástí spisového materiálu je více obdobných dokladů, které mají vztah ke konkrétním fakturám, týkajícím se dodávek společnosti XXXXX. Jedná se např. o protokoly z 25. 11. 2010 (č. l. 1033 a 1036). Rozpracovat na těchto dokladech v žádné z položek nedosahuje 100%, avšak na základě spisového materiálu nelze jednoznačně určit, jaké práce byly ke dni vystavení předmětných protokolů dokončeny a na kolik procent. Z hlediska posouzení validity uvedených listin pro skutkové závěry lze nicméně porovnat údaj o revizní činnosti, neboť jednotlivé revizní zprávy jsou součástí spisového materiálu. Na obou těchto protokolech je položka „revizní technik, zprávy“ dokončena na 50%. V příloze (šanon společnosti XXXXX, nadepsaný jako FVE Vranovská Ves revizní zprávy) se přitom nenachází žádná revizní zpráva s datem pozdějším než 22. 11. 2010. Podle názoru odvolacího soudu je tedy otázkou, jaké práce a v jakém stupni dokončenosti jsou předmětem uvedených protokolů ze dne 25. 11. 2010 a do jaké míry lze tyto údaje použít jako nezvratný důkaz o nedokončenosti FVE Vranovská Ves k 21. 11. 2010. Je proto nutné doplnit dokazování výsledkem osob, které předmětné protokoly vyhotovily.
11. Odvolací soud rovněž poukázal na to, že z popisu skutku v podané obžalobě vyplývá, že obžalovanému J.V. bylo kladeno za vinu, že ve dnech 5. až 21. 11. 2010 vypracoval zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení, která je obžalobou bez dalšího označována za nepravdivou s tím, že do ní uvedl, že po provedeném měření a prohlídce bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu, přičemž musel zjistit, že FVE Vranovská Ves nebyla zcela dokončena a jednal tak s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení k distribuční soustavě. Odvolací soud však považuje za reálně možnou situaci, že v době provádění revize byla FVE zbudována na prostoru odpovídající projektové dokumentaci a byla i osazena FV panely, z nichž některé nenaplnovaly charakteristiky odpovídající smlouvě o dílo. Nalézací soud v bodě 99. napadeného rozsudku konstatoval, že z revizní zprávy je zřejmé, že na její úvodní stranu obžalovaný převzal údaje zřejmé z projektové dokumentace o počtu FVE, i o celkovém

instalovaném výkonu. Jakkoli je takový závěr v souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu (např. 7 As 153/2015-112 ze dne 8. 3. 2016), podle níž z rozdílných údajů o počtu a výkonu jednotlivých FV panelů nelze bez dalšího dovodit, že revizní zpráva je nevěrohodná, neboť z žádného právního předpisu neplyne povinnost uvést do revizní zprávy jiné náležitosti (např. údaje o výkonu jednotlivých panelů a jejich celkovém počtu), je, podle názoru odvolacího soudu, nutno nalézacímu soudu vytknout, že výše uvedený závěr nebyl předmětem dokazování, když ani obžalovaný V. nebyl na tuto skutečnost dotázán. Jednotlivé revizní zprávy, které jsou součástí výchozí revizní zprávy, obsahují technický popis zařízení, které je předmětem revize. Tyto popisy neobsahují jednotlivé FV panely a naopak se zabývají otázkou uzemnění, jak je to ve vztahu k obsahu revizních zpráv vyžadováno. V části III. – popis provedených úkonů jednotlivých dílčích revizí – pak vyplývají zjištění, týkající se trvale připojených elektrických předmětů, které ovšem nejsou blíže specifikovány. Podle názoru odvolacího soudu bude tedy namíste objasnit, jaká zařízení jsou těmito trvale připojenými elektrickými předměty. V případě, že se jedná o panely, zjevně nebylo možno takové závěry ve vztahu k nim učinit, pokud instalovány nebyly. Nalézací soud se musí také zabývat otázkou, zda vliv na závěry revizní zprávy, z hlediska bezpečnosti provozu FVE, může mít např. způsob uchycení panelů na nosné konstrukce, který by rovněž nebylo možno revidovat v případě absence panelů na těchto konstrukcích. Je nutno zdůraznit, že revizi nepodléhá projektová dokumentace, ale skutečně provedené dílo. Vedle toho je, podle názoru odvolacího soudu, nutno pečlivě u obžalovaného J.V. zkoumat otázku subjektivní stránky, tedy zavinění. Pro trestný čin podvodu je vyžadováno zavinění ve formě úmyslu. Pro naplnění subjektivní stránky by tedy bylo nutno prokázat, že obžalovaný jednak věděl, že provádí revizi v rozporu s požadavky kladenými právními předpisy na revizní činnost a navíc by touto činností chtěl pomoci k uvedení správních orgánů v omyl v tom smyslu, že by záměrně uváděl nepravdivé údaje. Odvolací soud pak zcela odmítl odvolací argumentaci státního zástupce zobecňující okolnosti trestní odpovědnosti revizního technika formulacemi „v takových situacích je zpravidla dovozována trestní odpovědnost“ nebo „výrok, který je v obdobných případech pravidelně základem odsuzujícího rozsudku“, neboť se jedná o nepřípustnou paušalizaci. Každý jednotlivý případ je totiž nutno posuzovat samostatně byť s využitím obecně přijímané judikatury.

12. S ohledem na konstrukci trestnosti jednání obžalovaných, kterou obžaloba dovozuje ze zjištění, že po provedení revize i kolaudační prohlídky na místě probíhaly další stavební práce, pak odvolací soud konstatuje, že z hlediska subjektivní stránky nebude možné vytýkat nedokončenost FVE osobám, které neměly v době provádění úkonů, z nichž je dovozováno trestné jednání, možnost zjistit, že na FVE mají být na základě dodatku a změn v budoucnu prováděny další práce a dílo tedy není úplné. Takové práce navíc nebylo z technologického hlediska důvod předpokládat.
13. Rovněž v případě obžalovaného J.A. je nutno zabývat se otázkou subjektivní stránky, tedy především jeho vědomí o případné nepravdivosti listin označených „Prohlášení o kompletnosti a jakosti“ a „Prohlášení o vyklizení staveniště“, které jsou ve skutkové popisu výroku napadeného rozsudku označeny za nepravdivé. Dále bude nutno zabývat se stránkou volní, tedy jeho úmyslem uvést tímto způsobem jakýkoliv subjekt v omyl v tom smyslu, že by měly být deklarovány skutečnosti, které neodpovídaly stavu výstavby FVE Vranovská Ves. U listiny označené jako „Prohlášení o kompletnosti a jakosti“ je významnou okolností otázka datace této listiny, na níž je uvedeno 15. 11. 2010, což ovšem bez dalšího neakceptovala ani obžaloba. V popisu skutku, uvedeném v obžalobě, je datum vyhotovení listiny popsáno jako „v blíže neurčené době v listopadu 2010 s datací ke dni 15. 11. 2010“. Bude nutno zkoumat, zda „Prohlášení o kompletnosti a jakosti“ mohlo být podkladem pro následně podepsaný Předávací protokol, když statutární zástupci objednatelů a zhotovitelů, kteří nebyli informováni o postupu stavebních prací, mohli být tímto způsobem v rozporu se skutečností ujištěni o dokončení těchto prací. I v případě, že by tento stav prokázán nebyl, bude nutné se zabývat významem prohlášení pro kolaudační a licenční řízení. To nalézací soud již do jisté míry učinil, když v bodě 94. napadeného rozsudku naznačil, že takový jednostranný doklad nemohl být důkazem o ukončení a předání stavby, zejména za situace, kdy

správní orgány měly k dispozici předávací protokol ze dne 16. 11. 2010 osvědčující přechod vlastnického práva ke stavbě FVE Vranovská Ves, s nímž obžalovaný J.A. neměl nic společného. Odvolací soud poukázal na to, že v zásadě přílehlavé jsou pak závěry nalézacího soudu ve vztahu k „Prohlášení o vyklizení staveniště“, datovanému dne 1. 12. 2010, tedy v den vydání licence, kdy je zřejmé, že toto prohlášení nemohlo mít žádný vliv pro kolaudační řízení. Pokud jde o řízení licenční, bude nutno doplnit dokazování ve vztahu k otázce, zda předmětná listina byla předložena ERÚ před rozhodnutím o vydání licence a zda tedy byla podkladem pro rozhodnutí o udělení licence, nebo zda je v této souvislosti irelevantní. Ze spisového materiálu rovněž nevyplývá, že by došlo k vyrozumění účastníků nebo provedení záznamu do spisu o tom, že licenční řízení bylo přerušeno usnesením ERÚ ze dne 19. 11. 2010, a to až do 15. 12. 2010. Z písemného vyhotovení tohoto usnesení je jednoznačné, že v řízení bude pokračováno, jakmile uplyne tato lhůta, event. může správní orgán v řízení pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušování, o čemž správní orgán vyrozumí účastníky a provede záznam do spisu. Ze spisového materiálu však nevyplývá, že by k takovému vyrozumění účastníků či provedení záznamu do spisu došlo, takže rozhodnutí o udělení licence bylo fakticky učiněno v době přerušování řízení. Podle názoru odvolacího soudu je proto nutno zabývat se otázkou, zda obžalovaný J.A., jako hlavní stavbyvedoucí, byl s přerušování licenčního řízení srozuměn, příp. zda byl oprávněn vystupovat jménem zhotovitele, tj. společnosti XXXXX tak, aby mohl na případné rozhodnutí o pokračování v řízení reagovat jakoukoliv formou námitky s tím, že důvod přerušování řízení dosud nepominul, příp. zda byl obžalovaný srozuměn s vydáním licence a měl možnost její vydání nějakým způsobem rozporovat. K tomu však za reálné situace neměl příležitost, neboť o pokračování v licenčním řízení rozhodnuto nebylo a bylo pouze rozhodnuto o udělení licence. Pro úplnost odvolací soud poukázal také na to, že v licenčním spise je založena plná moc, kterou je k úkonům ve výše naznačeném rozsahu zmocněn V.R..

14. Pokud jde o obžalovaného M.Š., který se na jednání s ERÚ nepodílel, je zřejmé, že jeho úkony, z nichž je obžalobou dovozována trestnost, směřovaly výlučně ke Stavebnímu úřadu v Šumné. Podle názoru odvolacího soudu i v jeho případě je nutno zabývat se širšími okolnostmi jeho jednání, tedy zejména významu výše popsaného ustálení stavu dokončenosti FVE ke dni kolaudační prohlídky a také významem listin, které obžalovaný pro kolaudační řízení do spisu Stavebního úřadu Šumná předložil. I v tomto směru bude nutno zabývat se podrobně subjektivní stránkou, a to jak složkou vědomostní, tak i složkou volní ve vztahu k uvedení stavebního úřadu v omyl.
15. Obžalovanému L.B. je kladeno za vinu spáchání přečinu podle § 330 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, který je nedbalostním deliktem. Naplnění znaků skutkové podstaty tohoto přečinu je dovozováno z toho, že obžalovaný L.B. uzavřel prohlídku FVE Vranovská Ves konstatováním, že stavba je provedena v souladu se schválenou změnou ze dne 3. 11. 2010, přičemž nerozpoznal rozpor celkového počtu FV panelů uvedených v revizní zprávě a v technické zprávě ze dne 3. 11. 2010, vypracované K.Z. a dále nerozpoznal rozpor Prohlášení o kompletnosti a jakosti a Prohlášení zhotovitele k provedenému dílu se zápisy ve stavebním deníku v době od 15. do 21. 11. 2010, když rovněž nerozpoznal rozpor ve výkresové dokumentaci skutečného provedení ze dne 3. 11. 2010, vypracované rovněž K.Z. a skutečně fyzicky realizovaným stavem výstavby. To je dovozováno ze zjištění, že až do 9. 12. 2010 probíhaly na celé ploše FVE práce spočívající v montáži celkem 2.450 ks FV panelů.
16. Odvolací soud uvedl, že pokud jde o rozpor v počtu FV panelů, musí se nalézací soud zabývat otázkou, do jaké míry bylo ustálení skutečného počtu panelů významné pro kolaudační rozhodnutí a jak měl stavební úřad na případně zjištěný rozpor v tomto počtu předložené dokumentaci reagovat. Současně odvolací soud poukázal na to, že zjišťování skutečného stavu panelů s ohledem na rozsah FVE Vranovská Ves zjevně nebylo v silách jediného zaměstnance stavebního úřadu. Obecně platí, že správní orgán nemá aktivní vyhledávací činností zjišťovat za žadatele, zda jsou

splněny podmínky pro udělení správního rozhodnutí, ale jeho činnost je vystavěna na zásadě, že prokázání těchto podmínek je na žadateli. Správní orgán je oprávněn vycházet z podkladů předložených žadatelem. Předmětem doplnění skutkových zjištění je otázka dokončenosti FVE v době konání kolaudační prohlídky, jakož i rozsah a povaha prací prováděných na FVE Vranovská Ves až do 9. 12. 2010. Teprve po ustálení skutkového stavu a doplnění dokazování bude možno posoudit otázku trestní odpovědnosti obžalovaného L.B.. V této souvislosti odvolací soud zcela odmítá odvolací argumentaci státního zástupce, že trestní represe není v jeho případě nijak přepínána, když je mu kladeno za vinu toliko nedbalostní jednání. Taková formulace evokuje, jako by se nalézací soud a potažmo i obžalovaný B. měli v podstatě spokojit s tím, že je proti němu vedeno trestní stíhání toliko pro nedbalostní přečin a zřejmě tak akceptovat podanou obžalobu. Odvolací soud proto uložil soudu I. stupně, aby vyhodnotil, zda obžalovaný L.B. věděl, že v době vydání kolaudačního souhlasu nebyla posuzovaná FVE ve stavu, kdy lze takový souhlas vydat, nebo to alespoň vědět mohl a jako úřední osoba i vědět měl.

17. V závěru odůvodnění svého rozhodnutí odvolací soud uložil soudu I. stupně, aby doplnil dokazování minimálně opětovným výsledkem obžalovaných k podstatným okolnostem významným jak pro stanovení stavu dokončenosti FVE, tak i k možnostem zaznamenat případnou nedokončenost v době kolaudační prohlídky či provádění revize a následně i k otázkám významným pro posouzení subjektivní stránky, jak je rozvedeno výše. V tomto směru bude nutno vyslyšet i další svědky, ať již dříve soudem vyslechnuté či dosud nevyslechnuté vzhledem k tomu, že se nalézací soud bude muset podrobněji zabývat skutkovými okolnostmi naznačenými v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Teprve po takto doplněném dokazování a důsledném vyhodnocení všech provedených důkazů v souladu s požadavky ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, bude nutno ustálit skutkový děj, o němž nejsou důvodné pochybnosti, na základě něhož bude možnost učinit právní závěry a jednotlivé obžalované buď uznat vinnými nebo obžaloby zprostit.

B. Skutková zjištění

18. Krajský soud v Brně, jako soud nalézací, **doplnil** v intencích závazného pokynu odvolacího soudu v dostupném rozsahu **dokazování** u hlavních líčení konaných dne 20. 9. 2021 a 18. 10. 2021. Pro přehlednost lze konstatovat, že dne 20. 9. 2021 byl vyslechnut pouze obžalovaný J.A., neboť obžalovaný M.Š. využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat. Obžalovaní L.B. i J.V. učinili osobně souhlas s tím, aby hlavní líčení v plném rozsahu byla konána v jejich nepřítomnosti, čímž v konečném důsledku využili svého práva a ve věci odmítli vypovídat. U téhož hlavního líčení byli vyslechnuti rovněž svědkové J.M. a T.N., kteří rovněž využili svého práva a ve věci odmítli vypovídat a dále byli v procesním postavení svědků vyslechnuti J. J., M.R. a J.P., kterým byly k vyjádření předloženy rovněž potřebné listinné důkazy, a to zejména zjišťovací protokoly. U téhož hlavního líčení pak nalézací soud postupem podle § 213 odst. 1 trestního řádu provedl i dostupné listinné důkazy. U odročeného hlavního líčení 18. 10. 2021 byl proveden výslech svědka P.M. a jako listinné důkazy byly provedeny rozsudky nalézacího a odvolacího soudu v trestní věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 6 T 170/2011. Po takto doplněném dokazování procesní strany u hlavního líčení 18. 10. 2021 žádné důkazní návrhy nečinily. V rámci svého rozhodování se proto nalézací soud nezabýval otázkou důvodnosti učiněných důkazních návrhů ve vztahu k dosud provedenému dokazování.
19. Souhrnně tedy lze konstatovat, že při svém rozhodování dne 2. 11. 2021 vycházel nalézací soud z důkazů, které byly provedeny v obou fázích hlavního líčení, tj. před vyhlášením rozsudku ze dne 17. 9. 2020, jakož po vrácení věci z odvolacího řízení. Nalézací soud ve stručnosti celková skutková zjištění i právní úpravu rekapituluje, když v podrobnostech odkazuje na svůj původní rozsudek ze dne 17. 9. 2020 č. j. 39 T 6/2017-3494.

20. Činnost FVE byla v uvedené době, tj. prakticky až do konce roku 2012 upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů. Podmínky připojení a dopravy elektřiny byly stanovené zvláštním předpisem, a to zákonem č. 458/2000 Sb., tzv. energetickým zákonem. Podle § 3 odst. 3 energetického zákona mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky, a to za podmínek stanovených tímto zákonem, osoby pouze na základě licence, udělené ERÚ. Fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musela prokázat mj., že má dostatečné finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti a její povinností bylo dále doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti (§ 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb.). Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podmínky udělení licence byly vymezeny v ustanovení § 7 odst. 1 tohoto zákona, když licence se udělovala na základě písemné žádosti, k níž bylo nutno (podle § 7 odst. 4 písm. d), e) tohoto zákona) připojit doklady prokazující finanční a technické předpoklady a doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k technickému zařízení.
21. Prováděcí vyhláška č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, která byla účinná v roce 2010, stanovila technické předpoklady, které se prokazovaly mj. dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (tzv. revizní zpráva), stanovených zvláštním právním předpisem. Tímto právním předpisem bylo ustanovení § 6c odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb. o státním odborném dozoru nad bezpečností práce. Podle § 7 odst. 1 písm. c), d) citované vyhlášky prokazoval žadatel vlastnické právo k energetickému zařízení, a to mj. smlouvou, na základě které dochází k převodu vlastnického práva k movitému energetickému zařízení, anebo smlouvou, ze které je zřejmé, že žadatel je vlastníkem movitého energetického zařízení. Podle § 7 odst. 4 citované vyhlášky nebylo-li možno nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení prokázat způsoby uvedenými v odst. 1, bylo možno nabytí vlastnického práva nebo užívacího práva k energetickému zařízení doložit i jiným způsobem, nevzbuzujícím důvodné pochybnosti. Licenci bylo možné vydat pouze na podkladě těchto dokladů, které byly tzv. povinnými důkazy a předkládaly se spolu se žádostí o udělení licence, a to společně s dalšími důkazy, mj. prokazujícími finanční předpoklady.
22. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 180/2005 Sb. byl ERÚ zmocněn ke stanovení výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů, samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy, a to vždy na kalendářní rok dopředu. Výkupní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů a tzv. zelené bonusy byly pro inkriminované období stanoveny cenovým rozhodnutím ERÚ č. 4/2009 Sb. ze dne 3. 11. 2009, resp. č. 5/2009 ze dne 23. 11. 2009. Pro zařízení vyrábějící elektřinu s využitím slunečního záření s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě částkou 12.150 Kč za 1MWh a výše zeleného bonusu byla stanovena částkou 11.180 Kč za 1MWh.
23. S účinností od 1. 1. 2011 došlo k výraznému snížení výkupních cen elektřiny z FV zdrojů. Pro zdroje s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě na částku 5.500 Kč za 1MWh a u zelených bonusů na částku 4.500 Kč za 1MWh, což představuje pokles o 55% v případě výkupních cen a o 60% v případě zelených bonusů, oproti výkupním cenám stanoveným pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010. Ze změny této platné právní úpravy lze, podle názoru nalézacího soudu, dovodit motivaci všech investorů, kteří měli rozestavěné FVE v roce 2010 k tomu, aby je uvedli do provozu ještě v roce 2010, nikoliv až v roce 2011, event. později.
24. Nezbytným předpokladem pro získání této výkupní ceny bylo pochopitelně udělení příslušné licence, tj. oprávnění k podnikání v energetickém odvětví a uvedení výroby do provozu právě do konce roku 2010.

25. Nalézací soud již ve svém předchozím rozhodnutí poukázal na to, že podstatou tohoto trestního řízení bylo především posouzení pravdivosti údajů uvedených v rozhodujících dokumentech, a to v revizní zprávě a kolaudačním souhlasu, na jejichž podkladě byla ze strany ERÚ vydána licence pro provozování FVE Vranovská Ves. Zásadní bylo prokázání toho, zda v rámci licenčního řízení byly ERÚ, tj. orgánu rozhodujícímu o udělení licence, předloženy doklady s pravdivými údaji, tj. takovými, které deklarovaly skutečný stav FVE Vranovská Ves nebo zda naopak byly předloženy dokumenty s nepravdivými údaji. V takovém případě by došlo k vydání rozhodnutí o udělení licence bez splnění zákonných podmínek díky tomu, že správní orgán, tj. ERÚ byl uveden v omyl. Takové vylákání licence pro provoz FVE Vranovská Ves ještě v roce 2010 díky uvedení ERÚ v omyl, by pochopitelně bylo motivováno cílem získat podstatně vyšší výkupní ceny, tj. ceny platné pro FVE uvedené do provozu v roce 2010, oproti výkupním cenám platným pro FVE uvedeným do provozu až v roce 2011 a později. Základem důkazního řízení bylo posouzení otázky, zda firmě XXXXX byla licence pro provozování FVE Vranovská Ves udělena oprávněně, nebo v případě neoprávněného udělení licence, zda k tomu došlo na základě prokázání trestněprávně významného jednání a zavinění každého z obžalovaných.
26. Nalézací soud považuje za nezbytné upozornit na skutečnost, že dokazování nesměřovalo k prokázání stavu elektrárny ke dni 31. 12. 2010, ale předmětem dokazování bylo to, zda licence byla vydána ze strany ERÚ na základě dokumentů obsahujících pravdivé nebo naopak nepravdivé skutečnosti. Platná licence je totiž nezbytným předpokladem jednak pro uvedení FVE do provozu a jednak pro uplatnění nároku na zvýhodněné výkupní ceny. Výhodnější výkupní ceny lze nárokovat pouze za předpokladu řádného předchozího vydání licence (viz rozhodnutí VS v Olomouci sp. zn. 5 To 56/2016).
27. Nalézací soud tedy stručně rekapituluje, že základní podmínkou pro získání garantované výkupní ceny bylo a) získání licence, b) provedení tzv. prvního paralelního připojení. Základní podmínkou pro získání licence bylo dále prokázání 1) vlastnického nebo užívacího práva (§ 7 odst. 1, odst. 4 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb.), 2) prokázání technických předpokladů (§ 5 odst. 3 téhož zákona), které se prokazovaly především revizní zprávou a kolaudačním nebo jiným odpovídajícím souhlasem a 3) prokázání finančních předpokladů (§ 7 odst. 4 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb.). Rozhodující tedy bylo prokázání faktického stavu FVE Vranovská Ves ke dni 21. 11. 2010, kdy byla vydána výchozí revizní zpráva, resp. ke dni 23. 11. 2010, kdy bylo vydáno stavebním úřadem kolaudační rozhodnutí. Jedná se o dva zcela zásadní dokumenty, které prokazují technické předpoklady FVE, což je jednou ze tří základních podmínek pro získání licence (vedle prokázání finančních předpokladů a vlastnického nebo užívacího práva).

C. Skutková zjištění

28. Nalézací soud v rámci původního i nově doplněného dokazování učinil odpovídající skutková zjištění, která znovu směřovala primárně k prokázání toho, zda se skutek stal a zda se na něm svým jednáním v potřebném rozsahu podílel každý z obžalovaných a zejména, zda jednání každého z obžalovaných vykazovalo znaky potřebné pro naplnění objektivní stránky příslušného trestného činu. V souladu s právními názory odvolacího soudu se nalézací soud znovu důsledně zaměřil na prokázání znaků potřebné formy zavinění, tedy na prokázání úmyslu, a to u každého z obžalovaných samostatně. Souhrnně lze k jednotlivým provedeným důkazům opětovně uvést, že v průběhu celého dokazování u hlavního líčení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že některý z důkazů je tzv. neprocesní, tedy že byl opatřen v rozporu s procesními předpisy a nalézací soud z tohoto tzv. nezákonného důkazu nemůže vycházet. U žádného z listinných důkazů nebyly zjištěny žádné zásadní pochybnosti. Obdobně tomu bylo i u svědeckých výpovědí. Zde je však třeba připustit, že jednotlivé výpovědi měly různou důkazní hodnotu, jak je u nich dále rozvedeno. Důvodně se lze domnívat, že negativní roli sehrál výrazný časový odstup cca 10 let od skutkových událostí. Soud proto znovu vycházel při svém rozhodování z důkazů procesně řádně

provedených v obou fázích dokazování u hlavního líčení. Provedené důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak v kontextu a vzájemných souvislostech s dalšími provedenými důkazy. Každý důkaz byl pochopitelně hodnocen i z hlediska jeho věrohodnosti a pravdivosti s cílem vytvořit ucelený řetězec důkazů, který by umožnil nalézacímu soudu vyslovit nezpochybnitelný výrok o vině každého z obžalovaných. V opačném případě je soud vždy povinen zcela důsledně respektovat elementární procesní zásadu *in dubio pro reo*, tedy v případě pochybností, jak každý jednotlivý důkaz, tak všechny důkazy provedené hodnotit ve prospěch obžalovaného.

29. Hlavním subjektem, který figuruje v této trestní věci, v souvislosti s výstavbou FVE Vranovská Ves a zejména a v souvislosti se získáním sporné licence, udělené Energetickým regulačním úřadem, je společnost XXXXX **Výpis z obchodního rejstříku** (č. 1. 70 přílohy č. 2 – Spis ERÚ). Statutárními orgány byli dva jednatelé, a to M.Z. a J.Š..
30. Stavební a územní rozhodnutí nezbytná pro zahájení stavby FVE Vranovská Ves získala původně firma XXXXX **Smlouvou o postoupení (převodu) práv a povinností** na provedení umístění stavby a územní rozhodnutí o umístění stavby ze dne 11. 12. 2009 bylo prokázáno, že firma XXXXX, jako převodce, převedla na společnost XXXXX, veškerá práva a povinnosti k právoplatným rozhodnutím o umístění stavby, stavebnímu povolení a územnímu rozhodnutí o umístění stavby (viz č. 1. 807 – 840, včetně přílohy a s tím souvisejících nájemních smluv, kolaudačních a jiných rozhodnutí).
31. **Smlouva o dílo byla uzavřena dne 28. 5. 2010**, kdy objednatelem firmou XXXXX, kterou zastupovala L.V. na straně objednatele, a firmou XXXXX, jako zhotovitelem, když tuto firmu zastupoval při podpisu smlouvy M.N. a osobami oprávněnými jednat za firmu byly P.M. (ve věcech obchodních) a F.M. ve věcech technických (č. 1. 296, 894). Později došlo ke změně investora, kdy práva a povinnosti vyplývající z původní smlouvy o dílo převzala firma XXXXX, která se stala novým investorem (viz shora citovaná Smlouva o postoupení (převodu) práv a povinností č. 1. 807 a násl.).
32. Ve vztahu k firmě XXXXX byl **svědek J.P.**, který byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 9. 3. 2020. Svědek potvrdil, že měl s firmou XXXXX uzavřenu dohodu o provedení práce, když působil vlastně jako technický dozor investora (č. 1. 264). Na stavbě byl prakticky denně a informoval, zpravidla emailem, Z.J.. Sám svědek přebíral informace o průběhu stavby od stavbyvedoucích J.A. a zejména od J.H.. Na stavbě byl naposled asi dva dny před kolaudací a v té době všechny konstrukce byly osazeny panely a konstrukce byly smontovány pro celou kapacitu FVE Vranovská Ves. Svědek u hlavního líčení potvrdil, že při své poslední návštěvě viděl, že žádná konstrukce nezůstala bez toho, že by byla osazena fotovoltaickými panely. Pokud se po kolaudaci některé fotovoltaické panely měnily, bylo to proto, že dodatečně bylo zjištěno, že jsou poškozené nebo rozbité. Svědek se účastnil kontrolních dní o průběhu stavby, které od samého počátku probíhaly vždy ve čtvrtek.
33. Jak vyplývá z výše rozebrané smlouvy o dílo ze dne 28. 5. 2010 a jejich dodatků byla firma XXXXX generálním zhotovitelem této stavby FVE Vranovská Ves. Za firmu XXXXX byli u hlavního líčení vyslechnuti oba stavbyvedoucí, a to J.A. v pozici obžalovaného a J.H. jako svědek.
34. **K trestní odpovědnosti obžalovaného J.A.** nalézací soud znovu stručně rekapituluje, že ve skutkové větě obžaloby je mu kladeno za vinu jednání, spočívající v tom, že „jako hlavní stavbyvedoucí generálního dodavatele stavby, tj. firmy XXXXX dne 15. 11. 2010 vystavil nepravdivé Prohlášení o kompletnosti a jakosti, dne 1. 12. 2010 vystavil a podepsal nepravdivé Prohlášení o vyklížení stanoviště, a také dne 21. 11. 2010 převzal nepravdivé zprávy o výchozí revizi vystavené obžalovaným J.V. a takto obžalovaný J.A. jednal, ačkoliv mu muselo být známo, že revizní zprávy budou další osobou doručeny na ERÚ žádosti o udělení licence žadatele firmy XXXXX a také, ačkoliv věděl, že k datu vystavení obou prohlášení i k datu vyhotovení revizních

zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti zcela dokončena a současně mu bylo známo, že Prohlášení o kompletnosti bude předloženo na stavební úřad Šumná k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, který bude následně předložen ERÚ jako nezbytný podklad žádosti pro udělení licence, když revizní zprávy budou předloženy rovněž na ERÚ k této žádosti a také firmě E.ON Distribuce ke schválení výroby, jakožto předpokladu naplnění podmínek smlouvy o připojení“.

35. **Obžalovaný J.A.** u hlavního líčení dne 18. 2. 2020 popřel, že by se dopustil trestného jednání tak, jak je uvedeno v obžalobě. Na svoji obhajobu uvedl, že byl přesvědčen, že stavba je dokončena, maximálně je ve fázi téměř před dokončením. Obžalovaný připustil, že se spletl v datu 15. 11. 2010, které je uvedeno na Prohlášení o kompletnosti a jakosti, když toto bylo vystaveno a podepsáno zřejmě dne 20. 11. nebo 21. 11. 2010. Obžalovaný na svoji obhajobu dále uvedl, že v tomto případě šlo pouze o omyl a on neměl v úmyslu někoho podvést. Dále na svoji obhajobu uvedl, že u revizních zpráv nemohl kontrolovat jejich správnost, neboť je převzal pouze jako uživatel. V prosinci při předání byla stavba plně dokončena a osazena FV panely. Obžalovaný sám jako stavbyvedoucí dělal zápisy do stavebního deníku prakticky denně. V průběhu stavby nastaly problémy s FV panely, a proto došlo ke změně projektové dokumentace a současně k doplnění konstrukcí. V zásadě bylo na stavbě díky tomu více FV panelů, ale finální kapacita elektrárny byla stejná. Ke změně projektové dokumentace došlo určitě předtím, než bylo na stavbě provedeno místní šetření. Obžalovaný potvrdil, že se účastnil předání stavby odběrateli, tedy firmě XXXXX, ale v zásadě předávání stavby jako takové byl dlouhodobý proces. Není to otázka jednoho dne. Předání s investorem proběhlo především jako předání dokladové části a nejednalo se o fyzickou převzetí staveniště, protože to bylo vyřešeno už časově předtím. Předání stavby zákazníkovi tedy spočívalo v papírovém předání dokumentace, když šlo o dokumentaci skutečného provedení stavby a o předání revizí. Obžalovaný potvrdil, že předání těchto dokumentů skutečně zajišťoval on sám. Shodně jako svědek J.P., také obžalovaný uvedl, že stavba měla pravidelný režim kontrolních dnů, které se konaly každý týden. Za investora, tj. firmu XXXXX se kontrolních dní účastnil Z.J. a za firmu XXXXX tam byl přítomen obžalovaný, Ch., která dělala obchodního zástupce, a také někdo z oddělení technických dozorů, případně zástupci jiných firem, např. XXXXX, XXXXX nebo XXXXX, s nimiž měla jejich firma smlouvu. Oficiálně stavbu předali na konci prosince, ale převzetí a kompletní dokončení se vlastně dělaly už na konci listopadu, kdy se procházela celá elektrárna. K předávání dokladů pak došlo někdy na konci roku. Obžalovaný také potvrdil, že byl přítomen při místním šetření, které prováděl na stavbě stavební úřad. Kromě obžalovaného tam byl také obžalovaný L.B. za stavební úřad a obžalovaný M.Š. za firmu XXXXX. Na svoji obhajobu obžalovaný dále uvedl, že provedení revizních prací, resp. prací revizního technika, tj. obžalovaného J.V. on sám rozhodně nezajišťoval. To bylo úkolem firmy XXXXX, která potřebné práce dodávala jejich firmě, a to včetně revizních zpráv. Další část stavby, např. kabelové propoje jim dodávala firma XXXXX, včetně rozvodny VVN a ta měla také svoje revizní techniky. V průběhu hlavního líčení se obžalovaný J.A. vyjádřil také k rozhodujícím dokumentům, které jsou v souvislosti s jeho trestným jednáním uvedeny v obžalobě. Prohlášení o kompletnosti a jakosti mohlo být, podle jeho předpokladů, podepsáno dne 20. 11. nebo 21. 11. a bylo součástí kolaudace, kdy byl požádán obžalovaným M.Š., aby toto doložil. Obžalovaný sám byl přesvědčen, že je všechno v pořádku, proto prohlášení vydal a předal je M.Š. z firmy XXXXX Druhý dokument, tj. Prohlášení o vyklizení staveniště je datováno dnem 1. 12. 2010 a podle tvrzení obžalovaného to odpovídá skutečnosti, neboť k tomuto datu měli stavbu vyklizenou. Fakticky vystěhovali zařízení staveniště ze solárního parku ven a zbývaly tam pouze náhradní konstrukce a panely. Pokud si je sám vědom, tak ke dni 1. 12. 2010 žádné práce na elektrárně neprobíhaly. V závěru své výpovědi obžalovaný uvedl, že připojení elektroměru na rozvodně dne 6. 12. 2010 svědčí o tom, že elektrárna byla kompletní v odpovídající jakosti a určitě schopná výroby od 10. 12. 2010.
36. K pokynu odvolacího soudu byl obžalovaný J.A. vyslechnut u hlavního líčení 20. 9. 2021, když opakovaně setrval na svém stanovisku o tom, že se necítí být vinen ze spáchání trestného jednání, které je mu kladeno v obžalobě za vinu. Nadále je přesvědčen o tom, že stavba byla dokončena

v reálném čase. Po 11 letech se může těžko vyjadřovat k tomu, kdy byla stavba kompletně osazena všemi FV panely, ale každopádně trval na tom, že takto byla dokončena v roce 2010. Obžalovaný se znovu vyjádřil ke dvěma rozhodujícím dokumentům, jejichž vypracování je mu ve výroku obžaloby kladeno za vinu a z nichž je také obžalobou dovozována jeho trestní odpovědnost. Co se týče Prohlášení o kompletnosti a jakosti, k němu obžalovaný uvedl, že v něm vyjádřil to, že stavba je zrealizovaná podle platných norem, že jsou použity materiály, které jsou certifikované pro danou oblast a že stavba splňuje požární normy, normy bezpečnosti a je dokončena ve stádiu ke kolaudaci. Druhý dokument označený jako Prohlášení o vyklizení staveniště je, podle jeho názoru, běžným dokladem, který byl zřejmě požadovaný pro kolaudaci. S výrazným časovým odstupem 11 let se nedokáže ani vyjádřit k tomu, zda Prohlášení o kompletnosti a jakosti má správné datum, nebo zda bylo podepsáno jindy. Obžalovaný logicky vysvětlil, že běžně takováto prohlášení mívá předchystané, a proto není vyloučeno, že se v datu zmýlil. Oficiálně ovšem neexistuje žádná povinnost stavbyvedoucího, aby Prohlášení o kompletnosti a jakosti učinil předtím, než je mezi smluvními stranami sepsán, podepsán a odsouhlasen předávací protokol. Vytvoření takového prohlášení je jakýmsi zvykem u jeho zaměstnavatele, je to tedy jedeno z dokladů, který předkládá v rámci dokončení stavby. V podstatě v rámci firmy vyhotovují prohlášení o kompletnosti a jakosti jako součást předávací dokumentace, když stavbu předávají technickému oddělení. Není to tedy dokument, který by byl standardně vyžadovaný jako závazný doklad. Takový formulář není zařazen ani v žádném systému jako závazný formulář, který by musel být při předání stavby vyplněn. Obžalovaný zdůraznil, že prohlášení o kompletnosti a jakosti je, jak vyplývá z obsahu, jenom jeho vlastním prohlášením, což mají v rámci firmy zavedené v nějakém systému. Stejně tak prohlášení o vyklizení staveniště není standardním dokumentem, neboť jde pouze o jakési potvrzení vůči stavebnímu úřadu o tom, že na staveništi je vyklizen zbytkový materiál, není tam buňkoviště a staveniště je tedy v určitém termínu vyklizené. Obžalovaný zdůraznil, že oficiálním dokumentem o dokončení a předání stavby je protokol o předání díla, který v tomto případě za jejich firmu podepisoval některý z jednatelů, buď M. nebo M.. Teprve tento protokol o předání a převzetí díla je finálním dokumentem o předání stavby mezi zhotovitelem a objednatelem. Než se ovšem takový protokol mezi smluvními stranami sepíše, předchází mu prohlídka stavby, kdy se provede soupis příp. zjištěných vad a nedodělků, předá se zákazníkovi dokladová část, dokumentace skutečného provedení díla a teprve na základě těchto podkladů se protokol o předání a převzetí díla uzavírá. K dotazu soudu obžalovaný rovněž jednoznačně potvrdil, že na stavbě figuroval v pozici hlavního stavbyvedoucího, neboť byl zaměstnancem firmy XXXXX. Sám ovšem uzavírat smlouvy nemohl jménem firmy XXXXX, neboť to byla vždy záležitost jednatelů firmy, příp. projektového manažera stavby. Nalézací soud považuje vedle tohoto vyjádření obžalovaného za zásadní i jeho vyjádření o tom, že jako stavbyvedoucí nemohl dělat žádné úkony ve vztahu k ERÚ, protože to nebylo předmětem jeho činnosti. Sám sice věděl, že firma bude žádat o licenci u ERÚ, neboť to vyplývalo ze smlouvy, ale on, jako stavbyvedoucí, rozhodně nemohl firmu XXXXX před ERÚ zastupovat. Neměl o průběhu licenčního řízení žádné informace a rozhodně tedy nevěděl, že řízení o udělení licence k této FVE bylo přerušeno. Výsledky licenčního řízení před ERÚ pro něho nebyly podstatné. Obžalovaný sám byl v pozici stavbyvedoucího, a proto pro něj bylo podstatné stavbu dokončit. Při své práci neměl žádné vazby na ERÚ a neměl proto ani důvodu, ani oprávnění jakkoli do licenčního řízení zasáhnout. Kdo zastupoval firmu XXXXX v licenčním řízení před ERÚ sám neví a stejně tak neví, jestli po přerušení licenčního řízení, bylo nebo nebylo rozhodnuto ze strany ERÚ o jeho dalším pokračování. K návrhu obžaloby byly J.A. v průběhu jeho druhého výslechu u hlavního líčení, předloženy také listinné důkazy označené jako Soupis provedených prací a dodávek (příloha č. 4 svazek 1). Rovněž v případě předložení prvního soupisu provedených prací (č. l. 217) obžalovaný potvrdil, že dokument sice podepsal, ale nejedná o předávací protokol. Takový soupis provedených prací se používá při fakturaci a jeho součástí je zjišťovací protokol. Nešlo však o dokumenty týkající se fyzického zjištění dokončených prací. Tyto dokumenty tedy nejsou o tom, že by 7. 2. 2011 byla teprve dokončena montáž. Listiny svědčí pouze o tom, že k uvedenému datu byly splněny podmínky proto, aby se mohly provedené práce vyfakturovat. Takový postup

obžalovaný logicky vysvětlil tím, že rozsah elektrárny je tak velký, že ji nelze obejít za jeden den, ale kontrola může trvat třeba měsíc. Když tedy sám dostane dokladovou část, trvá mu zhruba měsíc, než příslušnou část stavby projde a zjistí, že je to fyzicky správně a lze fakturovat. Pokud bylo stavebnímu úřadu deklarováno, že stavba byla dokončena 23. 11. 2010, bylo to podle jeho názoru v pořádku, protože stavba dokončena byla, ale jejich vztah se subdodavatelem, který jim předával tuto část díla, svědčil o tom, že až 7. 2. 2011 práce byly fakturovány. Obdobně se obžalovaný vyjádřil ke stejně označeným listinným dokladům (v témže svazku č. l. 302), které jsou datovány dnem 15., resp. 16. 11. 2010. I zde obžalovaný identifikoval svůj podpis, ale znovu zdůraznil, že jsou to pořád doklady, které slouží k fakturaci. Navíc, podle jeho názoru, tyto dokumenty by neměly mít žádný vliv na záznamy ve stavebním deníku. Obžalovaný znovu vysvětlil, že zařízení může být namontováno k určitému datu, ale nemusí to být vyfakturováno, protože jde o dvě různé věci. Svůj podpis poznal obžalovaný i na soupisu provedených prací a dodávek (v témže svazku č. l. 307), když znovu zdůraznil, že jde o podklady pro fakturaci, protože byl nastavený nějaký termín spíše objemy prací, které bylo možné fakturovat po jejich dokončení. Někdy nastala i situace, že byly namontované panely ve větším rozsahu, než bylo fakturováno. Shodné stanovisko zaujal obžalovaný i k soupisu provedených prací a dodávek (tamtéž č. l. 311 a 315), na nichž opětovně poznal svůj podpis. V závěru svého vyjádření vysvětlil, že všechny tyto předložené dokumenty jsou součástí fakturace. Jedná se tedy o dokumenty o finančním vypořádání, nikoliv o dokumenty, na podkladě nichž by bylo možno konstatovat fakta, jestli v uvedené datum jsou práce dokončeny či nikoliv. Jedna věc je předání dokončených částí a jiná věc je finanční vypořádání. Právě pro účely finančního vypořádání sloužily tyto soupisy provedených prací a dodávek a zjišťovací protokoly. V závěru své výpovědi obžalovaný opakovaně uvedl, že pokud byla stavba kolaudována 23. 11. 2010, byla na stavbě namontována i zvýšená kapacita a vyměněny stoly.

37. **Svědék J.H.** byl vyslechnut u hlavního líčení dne 20. 5. 2010 a potvrdil, že pracoval ve firmě XXXXX na této stavbě jako stavbyvedoucí. Jeho nadřízeným byl obžalovaný J.A., který byl hlavním stavbyvedoucím. Úkolem svědka bylo vykonávat dohled nad subdodavateli jejich firmy XXXXX, kterými byly např. firmy XXXXX, XXXXX, XXXXX, firma XXXXX a další. Svědek měl na starosti především rozvodnu VVN, přípojku a s dalším stavbyvedoucím, panem S., měli na starosti fotovoltaická pole. Svědek dále uvedl, že zápisy do stavebního deníku dělal většinou on sám, i když zápisy mohl dělat také obžalovaný J.A. nebo další stavbyvedoucí, pan S.. Svědek zápisy činil prakticky denně. Podle vyjádření svědka, v době kolem 15. 11. 2010 byla elektrárna dostavěná. Pokud došlo k nějakým změnám, bylo to určitě před kolaudací. Výpověď svědka J.H. koresponduje také s výpovědí svědka J. P., která je rozebrána shora, a to v té části, která se týká činnosti J. P.. Podle názoru svědka J.H., když se FVE kolaudovala, byla dokončena v plném rozsahu. Oni tehdy zkontrolovali plochy a také to, jestli jsou pospojované panely. V kontextu s odůvodněním rozhodnutí odvolacího soudu považuje nalézací soud za významné tvrzení svědka o tom, že se sice měnily panely po kolaudaci, ale šlo však o jednotky kusů panelů nebo konstrukcí, které se vyměňovaly, protože začaly prskat z důvodu špatného podloží, kterým byly mokřady. S licenčním řízením firma XXXXX neměla nic společného. Rovněž J.H., podobně jako obžalovaný J.A. potvrdil, že revizní zprávy firma XXXXX nezajišťovala, neboť to bylo součástí zakázky, kterou pro ně dělala firma XXXXX. S přípravou podkladů pro kolaudaci jim vypomáhala firma XXXXX, která na stavbě dělala tzv. engineering. Podle názoru svědka, všechny podklady pro kolaudační řízení, které oni ve firmě XXXXX seskládávali, získali od jednotlivých dodavatelů, a ty byly správné. Zkontrolovali a fyzicky prošli to, co bylo v jejich moci. Revizní zprávy sami převzali, tj. obžalovaný J.A. za firmu XXXXX, od firmy XXXXX a tato firma je převzala od firmy XXXXX, pro kterou předmětné revizní zprávy, na základě objednávky, vypracoval obžalovaný J.V.. Souhrnně tedy lze konstatovat, že svědek J.H. zásadně potvrzuje obhajobu obžalovaného J.A. Jeho výpověď, stran dokončenosti FVE před vypracováním revizní zprávy a provedení kolaudace, také plně koresponduje s výpovědí svědka J. P., na což ostatně poukázal i odvolací soud ve svém rozhodnutí.

38. U hlavního líčení dne 9. 9. 2020 byl nad rámec důkazů opatřených v přípravném řízení proveden výslech **svědka F.M.**, výrobního ředitele společnosti XXXXX. Znovu je třeba zdůraznit, že výpověď tohoto svědka podstatně přispěla k vysvětlení sporných částí skutkového děje. Na této stavbě se účastnil skoro všech kontrolních dnů, což je dohledatelné z jednotlivých zápisů. Tato zakázka probíhala standardně. Obžalovaný J.A. na stavbě působil jako hlavní stavbyvedoucí. Jeho úkolem, jako hlavního stavbyvedoucího, bylo také vést stavební deník a účastnit se kontrolních dnů, které byly na stavbě každý týden. Svědek uvedl, že obžalovaný se zákazníkem, tedy firmou XXXXX, řešil otázky fakturace, vzájemně si odsouhlasovali provedené práce, také zákazníkovi předkládal stavební deník a plnil další povinnosti, které vyplývaly z jeho pozice hlavního stavbyvedoucího. Obžalovaný byl tedy ve vztahu k zákazníkovi hlavní osobou, která jménem firmy XXXXX řešila běžné problémy týkající se stavby, jako takové. F.M. vysvětlil, že po dokončení stavby obě strany sepíší Protokol o předání a převzetí díla, v němž se specifikují všechny podstatné věci týkající se stavby včetně závad a termínu jejich odstranění apod. Pro takový protokol existuje u nich ve firmě standardní formulář, který se vždy předem předloží investorovi, aby jej odsouhlasil. Protokol o předání a převzetí díla je rozhodující pro předání stavby zákazníkovi, tedy pro ukončení realizace díla. Z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaného J.A. považuje nalézací soud za zásadní vyjádření svědka o tom, že předložené Prohlášení o kompletnosti a jakosti (č. l. 825) není Protokolem o předání a převzetí díla. Protokol o předání a převzetí díla, o kterém v rámci své výpovědi mluvil, je sepsován až na konci zakázky s jejich zákazníkem a v případě stavby FVE Vranovská Ves to bylo někdy na podzim roku 2011. Na stavbě se totiž dodělávaly další práce požadované investorem. Přechod vlastnických práv řešila také jejich smlouva o dílo a investor si vymezil, že okamžikem namontování čehokoliv na stavbu, se stává vlastníkem takových věcí sám investor. Svědek F.M. se vyjádřil i k druhému dokumentu, který figuruje ve skutkové větě obžaloby v souvislosti s trestným jednáním J.A., kterým je Prohlášení o vyklizení staveniště. Svědek uvedl, že vlastně neví, co takový dokument znamená, neboť je samozřejmostí, že staveniště musí být vyklizeno. Toto Prohlášení o vyklizení staveniště nebylo vyhotoveno pro jejich firmu, neboť většinou se vyklizení staveniště řeší právě v tom finálním protokolu o předání a převzetí díla, resp. staveniště, kde je dojednán také termín. Z hlediska své praxe svědek ví, že vyklizení staveniště se se zákazníkem nijak zvlášť neřeší a oni tomu nepřikládají vlastně žádnou váhu. Významné je zcela jednoznačné vyjádření svědka o tom, že oba předložené dokumenty, tj. Prohlášení o kompletnosti a jakosti a Prohlášení o vyklizení staveniště nemají žádný speciální režim ani speciální závaznost. Rozhodující je vždy Protokol o předání a převzetí stavby. Podpisem tohoto dokumentu totiž stavba končí. Rozhodující byl Předávací protokol (č. l. 873), neboť to je ten, o kterém svědek hovořil, což také v rámci své výpovědi potvrdil. Podle názoru soudu právě smlouva o dílo řeší i přechod vlastnického práva. Na tomto předávacím protokole je podpis předsedy představenstva M.. Prohlášení o kompletnosti a jakosti tedy není standardním dokumentem, který by se na jiných stavbách sepisoval. Významné je rovněž vyjádření svědka o tom, že tento dokument není podstatný proto, aby mohl být vyhotoven a podepsán rozhodující dokument, tedy Předávací protokol. Ve prospěch obžalovaného M.Š. pak svědčí rovněž další jednoznačné vyjádření svědka o činnosti firmy XXXXX a jejího zaměstnance, tj. obžalovaného M.Š.. To považuje nalézací soud opětovně za zcela zásadní pro svoje konečné závěry o trestní odpovědnosti obžalovaného M.Š.. Svědek k činnosti obžalovaného M.Š., jednajícího jménem společnosti XXXXX, uvedl, že jeho hlavním úkolem bylo zkompletovat materiály pro stavební řízení, nikoliv je opatřovat nebo dokonce kontrolovat jejich správnost. Celý tým firmy XXXXX, tedy obžalovaný J.A. a jeho spolupracovníci, připravil kompletní dokumentaci potřebnou ke kolaudaci. Firma XXXXX jednotlivé dokumenty zkompletovala, utřídila a zkontrolovala, jestli jsou tedy kompletní. Následně byla v kontaktu se stavebním úřadem, dojednávala termín kolaudace, termín místní prohlídky, zajišťovala vše, co je pro kolaudaci potřebné. Úkolem obžalovaného M.Š., který měl tuto zakázku ve firmě XXXXX na starosti, byla tedy kompletace a kontrola kompletnosti všech dokumentů a také kontakt se stavebním úřadem. Šlo ovšem o kontrolu spíše formální, která se týkala především počtu dokumentů a jejich kompletnosti. Svědek doslova laicky vysvětlil, že úkolem obžalovaného M.Š.

bylo zajistit dokumenty, naskládat je s určitou logikou na sebe a zkontrolovat jejich kompletnost, nikoliv jejich obsahovou nebo dokonce odbornou správnost. Nálezací soud i tuto pasáž výpovědi svědka považuje za stěžejní pro svoje následné závěry o trestní odpovědnosti obžalovaného M.Š..

39. K revizním zprávám a tím i další části trestného jednání obžalovaného J.A. svědek F.M. u hlavního líčení uvedl, že firma XXXXX sama revizní zprávy nevyhotovovala, ani nezajist'ovala. Firma XXXXX tedy získala revizní zprávy od tohoto svého subdodavatele. Běžná praxe je taková, že revizní zprávy, stejně jako všechny ostatní dokumenty kompletuje právě hlavní stavbyvedoucí a předává je v jednom balíku kompletně investorovi. Svědek F.M. zdůraznil, že povinností hlavního stavbyvedoucího, v konkrétním případě obžalovaného J.A., je zajistit potřebné dokumenty, tedy i revizní zprávy, avšak nenese žádnou odpovědnost za jejich obsah, toto stanovisko svědek logicky vysvětlil tím, že hlavní stavbyvedoucí nemůže obsah revizních zpráv kontrolovat, protože k tomu nemá žádné vzdělání a neměl by takové revizní zprávy ani podepisovat, protože takový úkon má udělat provozovatel. Hlavní stavbyvedoucí tedy fakticky revizní zprávy pouze převezme a podle pokynů je předá jinému subjektu.
40. S výpovědí obžalovaného J.A. o tom, že sám nebyl oprávněn činit jakékoliv úkony ve vztahu k licenčnímu řízení, tedy vůči ERÚ, rovněž logicky koresponduje i další část výpovědi t svědka F.M.. K dotazu obhajoby svědek vysvětlil, že ani firma XXXXX, ani obžalovaný J.A. nebyli pověřeni jednáním s ERÚ. To byl také důvod, proč vůbec do kontaktu s ERÚ nepřišli. Firma XXXXX, udělila plnou moc panu R., který byl takto pověřen k jednání s ERÚ. Je obvyklou praxí, že žádný z jejich subdodavatelů nespolehá pouze na jednoho dodavatele panelů. Vzhledem k tomu, že měli i více subdodavatelů, nelze ze skutečností uvedených v trestním oznámení dovozovat, že panely na této stavbě chyběly, neboť existovali i jiní subdodavatelé, kteří na stavbu panely dodávali. Z hlediska případné motivace trestného jednání především obžalovaných J.A. a M.Š. považuje soud za významné také vyjádření svědka F.M. o tom, že nastavení smlouvy mezi firmou XXXXX a XXXXX bylo takové, že všechny sankce přecházely právě na společnost XXXXX Toto stanovisko svědka je ostatně součástí písemného vyjádření, které svědek zpracoval jménem firmy XXXXX (č. l. 3056b). Svědek vysvětlil, že firma XXXXX měla z této zakázky stejný finanční profit, ať už byla FVE dokončena v roce 2010 nebo v roce 2011. Z tohoto vyjádření svědka lze dovodit absenci motivu obžalovaného J.A. k případnému podvodnému jednání vůči ERÚ, které v konečném důsledku ani nebylo prokázáno.
41. S výpovědí svědka F.M. korespondují také příslušné listinné důkazy. Ze **Smlouvy o dílo** (č. l. 296, 894) vyplývá, že firma XXXXX se zavázala zajistit služby (bod 3.4 Smlouvy) spočívající např. v tom, že zajistí, resp. vyhotoví revizní zprávy a jiné potřebné dokumenty (bod 3.4. písm. e). Svědek F.M. pak označil jako rozhodující finální dokument mezi smluvními stranami, tj. firmou XXXXX, jako dodavatelem a firmou XXXXX, jako objednatelem, resp. stavebníkem a investorem, tzv. **Předávací protokol** (č. l. 873). V tomto protokole je dále mj. uvedeno, že „strany tímto potvrzují, že došlo k odevzdání dodavatelem a převzetí stavby stavebníkem, kterým se rozumí přechod vlastnického práva ke stavbě a jejím komponentám z dodavatele na stavebníka v souladu s čl. 13 Smlouvy“. Protokol byl vyhotoven 16. 11. 2010. Právě tento dokument je třeba, podle názoru nálezacího soudu, považovat za jeden z rozhodujících a povinných podkladů pro vydání licence. To je ostatně zcela jednoznačně uvedeno v platné právní úpravě, rozvedené v úvodu odůvodnění tohoto rozhodnutí (doklad prokazující vlastnické nebo užívací právo k technickému zařízení). V obžalobě uvedená Prohlášení o kompletnosti a jakosti a Prohlášení o vyklizení staveniště, jsou jednoznačně listinami zcela bezvýznamnými pro rozhodnutí o udělení licence. Těmito listinami rozhodně nemohl být ERÚ uveden v omyl. O tom, že dílo i po datu původního předání vykazovalo závady, které zhotovitel, tj. firma XXXXX odstranil, svědčí **Protokol o odstranění vad** z převzatého díla ze dne 2. 12. 2011 (č. l. 1293). Tento protokol je jedním z důkazů, který vysvětluje pokračování stavebních prací na FVE po datu zpracování revizní zprávy, resp. provedení kolaudace. Zjevně však nešlo o vlastní stavební práce směřující k dokončování výstavby FVE, ale

o odstraňování závad na díle již předaném a převzatém, tedy dokončeném. Ostatně i ze stavebního deníku vyplývá, že zkušební provoz byl zahájen 23. 11. 2010, z čehož lze dovodit, že FVE by nemohla být spuštěna, pokud by nebyla dokončena. Podstatným listinným důkazem ke stavební činnosti firmy XXXXX je pochopitelně i **Stavební deník** této firmy (č. l. 1294 a násl.). Tímto listinným důkazem bylo mj. prokázáno (č. l. 1378), že 23. 11. 2010 probíhal na FVE zkušební provoz. Zápisem do stavebního deníku (č. l. 1363) rozhodl stavební úřad, tj. obžalovaný L.B. o povolení změny stavby v rozsahu požadovaném dne 3. 11. 2010, když odchylky od schválené dokumentace na této stavbě považoval za nepodstatné s tím, že o nich lze rozhodnout pouze jejich schválením, a to ve formě zápisu do stavebního deníku. Podstatnými důkazy o tom, že po kolaudaci uvedené stavby docházelo pouze k výměně poškozených FV panelů, nikoliv k jejich prvotní instalaci, svědčí zápisy ve stavebním deníku v období od 24. 11. 2010 (č. l. 1382).

42. Jak je shora uvedeno, svědek F.M. se vyjadřoval také ke dvěma rozhodujícím dokumentům, jejichž vyhotovení je kladeno za vinu obžalovanému J.A.. Nalézací soud proto považuje za nezbytné znovu stručně citovat. V **Prohlášení o kompletnosti a jakosti ze dne 15. 11. 2010** (č. l. 825, resp. 829) je uvedeno, že „jako zhotovitel uvedené stavby prohlašujeme, že uvedený předmět díla je proveden v souladu s ustanovením § 562 odst. 1 zákona č. 531/1991 Sb., provedení díla tedy odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení, stanoveným parametrům, předepsaným technickým normám a návazným požárním, hygienickým a jiným předpisům pro užívání a provoz stavby. Dále prohlašujeme, že použité výrobky, materiály, konstrukce a zařízení splňují požadavky na mechanickou pevnost, stabilitu, požární bezpečnost, hygienu, ochranu zdraví a životního prostředí, bezpečnost při užívání, ochranu proti hluku a na úsporu energie a ochranu tepla v souladu s § 47 stavebního zákona a se zákonem č. 222/1997 Sb. Druhým dokumentem, k němuž se ostatně vyjadřoval nejen obžalovaný J.A., ale také svědek F.M., je dokument označený v obžalobě jako **Prohlášení o vyklizení staveniště**. Tento dokument v trestním spise ani jeho přílohách obsažen není. Ostatně i odvolací soud v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na procesní a důkazní bezvýznamnost tohoto prohlášení, které není nezbytnou náležitostí podané žádosti o udělení licence.
43. Další skupinu důkazů tvoří důkazy týkající se spolupráce firmy XXXXX s firmou XXXXX, která byla jejím subdodavatelem. **Trestného jednání** v souvislosti se svojí činností ve firmě XXXXX se podle obžaloby měl dopustit **obžalovaný M.Š.** Také v souvislosti s jeho trestním jednáním nalézací soud stručně sumarizuje údaje uvedené v obžalobě. Obžalovanému M.Š. je kladeno za vinu, *že jako zástupce firmy XXXXX, pověřen jednáním ve věcech technických, doručil v přesně nezjištěné době předcházející dni 23. 11. 2010 na Stavební úřad Šumná ke založení do spisového materiálu vedeného ve věci výstavby FVE Vranovská Ves, nepravdivé Prohlášení o kompletnosti podepsané J.A. dne 15. 11. 2010 a dále M.Š. dne 23. 11. 2010, opět jako zástupce společnosti XXXXX, byl přítomen kontrolní prohlídce stavby FVE Vranovská Ves před vydáním kolaudačního souhlasu, na které předal obžalovanému L.B., jako zástupci Stavebního úřadu Šumná, nepravdivé revizní zprávy, vypracované obžalovaným J.V., technickou zprávu a výkresy skutečného provedení stavby ke 3. 11. 2010, vypracované K.Z. ze společnosti XXXXX, a to vše ačkoliv věděl, že ke datu prohlášení o kompletnosti a jakosti a ke datu vyhotovení revizních zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti dokončena a výkresy skutečného provedení neodpovídají faktickému stavu výstavby. Současně věděl, že tyto dokumenty jsou nezbytnými přílohami, bez nichž by nemohl být kolaudační souhlas vydán, když kolaudační souhlas i revizní zprávy jsou nezbytnou podmínkou pro vydání licence ze strany ERÚ a dále pro schválení výroby ze strany firmy XXXXX*
44. **Obžalovaný M.Š.** u prvního hlavního líčení 18. 2. 2020 v plném rozsahu popřel, že by se dopustil trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu. Po vrácení věci z odvolacího řízení obžalovaný u hlavního líčení dne 20. 9. 2021 využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat. Soud tedy vycházel z jeho původní výpovědi, kterou u hlavního líčení učinil. Obžalovaný k věci uvedl, že od roku 1999 pracuje ve společnosti XXXXX jako stavební technik. Mezi firmou XXXXX a firmou XXXXX byla uzavřena rámcová mandátní smlouva, která definovala jednotlivé činnosti

jejich firmy. Obžalovaný sám se vyjednávání o smlouvě rozhodně neúčastnil. Náplní jeho práce bylo plnit úkoly, které pro něj, resp. pro firmu vyplývaly z tzv. listu zakázky. Podstatné bylo provést kontrolu podmínek vydaného stavebního povolení, dále zajistit projednání, příp. změny a odchylky oproti schválené projektové dokumentaci a zejména následně zajistit kolaudaci. K povolení změny stavby došlo zápisem do stavebního deníku. V průběhu stavby se obžalovaný účastnil několika kontrolních dní a na závěr vyplnil formulář se žádostí o provedení kolaudace, který také podal na stavební úřad. Dne 23. 11. 2010 se obžalovaný zúčastnil závěrečné kontrolní prohlídky stavby a od zástupců zhotovitele stavby převzal kompletní dokladovou část, kterou předal stavebnímu úřadu. Stavbu na místě kontrolovali. V rámci své obhajoby obžalovaný upozornil na to, že společnost XXXXX nezajišťovala na stavbě výkon technického dozoru, a proto jemu samotnému nepříslušelo hodnotit, jestli stavba v jednotlivých fázích splňuje harmonogram stavby, jestli bude dokončena v předpokládaném termínu dokončení apod. Podle názoru obžalovaného však ta část, kterou všichni viděli, byla dokončena, byla oplocena a FV panely byly na místě, což bylo postupně kontrolováno i zástupcem HZS. Obžalovaný dále na svoji obhajobu uvedl, že veškeré písemnosti, které převzal v rámci dokladové části ke kolaudaci, zkontroloval z hlediska toho, zda jsou vyhotoveny pro správnou FVE, jestli mají potřebná razítka, ale nepříslušelo mu kontrolovat, zda jsou v souladu se stavbou, anebo zda odpovídají jednotlivá prohlášení skutečnosti v době kolaudace. Kromě toho sám neměl žádné informace o tom, že by nastaly v průběhu stavby takové problémy, že by stavba neměla být v termínu dokončena. Obžalovaný zdůraznil, že jeho úkolem ani úkolem firmy XXXXX nebylo zařizovat licenční řízení. Jejich činnost vlastně skončila předáním kolaudačního souhlasu v závěru listopadu roku 2010. Revizní techniky jejich firma nezajišťovala, stejně tak jako provedení revizí a vypracování revizních zpráv. Obžalovaného ani nikoho z této firmy nezajímalo jaký je průběh stavby, event. zda existují problémy s dokončením. Obžalovaný vysvětlil, že fakticky čekali na pokyn, kdy se řeklo, že stavba bude dokončena v předpokládaném termínu, tedy do 22. 11. 2010. Jejich úkolem bylo odpočítat zpětně čas a podat včas žádost na stavební úřad, aby tento mohl v odpovídajícím termínu vypsát kolaudační šetření na místě samém. Obžalovaný upozornil na to, že jménem firmy XXXXX na stavbě nic nekontroloval. Jeho úkol spočíval v kontrole obsahové správnosti předložených dokladů, nezbytných pro kolaudaci. Úkolem obžalovaného bylo tedy zkontrolovat, jestli získané dokumenty odpovídají právě této FVE, jestli jsou správně podepsané a jestli je v revizní zprávě uvedeno, že je elektrárna schopna bezpečného provozu. Rozhodně mu nepříslušelo, aby posuzoval, zda je stavba provedena v souladu s projektovou dokumentací. Jemu samotnému jevílo, že stavba je dokončená. Při své práci přišel do kontaktu s obžalovaným L.B., který byl úřední osobou na stavebním úřadě a obžalovaný s ním projednával nejdříve změnu stavby před dokončením a následně žádost o kolaudaci. Kromě toho se setkal také s J.A. při kontrolních dnech na stavbě a při závěrečné kontrolní prohlídce. V závěru výpovědi obžalovaný znovu zdůraznil, že při své práci vycházel z listu zakázky, který konkretizoval úkony firmy XXXXX na základě mandátní smlouvy, kterou uzavřel zástupce jejich firmy M.F.. Rámcová smlouva vlastně zahrnovala všech možné úkony, které mohla jejich firma pro kteréhokoliv klienta dělat, a právě konkrétním listem zakázky se předmět této rámcové smlouvy upravoval a přizpůsoboval konkrétní zakázce. Za práci na této zakázce dostal obžalovaný pouze běžný plat, nikoliv mimořádnou odměnu.

45. S výpovědí obžalovaného M.Š. úzce souvisí výpovědi svědků M.F. z firmy XXXXX a K.Z. z firmy XXXXX
46. **Svědék M.F.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 9. 3. 2020, uvedl, že ve společnosti XXXXX se zabývá inženýrskou činností ve stavebnictví. Obžalovaný M.Š. je dlouholetým zaměstnancem, který měl na starosti činnost ve vztahu k FVE Vranovská Ves. Shodně jako obžalovaný M.Š. také tento svědek vysvětlil, že ke konkrétní zakázce je, s odkazem na mandátní smlouvu, vytvořen tzv. list zakázky, který konkretizuje činnosti, které pro zákazníka bude jejich firma provádět. V obecné rovině mandátní smlouva, resp. její vzor obsahuje asi 7 fází činnosti jejich firmy. Pro tuto konkrétní stavbu měli dělat fázi 1, 2, 3 a 7, tedy seznámení se vstupními podklady, změnu územního

rozhodnutí, změnu stavebního povolení a potom až onu zmíněnou 7. fází nebo-li kolaudaci. Svědek zdůraznil, že na této elektrárně nedělali technický dozor. Obžalovaný M.Š. komunikoval se stavebním úřadem. Změna stavby byla rozhodnutím stavebního úřadu schválena a zapsána formou zápisu stavebního úřadu do stavebního deníku, což je v souladu se stavebním zákonem. Obžalovaný M.Š. podal žádost o kolaudační rozhodnutí. Do této závěrečné fáze firma XXXXX, resp. samotný obžalovaný M.Š. nedostali žádný signál od investora, ani dodavatele stavby o tom, že by dílo nebylo dokončeno. Když byl vydán kolaudační souhlas činnost firmy XXXXX skončila. Obžalovaný M.Š. je dlouhodobým zaměstnancem firmy, ale nikdy nedělá na žádných stavbách technický dozor. Obžalovaný je de facto určen pro práci spočívající v tzv. papírování, tedy pro přípravu stavby, povolávání stavby a kolaudaci. Za obsahovou správnost těchto dokladů neodpovídá firma XXXXX, ani obžalovaný, ale za jejich obsah odpovídají jejich zpracovatelé. Obžalovaný M.Š. za celou dobu své kariéry ve firmě technický dozor nedělal, ani na jiných stavbách, neručil za to, jestli je skutečně provedena stavba či nikoliv. Za to odpovídal ten, kdo potřebné doklady vystavil a obžalovanému je předal. U hlavního líčení byla svědkovi předložena také **Rámcová mandátní smlouva** (č. l. 1951-1959), k níž svědek uvedl, že činnost jejich firmy je ve vztahu k této stavbě konkretizována listem zakázky, který tvoří přílohu této mandátní smlouvy. Shodně jako obžalovaný M.Š., také svědek M.F. potvrdil, že za tuto činnost ve vztahu k FVE Vranovská Ves neměl obžalovaný M.Š., kromě běžného platu, žádnou mimořádnou finanční odměnu. K dotazu soudu svědek uvedl, že v okamžiku, kdy obžalovaný M.Š. dostal pravomocný kolaudační souhlas, předal ho zákazníkovi, tedy firmě XXXXX a tím práce firmy XXXXX skončila. Rozhodně se firma XXXXX nepodílela jakýmikoliv úkony na získání licence pro tuto stavbu od ERÚ. Kdo konkrétně obžalovanému předal podklady, důležité pro kolaudaci, svědek neví, neboť u toho nebyl přítomen. Podstatné dokumenty, jako např. revizní zprávy nebo prohlášení o shodě, však zpravidla předával stavbyvedoucí. U těchto dokumentů však nejsou schopni, ale ani oprávněni provést kontrolu jejich obsahové správnosti. Obsah revizní zprávy vzhledem ke své odbornosti není schopen obžalovaný, ani jiní zaměstnanci firmy kontrolovat. To ostatně není součástí ani jejich zakázky. Pokud by snad bylo třeba nějaké závady odstranit, M.Š. by zajistil na stavebním úřadě, aby kolaudační řízení bylo buď přerušeno, nebo by žádost o kolaudaci zpět.

47. S výpovědí obžalovaného M.Š. i svědka M.F. koresponduje listinný důkaz, kterým je **Rámcová mandátní smlouva** (č. l. 1951 a násl.), **List zakázky** (č. l. 1962), **faktury a výpisy z účtu** (č. l. 1978-1983). Určité nepřesnosti ve výpovědi obžalovaného ve vztahu ke konkrétnímu zákazníkovi pak vysvětluje **Mandátní smlouva** ze dne 20. 9. 2010 (č. l. 1963). Smlouvu jménem mandanta, tj. firmy XXXXX uzavřel a podepsal F.M., který ostatně jako svědek v rámci tohoto trestního řízení existenci takové smlouvy potvrdil. Jako technický zástupce firmy XXXXX je v úvodu smlouvy označen obžalovaný J.A.. Mandatářem, podle této smlouvy, byla firma XXXXX, zastoupená jednatelem M.F., který také smlouvu podepsal, když jako zástupce ve věcech technických je ve smlouvě označen právě obžalovaný M.Š.. Krátce po uzavření této smlouvy dne 29. 9. 2010 udělila firma XXXXX **plnou moc** právě **firmě XXXXX**, zastoupené M.F., jako jednatelem plnou moc k zajištění inženýrské činnosti na akci FVE Vranovská Ves (č. l. 1969). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že firma XXXXX byla zmocněna k tomu, aby v souvislosti s uvedenou stavbou jednala před všemi státními orgány, úřady a organizacemi, činila všechna podání ke správním úřadům včetně případného odvolání proti jejich rozhodnutí, přejímala osobně písemnosti a rozhodnutí správních orgánů a organizací a přijímala všechny poštovní zásilky, a to i doporučené, určené do vlastních rukou adresáta a potvrzovala převzetí. Firma XXXXX byla oprávněna pověřit ke svému zastupování zaměstnance společnosti XXXXX. Jak vyplývá z výpovědi obžalovaného i výpovědi svědků předmětné úkony činil právě obžalovaný M.Š..
48. Nalézací soud tak mohl opětovně učinit **dílčí závěr**, v němž přisvědčil argumentaci obhajoby obžalovaného, spočívající v tom, že obžalovaný, resp. firma XXXXX na stavbě FVE Vranovská Ves nezajišťovala technický dozor. Obžalovaný nebyl oprávněn hodnotit obsahovou, tj. odbornou, správnost dokumentů, které mu byly předloženy pro účely kolaudačního řízení a naopak byl

povinen písemnosti zkontrolovat z hlediska formálního, především zda obsahují veškeré náležitosti a týkají se předmětné stavby. Ani tvrzením obžalovaného a ostatně ani výpovědí svědka M.F., resp. jinými důkazy provedenými u hlavního líčení, které jsou dále rozvedeny, nebylo prokázáno, že by obžalovaný získal objektivně konkrétní věcné informace o tom, že stavba nebyla v deklarovaném termínu dokončena. Jak z výpovědi M.F., tak z obou listinných důkazů ostatně vyplývá i to, co uvedl sám obžalovaný M.Š., tedy že činnost obžalovaného, resp. firmy XXXXX končila vydáním kolaudačního souhlasu. Smluvně tato firma, potažmo obžalovaný M.Š., jako její pověřený pracovník, nečinili žádné úkony ve směru k získání licenčního oprávnění ze strany ERÚ.

49. Nalézací soud znovu rekapituluje, že investorem stavby, tedy žadatelem o licenci v rozhodném období byla firma XXXXX, jejímž generálním zhotovitelem byla firma XXXXX, neboť ta uzavřela s firmou XXXXX Smlouvu o dílo. Firma XXXXX sama pak měla celou řadu svých subdodavatelů, když mezi nejvýznamnější patřila právě firma XXXXX (Lumen energetický development), která byla generálním dodavatelem pro firmu XXXXX. Jak vyplynulo z důkazů provedených u hlavního líčení, firma XXXXX realizovala pro firmu XXXXX asi 80% zakázky. Mezi další dodavatele firmy XXXXX patřili např. firmy XXXXX, XXXXX, XXXXX a konečně i firma XXXXX, která dělala engineering. Zjevně ani obžalovaný J.A., ani obžalovaný M.Š. nebyli osobami oprávněnými podat žádost o licenci u ERÚ jménem žadatele firmy XXXXX. Žádným z dosud provedených důkazů nebylo prokázáno, že by kterýkoliv z těchto obžalovaných jednal nejen sám, ale ani v součinnosti s jinou osobou, vždy v úmyslu záměrně předložit ERÚ doklady k žádosti o licenci s nepravdivými údaji, tedy v úmyslu uvést ERÚ v omyl a neoprávněně tak pro žadatele o licenci vylákat rozhodnutí o udělení licence.
50. Další skupinu důkazů tvoří svědecké výpovědi zástupců firmy XXXXX a odpovídající listinné důkazy. Jedná se především o **Smlouvu o dílo** z 15. 6. 2010, která byla uzavřena mezi firmou XXXXX, jako generálním zhotovitelem FVE Vranovská Ves, zde na straně objednatele, a firmou XXXXX, na straně zhotovitele (č. l. 011 a násl. přílohy č. 4 trestního spisu, jejího svazku 1). Z čl. V, který vymezuje předmět činnosti firmy XXXXX je pak patrné, že se tato firma mj. zavázala připravit dílo pro zahájení do zkušebního provozu nejpozději do 30. 11. 2010, zajistit udělení licence nejpozději do 1. 12. 2010.
51. Za firmu XXXXX byli v rámci trestního řízení vyslechnuti J.M., M.R. a K.Z.. **Svědék J.M.** v rámci své výpovědi, kterou učinil dne 10. 5. 2016 v přípravném řízení a která byla dne 18. 2. 2020 u hlavního líčení čtena postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu, potvrdil, že ve firmě XXXXX pracoval jako výrobní ředitel. Jeho nadřízeným byl ředitel firmy T.N.. Oba svědkové J.M. i T.N. byli předvoláni k hlavnímu líčení na den 20. 9. 2021, avšak oba shodně využili svého práva a odmítli ve věci vypovídat z obavy vlastního trestního stíhání. Nalézací soud považoval jejich odepření výpovědi za důvodné, neboť má oporu v trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 6 T 170/2011. Rozsudkem téhož soudu (viz č. l. 3689) ve znění rozsudku soudu odvolacího (viz č. l. 3706) byli oba svědkové pravomocně odsouzeni k nepodmíněnému trestu odnětí svobody právě v souvislosti s trestnou činností týkající se FVE. Byť nepodmíněné tresty oba shodně vykonali, není, podle názoru nalézacího soudu, teoreticky vyloučena úvaha, že i každý z těchto dvou svědků mohl být v případě podání pravdivé výpovědi opětovně trestně stíhán. Nalézací soud proto postupoval v souladu s trestním řádem a právo každého z těchto dvou svědků na odepření svědecké výpovědi z obavy vlastního trestního stíhání plně akceptoval.
52. S výpovědí svědka J.M. koresponduje i výpověď **svědka M. R.**, vyslechnutého v přípravném řízení a opakovaně u hlavního líčení dne 9. 9. 2020, resp. 20. 9. 2021. Svědek u prvního hlavního líčení potvrdil, shodně jako v přípravném řízení, že pro firmu XXXXX byl vlastně najat jako projektový manažer, když působil jako OSVČ. Jeho hlavním úkolem bylo zprostředkovávat kontakt mezi generálním dodavatelem a firmou XXXXX. Svědek měl na starosti organizování prací, sepisování protokolů, závad apod. Tuto práci dělal do listopadu 2010, neboť firma XXXXX s ním

nespolupracovala tak, jak by si představoval. Svědek se účastnil kontrolních dní jedenkrát týdně a byl jim přítomen i obžalovaný J.A., kterému svědek předkládal výkazy toho, co se udělalo. Za významné považuje soud vyjádření svědka M. R. k činnosti obžalovaného J.A., kdy uvedl, že velmi často se stávalo, že mu obžalovaný výkaz provedených prací neodsouhlasil, neboť mu tzv. nedal nic zadarmo. Všechno skutečně muselo být hotové, což obžalovaný velmi důsledně kontroloval. Svědek tedy musel často výkazy opravit, pokud s nimi obžalovaný nesouhlasil. Svědek dále uvedl, že rozhodujícím událostem, tj. místnímu šetření, které těsně předcházelo kolaudačnímu rozhodnutí, již osobně přítomen nebyl. Nedokáže si proto vybavit, kdy přesně byla tato elektrárna kolaudovaná, a jestli před kolaudací byla úplně dokončená. Revizní zprávy dostal svědek od revizního technika a hned je předával generálnímu dodavateli, tedy firmě XXXXX. Jestli je fyzicky převzal svědek přímo od revizního technika, rovněž s odstupem času určit nedokázal s vysvětlením, že to byli vlastně revizní technici od firmy XXXXX. Svědek tyto zprávy obvykle předával obžalovanému J.A. právě na kontrolních dnech. Technické potíže on musel řešit, ale přesto nemůže říct, že by elektrárna nebyla v provozu. Vzhledem k tomu, že se jednalo o velkou FVE, nebylo možné ji revidovat najednou, ale revizní technik dělal svou práci po částech a zpracovával tzv. dílčí revize. Ve své druhé výpovědi u hlavního líčení dne 20. 9. 2021 svědek setrval na tom, co již před soudem uvedl. Ze strany obžaloby mu byly předloženy k vyjádření listinné důkazy, obsažené především ve svazku č. 1 přílohy č. 4 a označené jako Soupisy provedených prací a dodávek a jako Zjišťovací protokoly. M.R. po nahlédnutí na tyto listinné důkazy uvedl, že obecně obsahují výčet provedených prací, které na místě před podpisem dokumentů zkontrolovali. Na dvojici dokumentů ze dne 11. 11. 2010 (č. l. 297, 298) svědek poznal svůj podpis, stejně jako na dokumentech z 16. 11. 2010 (č. l. 301, 302) a na jednom z dokumentů ze dne 29. 11. 2010 (č. l. 306 a 307), byť v některých případech se vyjadřoval spíše s určitou mírou pravděpodobnosti nebo odhadem. Vyloučil však, že by byl jeho podpis na dokumentu z 15. 12. 2010 označeném jako Soupis provedených prací za prosinec 2010, když na Zjišťovacím protokole z téhož dne (č. l. 314) připustil, že by jeho podpis mohl být obsažen, a to obdobně jako na Zjišťovacím protokole ze 7. 2. 2011 (č. l. 216). Na Soupisu provedených prací a dodávek z téhož dne (č. l. 217), podle jeho názoru, jeho podpis není obsažen. Podle názoru nalézacího soudu však vzhledem k původnímu vyjádření svědka o tom, že pro firmu přestal od listopadu 2010 působit, nemají tyto listinné důkazy, na nichž svědek poznal navíc svůj podpis ve většina případů pouze s určitou mírou pravděpodobnosti, zásadní vypovídací hodnotu. Nelze s určitostí těmito listinami považovat za prokázané, že právě v několikadenním časovém intervalu mezi vytvořením jednotlivých dokumentů byly provedeny práce v nich uvedené. Jen namátkou poukazuje nalézací soud na interval mezi dokumenty vyhotovenými 11. 11. 2010 a 16. 11. 2010, kdy měly být osazeny FV panely pro výkon 7 a následně 8 MW oproti původnímu stavu 6 MW ze dne 11. 11. 2010, tedy v rozsahu 1 až 2 MW. V následující periodě mezi dokumenty vyhotovenými v době 16. až 29. 11. 2010, tj. v horizontu cca 1 týdne měly být osazeny FV panely dokonce pro výkon 7 MW, tj. od původního stavu 8 MW ke dni 16. 11. 2010 do rozsahu 15 MW ke dni 29. 11. 2010. Také výpověď tohoto svědka vysvětluje údaje uvedené na Soupisu provedených prací a Zjišťovacích protokolech jako údaje, které sloužily především pro fakturaci. To ostatně potvrdil i obžalovaný J.A. a obdobné stanovisko zaujal např. svědek J. J., jak bude rozvedeno dále. Lze tedy konstatovat, že výpovědi obou svědků i obžalovaného spolu vzájemně korespondují v otázce významu těchto dokumentů, jako podkladů sloužících pouze pro fakturaci, nikoliv prokazujících stav rozestavenosti díla k uvedenému datu. Nalézací soud nemá důvodu pochybovat zejména o věrohodnosti výpovědi těchto svědků. Svědkové nemohli předpokládat, jaké listiny jim budou soudem předloženy, nemají vědění o jejich zamýšlené důkazní hodnotě pro obžalobu. Nelze tedy dovozovat, že by vypovídali účelově ve prospěch obžalovaného J.A.. Podstatné je pouze autorizování těchto podpisů svědkem M. R., i když jen s určitou mírou pravděpodobnosti. Některé dokumenty (ze dne 1. a 15. 12. 2010 a 31. 1. 2011) byly vyhotoveny dokonce v době, kdy svědek, byť jako OSVČ, pro firmu nepůsobil. Jedná se o podstatné argumenty, které důkazní hodnotu těchto listin zásadně zpochybňují. Vedle toho byly svědkovi předloženy dokumenty z 31. 1. 2011 obdobného charakteru, a to Zjišťovací protokol a Protokol o

provedených pracech (viz příloha č. 4, svazek č. 4 č. l. původně 1184-1185, t. č. 1048-1049). Svědek zcela popřel, že by na těchto dokumentech byl jeho vlastní podpis. Pro úplnost lze podotknout, že svědek se nedokázal vyjádřit k tomu, zda na FVE probíhala nějaká výměna panelů a pouze upřesnil, že předkládané dokumenty v průběhu svého působení na stavbě vyhotovovali a podepisovali vždy po dokončení nějakých úseků prací, ale detaily si rozhodně nepamatuje.

53. **K.Z.**, který pracoval ve firmě XXXXX jako design manažer, byl rovněž vyslechnut u hlavního líčení dne 9. 9. 2020 a vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Svědek potvrdil, že vzhledem k jeho pozici ve firmě, převážnou částí jeho práce byla tvorba zadávací dokumentace. Tato zadávací dokumentace, která se dělá jako předprojektová příprava stavby a sloužila pro projektanty jednotlivých profesí, kteří z ní vycházeli a dělali potom např. dokumentaci oplocení, dokumentaci nosných konstrukcí, nebo zpracovávali prováděcí projektovou dokumentaci. To však dělala nějaká externí společnost. Stavba se realizuje právě podle prováděcí projektové dokumentace. Na stavební úřad ke kolaudaci se předkládá ovšem dokumentace skutečného provedení stavby, která sice vychází z projektové dokumentace, ale zachycuje změny, které byly v průběhu výstavby skutečně realizovány. V případě této stavby FVE Vranovská Ves, svědek sám dělal tu zjednodušenou dokumentaci skutečného stavu, z níž vycházel stavební úřad. V průběhu výslechu u hlavního líčení byly svědkovi předloženy listinné materiály, a to dva svazky označené jako Příloha č. 1 trestního spisu, tj. spis stavebního úřadu. Na plánu, který je označen jako Skutečné provedení stavby z 3. 11. 2010 je svědek podepsán a z toho lze dovodit, že plán viděl. Jestli ovšem tento plán sám vypracoval, s odstupem času určit nedokázal. K dokumentaci v modrých deskách z 11. 11. 2010, označené jako Skutečné provedení stavby, svědek připustil, že podpis je zřejmě jeho, a to v přípravném řízení. U hlavního líčení ovšem svědek uvedl, že si to již nevybavuje. Podpis je zřejmě jeho a svědčí to o tom, že dokumentaci někdy viděl, ale všechno vycházelo to z realizační dokumentace, kterou zpracoval buď jejich dodavatel nebo ji firma někde objednala. Lze tedy konstatovat, že výpověď svědka neměla zásadní důkazní význam pro svoji neurčitost.
54. Jedním ze subdodavatelů firmy XXXXX byla **firma XXXXX** Jejich obchodní vztah byl založen **Smlouvou o dílo č. 2002/2010** (č. l. 2100 a násl.). Tato smlouva byla podepsána 7. 7. 2010 na straně objednatele T.N., jednatelem firmy XXXXX s. r. o, který u hlavního líčení dne 20. 9. 2021 odmítl vypovídat a J.P., který jednal za firmu XXXXX, na straně zhotovitele. Předmětem smlouvy podle článku III. (3.2.) byla kompletní dodávka a montáž konstrukčního nosného systému FV panelů včetně montáže FV panelů k nosné konstrukci podle zadávací dokumentace objednatele, včetně prováděcí a detailní montážní projektové dokumentace a potřebný statických posudků, certifikací a prohlášení o shodě. Jednatel společnosti **svědek J.P.** byl osobně vyslechnut u hlavního líčení 20. 5. 2020 a nově 20. 9. 2021. Shodně, jako v přípravném řízení, svědek potvrdil, že na uvedené stavbě prováděli instalaci konstrukcí a část elektroinstalace, když jejich hlavním stavbyvedoucím byl P.F.. Svědek sám byl na stavbě řádově pětkrát, neboť v té době dělali více podobných staveb a on se ve firmě zabývá navíc především ekonomikou. Zakázku dělali nikoliv pro investora, ale pro firmu XXXXX, která byla subdodavatelem generálního zhotovitele. Podle názoru svědka konstrukce nainstalovali včas, tedy práce provedli v souladu se zakázkou, což logicky vysvětlil tím, že nikdy nebyli penalizováni. S odstupem času i vzhledem k tomu, že v té době dělali souběžně sedm podobných staveb, se svědek přesně vyjádřit nedokázal. K dotazu obhajoby svědek potvrdil, že na počátku výstavby prováděli třídění FV panelů, i když to původně ve smlouvě neměli, a to podle naměřených výkonů od výrobce tzv. flashtestů, které dostali od objednatele zakázky. Kontrolu výkonu panelů zřejmě prováděl M.R., ale jménem které firmy práce dělal, svědek rovněž určit nedokázal. K dotazu obhájce obžalovaného J.V. svědek rovněž potvrdil, že ve firmě nemají žádného revizního technika, a proto pokud jsou revizní zprávy součástí zakázky, revizní techniky najímají. V tomto případě však revizní zprávy nevyřizovali, neboť nikdy vlastně neřešili nic ohledně úřadů jako je kolaudace apod. U hlavního líčení 20. 9. 2021 byly rovněž svědkovi J.P. předloženy ze strany obžaloby podstatné listinné důkazy, označené zejména jako Zjišťovací protokoly. K dokumentu z 30. 6. 2011, tj. zjišťovacímu protokolu č. 9 (č. l. 2150) svědek potvrdil, že je na

něm jeho podpis a dále vysvětlil, že dokument se sepisoval hlavně kvůli fakturaci. Důvodem bylo zjištění, jaká část díla se může fakturovat. Vzhledem k tomu, že takových protokolů podepsal tisíce, nedokáže si s odstupem času detaily vybavit. I z této části výpovědi svědka je zřejmé, že plně koresponduje s vyjádřením obžalovaného J.A. i svědků M. R. a J. J. v argumentech, týkajících se důvodu a ostatně i významu sepisování těchto Zjišťovacích protokolů. Obdobně svědek poznal svůj podpis s jistotou nebo alespoň s vysokou mírou pravděpodobnosti na Zjišťovacích protokolech z 30. 11. 2010 (č. l. 2159b, 2160b), resp. ze dne 8. 11. 2010 včetně rekapitulace faktury (č. l. 2140, 2141). K dotazu státní zástupkyně pak svědek vysvětlil, že z hlediska dokončenosti díla tento dokument neznamená, že by dílo bylo předáno, ale odráží přibližnou rozpracovanost, na základě které se uvolňují 90% částky podle nějaké dohody k fakturaci. Navíc jejich firma dělala pouze část díla, a proto uvedené dokumenty nemohou odrážet skutečný stav realizace stavby. Svědek poznal svůj podpis i na Zjišťovacím protokolu ze 17. 11. 2010 (č. l. 2143-2144), resp. z 9. 12. 2010 (č. l. 2146-2147). V souvislosti s těmito dokumenty však považuje soud za nezbytné upozornit, že byly vystaveny firmou XXXXX, která dodávala části stavby pro firmu XXXXX I ze vzájemného srovnání těchto dokumentů je zcela zjevné, že např. v průběhu jednoho týdne mezi 8. a 16. 11. 2010 by měly být, pokud by byly údaje zde uvedené formálně a nekriticky akceptovány, osazeny FV panely o výkonu 6 MW, což nelze považovat za objektivní a reálné. V závěru své výpovědi svědek dále vysvětlil, že ve firmě řešil především finance, na stavbu nejezdil, a proto se ke skutečnému stavu rozpracovanosti FVE vyjádřit nedokáže. Kromě toho 13. 11. 2010 se mu narodil syn a měli v této souvislosti rodinné starosti, proto stavbu FVE nesledoval detailně a řešil pouze nutné ekonomické záležitosti. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že firma XXXXX patří jemu a dalším dvěma společníkům a při výstavbě této FVE měli vlastně dva zákazníci. Část díla dělali pro firmu XXXXX a druhou část pro firmu XXXXX. Například osazení panelů a konstrukcí dělali pro firmu XXXXX, ale někdy taky, zatímco pro firmu XXXXX prováděli elektroinstalace, a to nejen na FVE. Fakticky spolupracovali asi 15 let.

55. **Svědka P.F.** u hlavního líčení 9. 9. 2020, shodně jako v přípravném řízení, potvrdil, že za firmu XXXXX měl na stavbě FVE Vranovská Ves na starosti právě montáž panelů a konstrukcí a z části i zapojení elektriny. V té době dozoroval více staveb současně, a proto nedokázal odlišit, jakou část stavby dělali jako zakázku pro firmu XXXXX a jakou část pro firmu XXXXX, což je však zcela spolehlivě objasněno výpovědí svědka J.P., která je rozvedena shora. V roce 2011 zřejmě nějaké věci opravovali, které byly poškozené, ale to bylo obvyklé na všech stavbách. Podle názoru svědka firma XXXXX na této stavbě dodávala všechny konstrukce, ovšem panely k těmto konstrukcím oni sami nedodávali. Tyto panely pouze montovali. Podle jeho názoru ovšem jejich firma, příp. její subdodavatelé namontovali všechny FV panely, tedy na všechny konstrukce, které tam umístili. K dotazu obhajoby svědek P.F. potvrdil, že sám není revizní technik a nedokáže se tedy vyjádřit k tomu, jak se revize elektrického zařízení, tj. FVE provádí. Současně svědek nedokázal potvrdit, zda jejich firma zajišťovala v rámci zakázky revizní zprávy.
56. S výpovědí svědka P.F. koresponduje výpověď **svědka L.K.**, vyslechnutého rovněž u hlavního líčení 9. 9. 2020. Svědek, shodně jako v přípravném řízení, potvrdil, že pracoval pro firmu XXXXX, nikoliv však jako její zaměstnanec, ale jako OSVČ. Jeho úkolem bylo v podstatě zapojit rozvaděče, připojit k tomu dráty z panelů. Svědek uvedl, že nedokáže odhadnout, jaké procento panelů zapojil. Smlouvu s firmou XXXXX měl v ústní podobě. Úkoly pro svoji práci dostával od P.F..
57. Jako živnostník, tj. OSVČ pracoval pro firmu XXXXX také **svědek R.M.**, vyslechnutý u hlavního líčení 9. 9. 2020. Svědek potvrdil, že na stavbě této elektrárny dělali zapojování, montáž panelů a spuštění, a to prakticky až do konce té části, která se týkala montáže panelů a spuštění. Rovněž on měl s firmou XXXXX ústní dohodu o provedené práci. Na elektrárně zapojovali panely, zprovožňovali elektrárnu, tedy dělali tzv. elektropráce. Jaké množství panelů zapojili, příp. pomáhali instalovat, svědek určit nedokázal. Vybavil si pouze, že k nějaké výměně panelů skutečně došlo, a to proto, že dodavatel dodal jiné panely, resp. někdo nalepil špatné štítky. Podstatné pro

závěry nalézacího soudu je potvrzení svědka o tom, že panely se vyměňovaly proto, že nebyly od výrobce, od kterého měly být, přesto však byly nainstalované a zapojené a jejich úkolem tedy bylo panely rozpojit, vyměnit a nové panely znovu zapojit. V jakém stavu však byla na konci listopadu, přesně určit nedokázal.

58. Ze shora rozebraných svědeckých výpovědí bylo zjištěno, že dalším subdodavatelem firmy XXXXX byla firma XXXXX, která dodávala především elektropráce, a to formou subdodávky mj. prostřednictvím firmy XXXXX U hlavního líčení dne 20. 5. 2020 a nově i 20. 9. 2021 byl vyslechnut zaměstnanec firmy XXXXX **svědek J. J.**, který potvrdil, že zde pracoval na pozici projektmanažera. Svědek měl na starosti nejen zakázku výstavby FVE Vranovská Ves, ale současně realizoval více obdobných zakázek. Úkolem svědka bylo dohlížet pouze na stránku zásobování a záležitosti s tím související. Svědek vysvětlil, že na stavbě této FVE Vranovská Ves se podílelo vlastně více firem s obdobným názvem, neboť jejich vlastníkem byla firma XXXXX Došlo zde ke smluvnímu vztahu mezi dvěma sesterskými společnostmi, a to firmou XXXXX, v níž působil svědek a firmou XXXXX, která byla jejich zákazníkem. Za významné považuje nalézací soud vyjádření svědka o tom, že pro splnění zakázky najímal revizního technika, a to obžalovaného J.V.. Ve prospěch obžalovaného J.V. svědek uvedl, že vzhledem k tomu, že součástí jejich dodávky byla pouze elektroinstalace nikoliv instalace FV panelů, potom obžalovaný nerevidoval samotné panely, ale jenom kabelové propojení, rozvaděče apod. Zakázka jejich firmy XXXXX pro firmu XXXXX byla ukončena tím, že svědek vlastně podepsal prohlášení zhotovitele o tom, že dílo je schopno bezpečného provozu. Rovněž svědkovi J.J. byly u hlavního líčení 20. 9. 2021 předloženy listinné důkazy obsažené především v příloze č. 4 svazek č. 4, resp. ve zbytku trestního spisu, a to zejména Zjišťovací protokoly, jakož i protokoly o provedených pracích. Svědek nejdříve uvedl, že Zjišťovací protokoly a Protokoly o provedených pracích obsahují jednotlivé soubory prací, ale i procentuální rozpracovanost, tak jak bylo vše rozděleno do částí podle cen. To je běžný postup při možnosti fakturace u objednatele. Následně se procentuálně potvrzovalo, v jaké rozpracovanosti jsou jednotlivé části. Jejich firma však neřešila montáž panelů, ale pouze jejich připojení. Pokud jsou v dokumentu uvedeny jako fyzicky připojené v určité procentuální výši panely, potom panely mohly být takto připojeny. Fakturovaná položka však zahrnuje spoustu drobnějších prací, které se nerozepisovaly. Takto se svědek vyjádřil k dokumentům č. l. 1122-1123 z 24. 11. 2010 i k obdobně označeným dokumentům z 25. 11. 2010 (č. l. 1125-1126), resp. z 30. 11. 2010 (č. l. 1128-1129). Po nahlédnutí na Zjišťovací protokol ze 17. 1. 2011 (č. l. 1143-1144) svědek souhrnně vysvětlil, že např. zde je viditelná měsíční prodleva, protože protokoly se dělaly zhruba v měsíčních intervalech. Stejný princip platí i pro dokumenty z 31. 1. 2011 (č. l. 1048-1049). Následně se svědek vyjádřil k Zjišťovacím protokolům z 22. 11. 2010, 15. 12. 2010, 30. 11. 2010, resp. 23. 3. 2011 (č. l. 1940-1941, 1944, resp. 2159b, 2160b a 1948). V této souvislosti zdůraznil, že šlo jednak o protokoly o převzetí revizních zpráv od revizního technika pana J.V. a s odstupem času se nedokáže vyjádřit k tomu, proč byly vyhotovovány další revizní zprávy, o čemž svědčí následný protokol o převzetí revizních zpráv. Co se týče elektromontážních prací, obsažených ve Zjišťovacích protokolech z 30. 11. 2010, tyto se týkají jejich subdodavatele, který pro ně elektromontážní práce prováděl. Ve vztahu k firmě XXXXX, za kterou se svědek vyjadřoval, sám poukázal na to, že jedna věc byl objem prací podle smlouvy a další věc byl objem prací podle dodatků, nových projektů, neboť tím se navyšovala cena a k tomu se dodatečně prováděly i revize. Vzhledem ke svému pracovnímu vyřízení však svědkovi všechny údaje poměrně splývají, a proto se nedokáže vyjádřit ani k tomu, že by byli přizváni k dodatečnému propojení vyměněných FV panelů. V souvislosti s výpovědí svědka J. J. musí nalézací soud konstatovat, že jeho výpověď i předložené listinné důkazy, stejně jako předchozí výpovědi, umožňují objektivizovat stav fakturace, event. z toho dovodit stav provedených prací, rozhodně však tyto důkazy nelze považovat za důkazy prokazující vědění kteréhokoliv z obžalovaných, jako nezbytného znaku zavinění v podobě úmyslu, jak je vyžadováno příslušnou skutkovou podstatou. Na to ostatně upozornil i odvolací soud ve svém rozhodnutí.

59. Východiskem všech skutkových okolností, které byly ukončeny vydáním licence pro firmu XXXXX za účelem provozování FVE Vranovská Ves byly revizní zprávy, které zpracoval **obžalovaný J.V.**, jako revizní technik. Také v jeho případě nalézací soud stručně rekapituluje trestné jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu v bodě 3. J.V. se měl dopustit pomoci ke spáchání zvláště závažného zločinu podvodu, jehož spáchání je kladeno za vinu obžalovaným J.A. a M.Š., jako spolupachatelům. J.V. měl, podle obžaloby, *jako revizní technik vypracovat ve dnech 5. – 21. 11. 2010 nepravdivou zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení, jejichž součástí jsou jednotlivé revizní zprávy NN/DC trafostanic TS 1-14, vypracované pod číslem 1267/2010 – 1280/2010, a v celkovém posudku uvedl, že „provedeným měřením a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu“; ačkoliv při řádně prováděné revizi elektrického zařízení by obžalovaný musel zjistit, že FVE Vranovská Ves nebyla ke dni 21. 11. 2010 ve výstavbě elektročásti zcela dokončena tak, aby mohla být provedena výchozí revize elektrického zařízení v souladu s příslušnými právními normami a technickými předpisy. Podle skutkové věty, uvedené v této části obžaloby, předmětné revizní zprávy byly následně převzaty společností XXXXX a doručeny k založení do spisového materiálu Stavebního úřadu Šumná a dále byly převzaty obžalovaným J.A. za společnost XXXXX a doručeny 29. 11. 2010 na ERÚ, jako příloha spisového materiálu č.j. 12581-10/2010-ERÚ, který byl veden k žádosti o udělení licence a také byly doručeny společnosti XXXXX, jako povinná příloha k žádosti výrobce o první paralelní připojení výrobní k síti.*
60. **Obžalovaný J.V.** byl vyslechnut k věci v přípravném řízení a zejména u hlavního líčení dne 18. 2. 2020. Po vrácení věci z odvolacího řízení nebyl obžalovaný J.V. u hlavního líčení vyslechnut, jak vyžadoval odvolací soud, neboť obžalovaný využil svého práva a odmítl se hlavního líčení účastnit, když současně, jako další obžalovaný, učinil souhlas s tím, aby celé hlavní líčení bylo konáno v jeho nepřítomnosti. V původní výpovědi obžalovaný potvrdil, že jako revizní technik pracuje od roku 1989. V rámci své činnosti revidoval pouze jedinou FVE, a to FVE Vranovská Ves, která je předmětem obžaloby. V souladu s výpovědí svědka J. J., také obžalovaný J.V. potvrdil, že zakázku dostal právě od J. J. z firmy XXXXX Obžalovaný sám v té době měl na provádění revizní elektrického zařízení oprávnění bez omezení napětí v objektech třídy A. a B., normálních a s nebezpečím výbuchu. Mohl tedy dělat revize NN i revize VN. V případě této FVE postupoval v mezích svého oprávnění, ale prováděl zde pouze revize NN. Obžalovaný důrazně odmítl, že by se dopustil trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu a upozornil, že z odborného hlediska svůj postup konzultoval zejména v Institutu Technické inspekce. Zde ověřil, že FV panely v žádném případě nemohly být součástí výchozí revize. Jeho úkolem, podle objednávky bylo revidovat úseky nízkého napětí (NN), které vlastně začínaly v trafostanicích a končily na konektoru, ke kterému se po montáži samotné FV panely připojovaly. Z tohoto důvodu také na konektoru, kterým končilo kabelové vedení z trafostanice, končila i revize obžalovaného. Při provádění revize měl obžalovaný k dispozici projektovou dokumentaci, podle které také revize prováděl. Revize prováděl po částech, vzhledem k rozsahu elektrárny, a to v období od 5. do 21. 11. 2010. Obžalovaný uvedl dále, že jednoznačně kontroloval shodu skutečného, faktického stavu elektrárny s projektovou dokumentací a dospěl k závěru, že provedení každé jednotlivé větve vždy odpovídalo projektové dokumentaci. FV panely jej nezajímaly, protože nebyly předmětem revize. Co se týče jejich počtu, vycházel z projektové dokumentace. Revize každého jednotlivého okruhu, tedy kabeláže a rozvodnic, které k tomu patří a stykačových skříní i trafostanice v části NN, se totiž musí provádět při odpojení FV panelu. To je také důvod, proč FV panel nebyl a nemůže být součástí výchozí revize. Předmětem revize nemůže být kontrola toho, jestli jsou panely správně připojené, protože fakticky ani k nesprávnému připojení FV panelů nemůže dojít. Připojovací kabel je ukončen zástrčkou, do které se doslova zacvakává připojovací kabel od FV panelu. Takový postup lze připodobnit tomu, když se zasouvá šňůra od rádia do zásuvky. Fakticky není možné to špatně připojit. V každé revizní zprávě, kterou obžalovaný zpracoval, výslovně uvedl, co je předmětem revize. Podle jeho názoru není možné, aby do revizní zprávy uváděl, co předmětem revize není. Obžalovaný se tedy o FV panelech v revizních zprávách vůbec nezmiňoval, protože panely nebyly předmětem jeho revize.

61. **Objednávkou č. 37616/S ze dne 4. 11. 2010** (č. l. 1915, 1923, resp. 1939) bylo prokázáno, že firma XXXXX si objednala u obžalovaného J.V. vypracování výchozích revizních zpráv na elektrické části NN ve FVE Vranovská Ves (15,97 MW) v počtu pěti paré pro každou TS a rozvodů společných spotřeb. Obžalovaný revize provedl a práce následně fakturoval, což je prokázáno **fakturami č. 2011007, 2010054 a 2011032. Předávací protokol ze dne 22. 11. 2010** (č. l. 1941) pak prokazuje, že obžalovaný J.V. předal zástupci firmy XXXXX revizní zprávy č. E1267/2010 – E1282/2010. Jedná se o revizní zprávy týkající se TS 01-TS14 – vždy rozvody NN (střídače a rozvody DC, uzemnění) a dvě revizní zprávy týkající se TS společná spotřeba JIH část NN včetně uzemnění kioskových TS, resp. totéž ve vztahu k části Sever.
62. Předmětem trestného jednání obžalovaného J.V. tak, jak je popsáno v obžalobě, je **Zpráva o výchozí revizi elektrických zařízení vypracovaná na podkladě revize provedené 5. - 21. 11. 2010**, jejíž nedílnou součástí jsou jednotlivé revizní zprávy NN/DC trafostanic TS1-14, vypracované pod č. 1267/2010-1280/2010. Také tyto listinné důkazy provedl nalézací soud u hlavního líčení, a pro přehlednost konstatuje, že v trestním spise i v jeho přílohách jsou tyto listinné důkazy založeny opakovaně. Souhrnně jsou veškeré revizní zprávy, předkládané nejen obžalovaným J.V., ale i revizními techniky ve vztahu k FVE Vranovská Ves založeny v Příloze č. 3 trestního spisu. Trestného jednání obžalovaného J.V. se tedy týká **Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení** (č. l. 58/Příloha č. 3), z níž bylo zjištěno, že **předmětem revize** jsou „veškeré rozvody NN a DC (TS1-14) FVE Vranovská Ves a etap I.-IV. podle stavebního povolení FVE Vranovská Ves“. V předmětu revize je také uvedeno, že jednotlivé revizní zprávy rozvodů NN/DS TS1-14 jsou nedílnou součástí této revizní zprávy. Celkový posudek této revizní zprávy obsahuje závěr obžalovaného spočívající v tom, že provedením měření a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení z hlediska bezpečnosti je schopno provozu. Také jednotlivé dílčí zprávy, na které obžalovaný odkazuje v této souhrnné zprávě k trafostanicím TS 1-14, jsou obsaženy v přílohovém svazku č 3. **Zprávou o výchozí revizi E1274/2010** (č. l. 59) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS01-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1275/2010** (č. l. 65) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS02-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění FVE, Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1273/2010** (č. l. 71) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS03-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi E1270/2010** (č. l. 77) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS04-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi E1269/2010** (č. l. 83) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS05-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1271/2010** (č. l. 89) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS06-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1272/2010** (č. l. 95) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS07-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1268/2010** (č. l. 101) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS08-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1267/2010** (č. l. 107) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS09-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1276/2010** (č. l. 113) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS10-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1277/2010** (č. l. 119) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS11-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1278/2010** (č. l. 125) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS12-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1279/2010** (č. l. 131) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS13-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1280/2010** (č. l. 137) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS14-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. Všem těmto 14 zprávám o výchozí revizi jednotlivých TS01-14 je

společný závěr obžalovaného J.V., který obdobně jako v souhrnné zprávě spočívá v tom, že provedeným měřením a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení z hlediska bezpečnosti je schopné provozu. V této souvislosti lze odkázat na výpověď obžalovaného, která ostatně s těmito dílčími revizními zprávami koresponduje a spočívá v tom, že obžalovaný revidoval ty části elektrárny, které jsou označeny jako předmět revize, v jednotlivých dílčích zprávách je tak uvedeno, že revidovaným objektem byly TS01-14 a v souhrnné zprávě (č. l. 58) je skutečně uvedeno, že revidovány byly veškeré rozvody NN a DC (TS01-14) FVE Vranovská Ves a etapy I.-IV. podle stavebního povolení FVE Vranovská Ves. Ani v dílčích revizních zprávách, ani v souhrnné revizní zprávě není jako předmět revize uvedeno, že by obžalovaný revidoval FV panely nebo jejich zapojení. Je třeba připustit, že v souhrnné zprávě o výchozí revizi (č. l. 58) je na titulní stránce uvedeno, že na FVE Vranovská Ves bylo instalováno 84.384 ks celkového počtu FV panelů o celkovém instalovaném výkonu 16,033 MWp. Také v tomto přílohovém svazku č. 3 je obsažen **Předávací protokol** (č. l. 146), kterým bylo prokázáno, že dne 22. 11. 2010 předal obžalovaný J.V. zástupci firmy XXXXX (pozn. soudu podepsán příjmení D.) revizní zprávy o revizi elektrického zařízení FVE Vranovská Ves, které jsou zde přesně specifikovány, jak ostatně nalézací soud provedl shora, jednak samotným číslem revizní zprávy a jednak příslušnou trafostanicí označenou průběžně jako TS01-TS14. Vedle těchto 14 revizních zpráv předal obžalovaný zástupci firmy XXXXX také dvě revizní zprávy, a to 1281/2010, která se týká společné spotřeby JIH část NN včetně územních a kioskových TS (č. l. 48, resp. č. l. 152) a revizní zprávu 1282/2010, která se týká obdobných údajů části SEVER (mj. č. l. 53, resp. 147). Nalézací soud v odůvodnění tohoto rozsudku citoval všechny revizní zprávy předložené firmou E.ON Distribuce a.s., když lze podotknout, že obdobné revizní zprávy včetně předávacího protokolu předal orgánům činným v přípravném řízení také obžalovaný J.V. (viz úřední záznam č. l. 143, resp. předávací protokol a revizní zprávy č. l. 146 a násl.). Revizní zprávy předané obžalovaným jsou opatřeny sice pouze autorizačním razítkem a podpisem, nikoliv datem předání a razítkem a podpisem provozovatele. Právě v těchto zprávách, předaných firmou XXXXX, je uvedeno jako datum 22. 11. 2010 a na všech je současně otisk razítka firmy XXXXX a nečitelný podpis jejího zástupce.

63. Jedním z podstatných důkazů, který osvětluje určité odborné otázky a pojmy této poněkud netypické trestné činnosti, související s FVE, je **odborné vyjádření ze dne 3. 11. 2015 zpracované Technickou inspekcí ČR** (č. l. 778). Bylo zjištěno a prokázáno, že provedení revize v případě výstavby FVE je upraveno zákonem č. 174/68 Sb. o státním odborném dozoru, jehož prováděcím předpisem je vyhláška č. 73/2010 Sb. o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení. Podstatné otázky jsou upraveny také v Energetickém zákoně č. 458/2000 Sb. a především pak v příslušných normách ČSN 33 1500:1991 a ČSN 33 2000-6:2007. Výchozí revize je revize prováděná na novém nebo rekonstruovaném elektrickém zařízení před jeho uvedením do provozu. Pojmem dílčí revize, který není v legislativě definován se, podle odborného vyjádření, zřejmě míní dílčí revize části elektrického zařízení. Výchozí revize elektrických zařízení jsou definovány v ČSN 33 1500 v odst. 2. Revizi podléhají všechna elektrická zařízení. Výstupem o provedení výchozí revize je výchozí revizní zpráva, jejíž náležitosti jsou uvedeny ve vyhlášce č. 73/2010 Sb. – příloze č. 2, bod 6. Za podstatné považuje nalézací soud vyjádření o tom, že revize může být provedena i na části zařízení a celková revize musí být provedena až po dokončení celého zařízení, aby mohla být provedena kontrolní měření a prohlídka skutečného stavu, čímž jsou ověřeny skutečné hodnoty určující bezpečnost. K obhajobě obžalovaného J.V. o tom, že revizi provedl přesto, že část FV panelů nebyla nainstalována, lze citovat závěry tohoto odborného vyjádření (ad 8), podle něhož lze provést výchozí revizi i pravidelnou revizi části zařízení. Po doplnění (namontování) dalších částí musí být provedena další revize těchto doplněných částí. Revize musí přesně stanovovat, co bylo nebo nebylo předmětem posuzování revizního technika.
64. Další skupinu důkazů, podstatných pro posouzení revizních zpráv, zpracovaných obžalovaným J.V., jsou celkem čtyři důkazy označené jako znalecké posudky. Tyto důkazy však byly soudními znalci zpracovány pro účely jiného řízení a v nyní projednávané trestní věci tak nemají náležitosti a

charakter znaleckých posudků vyžadovaných zákonem. Soud je proto hodnotil jako odborné expertízy a provedl je postupem podle § 213 trestního řádu u hlavních líčení dne 18. 2. 2020, respektive 20. 5. 2020. V souhrnu lze konstatovat, že se jedná o obecné závěry odborníků, které lze vztáhnout k obdobným trestným věcem, týkajícím se trestné činnosti v souvislosti s výstavbou FVE.

65. Chronologicky prvním byl **znalecký posudek ČVUT Praha**, zpracovaný dne 8. 7. 2013 (č. l. 786 a násl.) na základě požadavku ERÚ Jihlava za účelem posouzení odborných otázek. Nálezací soud tedy stručně rekapituluje závěry této expertízy, spočívající v tom, že revize FVE neposuzuje jednotlivé komponenty, ale posuzuje bezpečnost provozu elektrárny jako celku. Samotné FV panely nepodléhají revizi v přímém slova smyslu, neboť jsou z hlediska klasifikace dílčím komponentem, a je na ně vydáno od výrobce prohlášení o shodě (CE). Revizi podléhá způsob zapojení FV panelů do obvodu elektrárny. Závěry odborné expertízy mají oporu mimo jiné v ČSN33 1500, v níž je doslova uvedeno „elektrické zařízení nebo jeho části, na kterých byly v průběhu jejich užívání provedeny práce charakteru oprav, které mohou mít vliv na bezpečnost, je možno dále provozovat jen tehdy, jestliže stav elektrického zařízení nebo jeho části byl prověřen kontrolou a o kontrole byl vyhotoven záznam s podpisem pověřeného pracovníka“. Proto, aby bylo možné zpracovat revizní zprávu, která bude řádně dokládat bezpečnost provozu předmětného elektrického zařízení, musí být FVE dokončena tak, že stavebně musí být dokončeny veškeré součásti stavby, které přímo souvisí s elektrickou bezpečností zařízení. Obecně lze tolerovat pouze nedokončení těch částí stavby, které přímo či nepřímo nesouvisí s elektrickou částí FVE (např. osetí ploch, parkové terénní úpravy apod.). V případě FV panelů je nutné doložit zapojení všech panelů jak do elektrického obvodu (kvůli měření izolačního odporu), tak doložit funkčnost ochranného pospojování kovových částí modulů. Lze tedy konstatovat, že bez finálně instalovaných FV panelů nelze určitě dokončit část revize týkající se stejnosměrné části FVE (odpověď ad 16). Podstatné pro obhajobu obžalovaného J.V. jsou závěry o tom, že pokud se při výměně FV panelů postupuje podle předem navrženého postupu, jsou rizika výměny, z hlediska bezpečnosti, malá.
66. Pro účely jiného trestního řízení byl soudním znalcem Ing. Milanem Tomešem zpracován dne 1. 10. 2013 **znalecký posudek, týkající se FVE Hustopeče** (č. l. 3121-3135), který byl proveden rovněž postupem podle § 213 trestního řádu u hlavního líčení dne 20. 5. 2020. V úvodních pasážích se soudní znalec zabýval povinnými náležitostmi revizní zprávy, které vyplývají především z norem ČSN33 1500 a ČSN33 1600.
67. Obžalovaný J.V. předložil u hlavního líčení **znalecký posudek VUT Brno**, který byl obdobným postupem podle § 213 trestního řádu proveden u hlavního líčení dne 20. 5. 2020 (č. l. 3370-3374). Znalecký ústav upozornil na to, že na přelomu let 2010 a 2011 neexistovala norma, která by jasně stanovila požadavky na postup revizních techniků při výchozích, pravidelných či mimořádných revizích FVE. Pokud tedy osazované FV panely splňují požadavky shody (CE) a instalaci FV panelů provádí osoba s odpovídající elektrotechnickou kvalifikací podle vyhlášky 50-1978 Sb., není nutné provádět po montáži FV panelů a jejich připojení do připravených rozvodů žádné specifické prohlídky, měření či zkoušky, které před jejich montáží provést nelze.
68. Z časového hlediska jako poslední byl dne 30. 1. 2018 zpracován **znalecký posudek soudním znalcem Ing. Milanem Hoškem** pro účely trestního řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 11T 8/2017 (č. l. 3156-3163). Také tento posudek byl proveden postupem podle § 213 trestního řádu u hlavního líčení dne 20. 5. 2020. Lze zmínit stanovisko znalce (odpověď ad 4) o tom, že při změně počtu panelů a celkového výkonu elektrárny dojde k instalaci dalších vedení v části DC na propojení modulů. Z podstaty věci je zřejmé, že musí být vypracována nová revizní zpráva nebo dodatek či změna původní revizní zprávy na aktuální počet panelů, a tím i celkově jiný výkon FVE. Solární panely nejsou předmětem revizí. To je ostatně v podrobnostech vysvětleno

především ve shora citovaném posudku ČVUT Praha, který poukázal na nezbytnost revize, nikoliv samotných FVE, ale jejich zapojení a instalace.

69. V souvislosti se zpracovanými odbornými expertízami musí nalézací soud poukázat především na příslušná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR, která mají judikaturní význam, a která výše citované odborné expertízy, zejména zpracované soudními znalci Ing. Milanem Tomešem, VUT Brno, nebo Ing. Milanem Hoškem, umožňují náležitým způsobem interpretovat. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku, sp. zn. **2 As 313/2015** ze dne 30. 3. 2017. Požadavkem kladeným na revizní zprávu je to, aby revizní technik zpracoval na základě všech podstatných měření a prověření na místě samém, svoji zprávu. Jinak řečeno, revizní technik je při daném úkonu povinen ověřit bezpečnost FVE tak, že ověřuje shodu reálného stavu s projektovou dokumentací. Při zpracování výchozí revize musí být nainstalovány i FV panely, když jinak není možné zkontrolovat jejich typ a počet v porovnání s projektovou dokumentací a změřit izolační stav řetězců FV panelů (tzv. stringů), a to přestože panely jsou výrobky, jejichž bezpečnost deklaruje výrobce. Pokud tedy nejsou FV panely v době revize na elektrárně instalovány, nemůže revizní technik zkontrolovat, že byly instalovány a zejména uzemněny v souladu s projektovou dokumentací, a také nemůže zkontrolovat, že zapojené FV panely nesou právě toto označení CE, neboli prohlášení o shodě. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že nemůže působit nepravdivě taková revizní zpráva, která vyvolává dojem, že FV panely nechyběly a současně postrádá jednoznačné sdělení, že údaje o počtu panelů a jejich napojení revizní technik pouze převzal z projektové dokumentace, aby revidovanou FVE identifikoval, neboť to je zavádějící a zmatečné. V dalším svém rozhodnutí (např. **9 As 256/2015**, **7 As 204/2015**) soud uvedl, že zpráva o revizi se musí vztahovat k celé FVE, respektive k celé její nízkonapěťové části, která musí být stavebně dokončena ve všech součástech stavby, přímo souvisejících s elektrickou bezpečností zařízení. Nejvyšší správní soud uvedl, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení, a proto musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Zpráva o výchozí revizi se proto musí vztahovat k celému energetickému zařízení a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí, tedy až poté, co jsou zapojeny veškeré solární panely. Nejvyšší správní soud, jak vyplývá z odůvodnění jeho rozhodnutí, sp. zn. 2 As 313/2015 ze dne 30. 3. 2017, vyšel z odborných závěrů ČVUT Praha, které mají zobecňující charakter. V podobě odborného vyjádření byl znalecký posudek tohoto ústavu proveden i v nyní projednávané věci. Závěrem odborné expertízy je to, že revizní technik může posoudit a deklarovat bezpečnost FVE jako celku až poté, co byly na elektrárně namontovány všechny FV panely. Přesto, že se jedná o názor Nejvyššího správního soudu několik starý, byl opakovaně akceptován v rámci jeho aktualizované rozhodovací činnosti, např. ve věcech **9 As 145/2016**, eventuálně **9 As 146/2016**, vždy ze dne 20. 4. 2017.

Stav FVE ke dni 21. 11. 2010

70. S odkazem na shora rozvedené závazné právní názory Nejvyššího správního soudu provedl nalézací soud u hlavního líčení další důkazy, které směřovaly k posouzení primárních skutkových zjištění a rozhodnutí zásadní otázky, týkající se stavu FVE ke dni vydání výchozí revizní zprávy obžalovaným J.V.. Stav FVE Vranovská Ves ke dni 21. 11. 2010, tj. její dokončení, respektive nedokončení byl podstatným východiskem pro posouzení dalších rozhodujících otázek a v konečném důsledku pro přijetí závěrů o trestní odpovědnosti obžalovaných. O tom, že FVE byla dokončená, vypovídal u hlavního líčení svědek J.P., který jak je shora uvedeno tvrdil, že před kolaudací byly na FVE všechny konstrukce a všechny FV panely. Svědek dokonce uvedl, že prošel celou elektrárnou a její dokončenost tedy viděl. O dokončenosti stavby FVE vypovídá i obžalovaný J.A., který uvedl, že při předání byla stavba plně dokončená a osazená FV panely. Z výpovědi svědka M. i z Protokolu o předání této stavby mezi investorem a generálním dodavatelem vyplývá, že k faktickému oficiálnímu a finálnímu předání elektrárny došlo až v roce 2011. Svědek J.M. uvedl, že rozhodující je při takových obchodních vztazích vždy protokol o předání stavby, který je

oficiálním dokumentem. Prohlášení o kompletnosti a jakosti, vystavené obžalovaným J.A., nemá z hlediska smluvního vztahu mezi dodavatelem, tj. jejich firmou XXXXX a odběratelem, tj. firmou XXXXX žádnou závaznost. Shodně jako obžalovaný J.A. vypovídá i svědek H., podle něhož byla elektrárna dostavěná v době kolem 15. 11. 2010. Svědek H. tvrdil, že při kolaudaci byla elektrárna plně dostavěná. Po kolaudaci se měnily FV panely a konstrukce, i když v počtu pouze jednotlivých kusů.

71. Pro závěry nalézacího soudu o nedokončenosti FVE Vranovská Ves ke dni 21. 11. 2010 svědčí rozsáhlé listinné důkazy, výpovědi dalších svědků a ostatně i výpověď samotného obžalovaného J.V. Obžalovaný sám uvádí, že v době revize nebyly na FVE všechny FV panely umístěné na konstrukcích a hájí se tím, že je pro svoji revizi nepotřeboval nainstalované. Obhajoba obžalovaného je vyvrácena především shora rozvedenou odbornou expertízou ČVUT Praha, která má fakticky obecnou závaznost. Tento znalecký ústav jednoznačně vysvětluje odborné důvody pro to, že v době výchozí revize musí být FVE osazena všemi FV panely, které jsou revidovány. Podle jejich odborného stanoviska FV panely sice samy o sobě nejsou předmětem revize, kterou provádí revizní technik, což ostatně uvedl i sám obžalovaný J.V., ale revizi podléhá jejich zapojení. Logicky tedy nemůže revizní technik provést revizi elektrárny bez toho, že by zkontroloval revizi FV panelů, tedy za situace, kdy FV panely nejsou v plném rozsahu, deklarovaném v revizní zprávě, instalovány. Podle tohoto odborného stanoviska musí revizní technik kontrolovat i projektovou dokumentaci o skutečném provedení stavby a u jednotlivých FV panelů osazených na konstrukcích i příslušná prohlášení o shodě (tzv. certifikáty CE). Pokud revizní technik taková prohlášení o shodě nemá k dispozici, je zpráva o výchozí revizi vadná. Svědék M., ředitel firmy XXXXX, tedy zástupce generálního dodavatele zcela jednoznačně uvedl, že v souladu se smlouvou o dílo jejich firmy s firmou XXXXX jako objednatel, byl rozhodujícím dokumentem Předávací protokol, nikoliv dokument označený jako Prohlášení o kompletnosti a jakosti, který vypracoval obžalovaný J.A. . S odstupem času si vybavuje, že k závěrečnému předání díla došlo na podzim roku 2011. Podle názoru soudu toto tvrzení svědka má oporu ve smluvní dokumentaci. Je třeba zdůraznit, že již ze samotné podstaty smluvního vztahu mezi dodavatelem a odběratelem je zřejmé, že pokud je stavba provedena na základě smlouvy o dílo. Taková smlouva je minimálně ve svém základu dvoustranným právním úkonem, tedy vztahem mezi dodavatelem a objednatel, a proto k dokončení a předání díla, tj. stavby FVE nemůže dojít jednostranným úkonem, tj. Prohlášením o kompletnosti a jakosti, které vystavil obžalovaný J.A. .V obecné rovině pochopitelně nic nebrání tomu, aby obžalovaný jako hlavní stavbyvedoucí takové prohlášení učinil, ale obtížně si lze představit, že by objednatel převzal dílo v hodnotě několika desítek nebo spíše stovek milionů korun pouze na základě takového jednostranného právního úkonu dodavatele, kterým by považoval smluvní vztah za ukončený. Ostatně k výměně FV panelů se vyjádřil i svědek M., který pracoval pro firmu XXXXX, jako subdodavatele firmy XXXXX Svědek uvedl, že některé FV panely neměly funkční štítek, a proto po jejich instalaci prováděli jejich výměnu. Výměna fakticky spočívala v tom, že museli FV panely rozpojit, vyměnit a následně nainstalovat a zapojit nové FV panely. S výpovědi svědka M. korespondují dále rozvedené listinné důkazy, které prokazují práce na této FVE i po datu vystavení zprávy o výchozí revizi. Jednalo se o práce popisované svědkem, tj. úzce související s výměnou celé řady FV panelů nikoliv s rozšiřováním samotné stavby FVE. Důvodem bylo nejen nekorektní ale zřejmě i trestné jednání hlavního dodavatele, tedy firmy XXXXX Bylo totiž prokázáno, že proti osobám vystupujícím a jednajícím jménem společnosti XXXXX je vedeno trestní řízení. Aktuálně jsou obvinění a trestně stíhání mimo jiné T.H., T. N., P. A., kteří jménem společnosti XXXXX vědomě dodávali FV panely neodpovídající smluvním technickým a výkonnostním specifikám (č. l. 2382, 2406, 2434). Jejich jednání spočívalo v tom, že dodávali smluvním partnerům FV panely, na kterých byly odstraněny původní štítky a ty byly nahrazeny napodobeninami štítků užívaných společností XXXXX, a to s úmyslem zakrýt skutečného výrobce i skutečné technické údaje FV panelů. Jejich trestná činnost se měla týkat mimo jiné i dodávky celkem 41.580 kusů FV panelů pro společnost XXXXX, která je měla určené pro

výstavbu FVE Vranovská Ves a Kralovice. Tato skutečnost nepochybně přispěla k tomu, že jednání všech subjektů, podílejících se na výstavbě FVE Vranovská Ves, zejména pak na instalaci FV panelů a na to navazujících úkonů, včetně revize prováděné revizním technikem bylo činěno pod mimořádným věcným a časovým tlakem. Protiprávní nebo dokonce trestné jednání jiných osob pochopitelně nelze přičítat k tíži zejména obžalovanému J.V., ale ani dalším obžalovaným. Dodatečně muselo být vyměněno cca 2.500 kusů FV panelů z celkového počtu původně plánovaných cca 84.000 FV panelů, tj. cca 2,9 %.

72. Bez většího důkazního významu zůstaly výpovědi dalších svědků, kteří jednoznačně nepotvrdili relevantní skutečnosti týkající se dokončení FVE před vydáním revizní zprávy. **Svědék J.M.** z firmy XXXXX totiž uvedl, že na stavbě byl cca jedenkrát a k otázce faktického stavu elektrárny v uvedeném období se nedokáže vyjádřit. Obdobně vypovídal i **svědek M.R.**, který pracoval pro firmu XXXXX, neboť uvedl, že neví, kdy byla elektrárna kolaudována, a zda byla před kolaudací úplně dokončena. Podobně vypovídal i **svědek L.K.**, který pracoval pro firmu XXXXX
73. Podstatnými důkazy pro závěr nalézacího soudu jsou důkazy listinné. Dílem jsou příslušné listinné důkazy rozebrány shora a dílem je nalézací soud cituje v této pasáži.
74. Jak je shora uvedeno, generálním dodavatelem FVE Vranovská Ves byla společnost XXXXX, která však měla sama **smlouvu o dílo** se svým hlavním dodavatelem, a to firmou XXXXX, kterou uzavřela dne 15. 6. 2010. K této smlouvě však byl dne 25. 11. 2010 uzavřen **dodatek č. 3**, ze kterého je zcela zřejmé, že došlo k porušení povinností vyplývajících z původní smlouvy o dílo, a to tím, že na stavbu byly dodány FV panely jiné, než které z předmětné smlouvy o dílo vyplývají a současně k panelům nebyly dodány originály tzv. flashtestů. Zhotovitel, tj. firma XXXXX se zavázala provést výměnu panelů a jejich komponentů do 7. 12. 2010. Ke dni zpracování revizní zprávy, tj. k 21. 11. 2010, nemohla být tato skutečnost, tj. osazení FVE vadnými panely, známa obžalovanému J.V., jako reviznímu technikovi. Stejně tak nemohla být tato skutečnost známa obžalovanému L.B. dne 23. 11. 2010, kdy vydal kolaudační rozhodnutí. V této souvislosti lze jen podotknout, že licence byla vydána ERÚ dne 3. 12. 2010, tj. před tím, než měla být do 7. 12. 2010 provedena výměna všech panelů a komponentů. ERÚ však o udělení licence rozhodl sám, v době přerušeno řízení, a to bez žádosti o pokračování. **Ze stavebního deníku** je pak patrné, že v prosinci 2010 a lednu 2011 pracovalo na stavbě několik desítek pracovníků. Ani v této souvislosti však nebylo prokázáno potřebně vědění žádného z obžalovaných o tom, jaké práce a proč jsou na stavbě FVE prováděny v době po vydání revizních zpráv, kolaudačního rozhodnutí nebo udělení licence.
75. Další listinné důkazy, které obsahují informace o pracích na FVE Vranovská Ves v rozhodném období, jsou obsaženy v příloze č. 4 trestního spisu, která zahrnuje především účetní materiály společnosti XXXXX. Je to právě **dodatek č. 2 ke smlouvě č. 2002/2010** (č. l. 2117), kterým bylo prokázáno, že předmět původní smlouvy o dílo se rozšířil, a to o dodávku a montáž nosných ocelových konstrukcí, včetně zatloukaných základem, a zejména manipulace a osazení FV panelů na tyto ocelové konstrukce, včetně jejich ukotvení. Tento dodatek se týkal dalších 2.490 kusů FV panelů. Podle dodatku měl zhotovitel dílo dokončit do dne 31. 12. 2010. V této souvislosti nalézací soud upozorňuje na původní domněnky zhotovitelů i provozovatelů FVE o tom, že rozhodující je datum 31. 12. 2010 do kdy měla být elektrárna připojena a uvedena do provozu. Již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku soud jednoznačně poukázal na podstatu nyní projednávané trestní věci. Veškeré dokazování směřuje především k prokázání stavu FVE ke dni podání žádosti o licenci a vydání rozhodnutí stavebního úřadu, resp. vypracování revizní zprávy revizním technikem. Datum 31. 12. 2010 je tedy datem zcela zjevně pozdějším, než datem, k němuž byla podána žádost o licenci, v níž bylo deklarováno a dokládáno, že FVE je plně dokončená. Tyto práce, vyplývající z dodatku č. 2 ke smlouvě, byly fakturovány v částce cca 7,4 milionu Kč **fakturoou č. 8** a rekapitulovány byly dne 20. 12. 2010, tedy opět po datu vyhotovení revizní zprávy, vydání

kolaudačního rozhodnutí a vydání rozhodnutí o licenci. V souvislosti s účetní dokumentací firmy XXXXX obsažené v příloze č. 4 trestního spisu, je pak třeba zmínit i skutečnost, že za pozdní dodávky FV panelů na stavbu FVE Vranovská Ves byla uplatňována náhrada škody ve výši cca 2,3 milionu Kč, která vznikla právě prodlením při dodání panelů. Objednatel panelů pak neuhradil konečnou fakturu a uplatnil podzastávku celkové výši 188 milionů Kč, počínaje dnem 1. 1. 2011. Ani v tomto případě však nebylo prokázáno, že by kterýkoliv z obžalovaných přišel do kontaktu s některou z výše uvedených listin a mohl tak získat potřebné informace o dalších pracích na FVE. Uvedené skutečnosti však považuje nalézací soud za podstatné pro svoje závěry o absenci důkazů, prokazujících potřebné znaky zavinění u každého z obžalovaných jednotlivě, a to pochopitelně v době jejich jednání.

76. V úvodu odůvodnění tohoto rozsudku nalézací soud uvedl, že jedním ze subdodavatelů firmy XXXXX byla i společnost XXXXX **Protokol o provedených elektropracích** na stavbě FVE Vranovská Ves svědčí o tom, že ke dni 30. 11. 2010 jsou některé práce pouze v tzv. stavu rozpracovanosti. Při dodávce těchto prací je kompletní 100 % stav dodávky elektroprací na zmíněné zakázce firmy XXXXX pro firmu XXXXX dokladován až ke dni 31. 1. 2011 (č. l. 1039 svazku 4 přílohy trestního spisu č. 4).
77. Také listinné důkazy o obchodních vztazích s dalšími subdodavatelskými firmami svědčí o tom, že práce byly realizovány i v prosinci 2010. Jedná se např. o **faktury** a zmíněný **dodatek č. 2** ke smlouvě ze dne 2. 12. 2010 ve vztahu ke společnosti XXXXX. Např. faktura ze dne 20. 12. 2010 za provedení prací, vyplývajících z dodatku č. 2 ke smlouvě o dílo na částku 7,4 milionu Kč svědčí o rozpracovanosti i této zakázky v prosinci 2010 (č. l. 2124 a násl.). Obdobně faktura dodavatele svědka Z.K. (č. l. 1784) prokazuje, že provedené stavební práce pro montáž stavebních článků k 7. 12. 2010 byly teprve ukončeny. Také k těmto listinným důkazům, včetně shora uvedeného Protokolu o provedených elektropracích, zaujal soud obdobné hodnotící stanovisko. Zmíněné listiny nelze považovat za objektivní důkazy o nedokončenosti FVE v době před vydáním revizních zpráv, kolaudačního rozhodnutí a udělení licence. Je totiž třeba vzít v úvahu nejen výpověď obžalovaného A., ale i svědků J., R. P., kteří se vyjadřovali shodně ke způsobu a době vystavování faktur a doprovodných dokumentů. Stejně tak, nelze přehlédnout i výpovědi svědků P. a H., kteří potvrzovali dokončenost FVE v rozhodném období. U žádného z těchto listinných důkazů rovněž nebylo prokázáno, že by s ním přišel některý z obžalovaných do kontaktu, tedy zejména, že by jej vystavil, převzal nebo alespoň jej potřeboval pro svoji práci a čerpal tak z něj potřebné informace. Souhrnně lze konstatovat, že tyto listiny se sice týkají stavu FVE avšak nemají žádný důkazní význam pro naplnění potřebné formy zavinění kteréhokoliv z obžalovaných.
78. Nalézací soud opakovaně v odůvodnění tohoto rozsudku uvedl, že základem výstavby FVE Vranovská Ves byl smluvní vztah firmy XXXXX s generálním dodavatelem, tj. společností XXXXX, který je doložen relevantní smlouvou o dílo. Činnost společnosti XXXXX je pak dokladována **stavebními deníky** (č. l. 1294-1396) a také **hlavní knihou a knihou faktur** za období roku 2010 a leden až duben 2011 (č. l. 1397-1416, 1426-1428). Jak ze spisu Stavebního úřadu Šumná tak z listinných důkazů firmy XXXXX je patrné, že na stavbě se konaly pravidelně kontrolní dny, o kterých byly vyhotoveny **zápisy** (č. l. 1603-1608). Společnost XXXXX jako generální dodavatel měla také svoji vlastní **smlouvu o dílo** se společností XXXXX ze dne 15. 6. 2010, která je rovněž citována shora. K této smlouvě ovšem obě smluvní strany uzavřely dne 25. 11. 2010 **dodatek č. 3**, prokazatelně po dni vyhotovení zprávy o výchozí revizi. V tomto dodatku je uvedeno, že došlo k porušení této smlouvy o dílo, a to tím, že byly dodány FV panely v rozporu se smlouvou o dílo a nebyly dodány originály flashtestů. Výměnu všech panelů a komponentů měl zhotovitel provést do 7. 12. 2010, jak je rovněž citováno shora v odůvodnění tohoto rozsudku. **Svědka M.** u hlavního líčení potvrdil, že rozhodující pro ukončení takové zakázky je vždy **Protokol o převzetí díla**. Předmětným listinným důkazem však bylo doloženo, že objednatel převzal dílo ve smyslu ustanovení čl. 4 a 5 smlouvy o dílo dne 21. 9. 2011. Přílohu tohoto protokolu pak tvoří

výčet vad a nedodělků. O jejich odstranění ve lhůtě do 30. 11. 2011 svědčí Protokol o odstranění vad. **Stavební deník firmy XXXXX** (č. l. 1294-1396) mimo jiné obsahuje záznamy o tom, že i po provedení místního šetření stavebním úřadem za účelem vydání rozhodnutí o kolaudaci, tj. po dni 23. 11. 2010 byla prováděna výměna konstrukcí a poškozených FV panelů. Je třeba zdůraznit, že podle záznamu mělo jít o „výměnu“ nikoliv o pokračování v instalaci. Odlišení tohoto stavu je podstatné pro závěry nalézacího soudu, na což ostatně poukázal i odvolací soud ve svém rozhodnutí. Ačkoliv v následujících dnech je podle stavebního deníku zaznamenán na stavbě velký počet pracovníků, jejich konkrétní pracovní úkony zde specifikovány nejsou. V **zápisech z kontrolních dnů**, které na stavbě probíhaly i na počátku prosince, tj. ve dnech 1. a 9. 12. 2010 však nejsou žádné záznamy o tom, že by byly prováděny podstatné montážní práce, ačkoliv tyto naopak byly fakturovány a propláceny. To vyplývá z účetních dokladů, zejména hlavní knihy, knihy faktur přijatých i z výpisů z účtů. Zápis z kontrolního dne 25. 11. 2010 naopak svědčí o tom, že konstrukce, FV panely, stavební část a technologie jsou dokončeny na 100 %.

79. V příloze trestního spisu č. 4 je obsažena také **účetní dokumentace** hlavního subdodavatele **společnosti XXXXX**, když i tato společnost, jak je zřejmé ze shora rozebraných důkazů, měla sama několik dalších subdodavatelů, mimo jiné společnost XXXXX nebo společnost XXXXX. V těchto materiálech je např. obsažen **zjišťovací protokol ze dne 15. 12. 2010** podepsaný M.R. a obžalovaným J.A., z něhož je patrné, že k tomuto datu byla dokončena montáž konstrukcí na 16 MW, a dále je zde obsažena dokumentace o ukončení prací na montáži FV panelů rovněž na 16 MW, což mělo být ukončeno dne 7. 2. 2011. Oba zjišťovací protokoly jsou podepsány stejnými osobami, tj. obžalovaným J.A. a M.R.. Další **zjišťovací protokol č. 16** svědčí o tom, že ke dni 1. 12. 2010 byly dokončeny střídače a měniče rovněž na celkový výkon 16 MW. Uvedené listiny tj. zjišťovací protokoly, příp. soupisy provedených prací však soužily jako podklady pro fakturaci, nikoliv jako doklad o faktickém stavu díla ke dni jejich vystavení. To bylo prokázáno nejen výpovědí obžalovaného J.A., ale i výpověďmi svědků J., R. a P.. O problémech s dodávkou odpovídajících FV panelů společnosti XXXXX svědčí uplatněný nárok na náhradu škody touto společností vůči společnosti XXXXX, která FV panely dodávala. Mezi oběma firmami byla dne 25. 6. 2010 sice uzavřena kupní smlouva, ale firma XXXXX dodala FV panely dílem za jiných cenových podmínek, než byly uvedeny ve smlouvě, eventuálně je nedodala vůbec. Společnost XXXXX proto zajišťovala náhradní dodávku od společnosti XXXXX, s níž měla ovšem velmi komplikovaný obchodní vztah, což je patrné z trestního řízení vedeného vůči osobám, které tuto společnost zastupovaly, jak nalézací soud citoval shora.
80. Z listinných důkazů dokladujících vztah subdodavatelské **společnosti XXXXX** je třeba upozornit na **dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo ze dne 7. 7. 2010**, který byl uzavřen dne 6. 12. 2010 (č. l. 2117). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že společnost XXXXX se zavázala k dodávce a montáži nosných ocelových konstrukcí včetně základů a osazení panelů na konstrukce včetně osazení, a to vše pro 2.490 kusů FV panelů s termínem dokončení 31. 12. 2010. Z toho lze, v kontextu dalších důkazů, dovodit, že šlo o konstrukce a FV panely určené k výměně vadných a již instalovaných kusů, nikoliv k rozšíření původního díla. Mezi oběma smluvními stranami, tj. firmou XXXXX a firmou XXXXX byl ke zmíněné smlouvě o dílo uzavřen ještě **dodatek č. 3, a to dne 17. 1. 2011**, který se týkal manipulace s dalšími 3.000 ks FV panely, a to do 30. 6. 2011. Obchodní vztahy mezi oběma subjekty pak dokládají i **faktury společnosti XXXXX** v počtu celkem 10 kusů, k nimž jsou přiloženy vždy tzv. **zjišťovací protokoly a rekapitulace faktur** (č. l. 2124 a násl.). Práce pro firmu XXXXX ze strany firmy XXXXX pokračovaly i v roce 2011. Poslední faktura ze dne 15. 11. 2011, včetně přiloženého **protokolu o předání a převzetí díla** FVE Vranovská Ves svědčí o tom, že zakázka byla ze strany této firmy ukončena dne 11. 11. 2011, když na tyto závěrečné práce kromě dvou zmíněných dodatků č. 2 a č. 3 byl uzavřen ještě dne 11. 11. 2011 **dodatek č. 4**. Tato subdodavatelská firma XXXXX navíc předložila **stavební deník** (příloha č. 5 trestního spisu), který zmíněným účetním dokladům odpovídá.

81. Z dalších subdodavatelských firem tohoto subdodavatele, tj. firmy XXXXX lze zmínit také firmu XXXXX s. r. o. nebo dodavatel L.K. vyslechnutého v procesním postavení svědka. **Listinné doklady** od těchto dvou firem (č. l. 1762, resp. 1784) prokazují práce na stavbě FVE po inkriminovaném období. Firma XXXXX s. r. o. provedla tzv. beranění sloupků v době od 1. do 7. 12. 2010 a L.K. dokonce v lednu fakturoval za provedení přípravných stavebních prací za montáž FV článků, když práce uskutečnil dne 7. 12. 2010.
82. Všechny shora rozebrané důkazy umožnily nalézacímu soudu korigovat a upřesnit svoje původní závěry ke stěžejní skutkové otázce, tj. ke stavu dokončenosti FVE Vranovská Ves, jak mu uložil odvolací soud ve svém rozhodnutí. Nebylo bezpečně a spolehlivě prokázáno, že ke dni vydání rozhodující zprávy o výchozí revizi ze dne 21. 11. 2010 byla FVE Vranovská Ves nedokončena. Ani doplněné dokazování neodstranilo pochybnosti o tom, zda FVE byla ve stavu nedokončenosti, o němž by obžalovaní věděli a přesto by zejména v revizní zprávě (obžalovaný J.V.), v kolaudačním rozhodnutí (obžalovaný L.B.) deklarovali skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci a současně by obžalovaný M.Š., s vědomím nepravdivých údajů v revizní zprávě, nechal tuto předložit stavebnímu úřadu pro účely kolaudačního řízení.
83. V této souvislosti lze jen podotknout, že ze skutkové věty obžaloby není zcela zřejmé, jakým mechanismem se revizní zprávy, respektive zpráva o výchozí revizi dostaly od revizního technika, tj. obžalovaného J.V. až na ERÚ, který na jejich podkladě vydal licenci. Nalézací soud rekapituluje, že obžalovaný J.V. jako OSVČ zpracoval na základě objednávky revizní zprávy pro firmu XXXXX. Ve firmě XXXXX revizní zprávy převzal pan D., což je prokázáno předávacím protokolem. Firma XXXXX tyto revizní zprávy nechala zpracovat na základě objednávky od firmy XXXXX, která je pak použila v rámci své zakázky pro firmu XXXXX. Zaměstnanec firmy XXXXX J.D. nebylo možno vyslechnout pro jeho mimořádně závažný zdravotní stav ani v přípravném řízení ani u hlavního líčení, neboť dne 18. 6. 2017 zemřel (viz č. l. 124, 3382). Důvodně se lze domnívat, že zkrácenou procedurou převzal revizní zprávy obžalovaný J.A. předal je obžalovanému M.Š. z firmy XXXXX, která vykonávala engineering a on, ostatně jak vyplývá z obžaloby, je při závěrečné kontrolní prohlídce předal L.B., jako zástupci stavebního úřadu. V souvislosti s předáváním revizních zpráv, zejména zprávy o výchozí revizi považuje nalézací soud za nezbytné zdůraznit, že za jejich odbornou správnost odpovídá pouze revizní technik, což vyplývá z platné právní úpravy rozvedené v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, a ostatně i z odborných expertíz, které byly k otázkám revizní zprávy u hlavního líčení provedeny. Je nutno přisvědčit obhajobě obžalovaných J.A. i M.Š. o tom, že ani jeden z nich nebyl nejen oprávněn z titulu své pozice, ať už hlavního stavbyvedoucího (obžalovaný J.A.), respektive pověřeného pracovníka společnosti vykonávající engineering (obžalovaný M.Š.), ale ani z hlediska své odbornosti (především vzdělání ve stavebnictví, nikoliv v elektrotechnice) kontrolovat odbornou správnost této výchozí revizní zprávy. Žádným z důkazů nebylo ani v náznaku prokázáno, že by kterýkoliv z těchto dvou obžalovaných věděl, že zpráva o výchozí revizi obsahuje nepravdivé údaje, že by věděl, jaké mají být její odborné náležitosti. Stejně tak nebylo ani v náznaku prokázáno, že by vědomě a úmyslně jako nepravdivou, tj. deklarující skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem FVE Vranovská Ves, tuto zprávu o výchozí revizi předložili ERÚ. Ve prospěch obžalovaných vypovídali svědkové, a to zástupce firmy XXXXX, F., a zástupce firmy XXXXX, M., jejich výpovědi jsou rozvedeny shora. Zcela mimo rámec případné trestní odpovědnosti obžalovaného J.A. stojí jeho jednání spočívající ve vystavení Prohlášení o kompletnosti a jakosti a Prohlášení o vyklizení staveniště. Ačkoliv se jedná o listiny, které nebyly povinnými doklady k žádosti o udělení licence, musí nalézací soud opakovaně reagovat na údaje uvedené v obžalobě. Prohlášení o vyklizení staveniště nemohlo rozhodování ERÚ nikterak ovlivnit, neboť mělo být vystaveno ve stejný den a pro licenční řízení se nevyžalovalo. Prohlášení o kompletnosti a jakosti bylo vystaveno v den objektivně neprokázaný a navíc pouze jako nepovinný interní dokument ve firmě XXXXX. Tyto skutečnosti byly prokázány nejen výpovědí obžalovaného J.A., ale zejména výpovědí svědka F.M., výrobního ředitele firmy XXXXX. Takový dokument nemohl rozhodování ERÚ jakkoliv ovlivnit

a nemohl jej uvést v omyl ani za předpokladu, že by zde uvedené údaje byly prokazatelně nepravdivé, když takové skutečnosti prokázány nebyly. Z žádného provedeného důkazu navíc nebylo spolehlivě zjištěno, že by obžalovaný J.A. alespoň toto Prohlášení o kompletnosti a jakosti vystavil v úmyslu uvést ERÚ v omyl, když navíc ani sám nebyl oprávněn jakékoliv úkony ve vztahu k tomuto úřadu činit.

Stavební řízení, kolaudační rozhodnutí

84. Z hlediska skutkových zjištění, po vyřešení otázky provedené revize i výchozí revizní zprávy nalézací soud následně provedl skutková zjištění a závěry k dalšímu okruhu důkazů, které se týkají průběhu stavebního řízení, jehož výsledkem bylo vydání kolaudačního rozhodnutí. Za průběh stavebního řízení odpovídal obžalovaný **L.B.**, který byl v pozici oprávněné úřední osoby, neboť pracoval na Stavebním úřadu Šumná. Nalézací soud stručně rekapituluje trestné jednání, které je tomuto obžalovanému kladeno za vinu v bodě 4 obžaloby. L.B. jako oprávněná úřední osoba Stavebního úřadu Šumná převzal žádost o vydání kolaudačního souhlasu společnosti XXXXX, kterou zastupovala společnost XXXXX Dne 22. 11. 2010 provedl závěrečnou kontrolní prohlídku stavby FVE Vranovská Ves, kterou uzavřel s konstatováním, že stavba je provedena podle schválené změny ze dne 3. 11. 2010. Následující den, tj. 23. 11. 2010 vydal kolaudační souhlasy s užíváním stavby č. 53, 54 a 55/2010 pro FV zdroj Vranovský Solarpark I-III etapa, jako stavby dočasné na 25 let. Takto obžalovaný L.B. rozhodl, ačkoliv: A/ byly v rozporu co do celkového počtu FV panelů revizní zprávy předložené k jednotlivým trafostanicím TS1 – TS14, vypracované J.V. s celkovou revizní zprávou ze dne 21. 11. 2010 a také v rozporu s počtem FV panelů uvedeným v kapitole č. 2 technické zprávy ze dne 3. 11. 2010, dále B/ byla v rozporu prohlášení o kompletnosti (viz bod 1 obžaloby) a prohlášení zhotovitele k provedenému dílu vystavené J.J. dne 19. 11. 2010 za společnost XXXXX, a to se zápisy ve stavebním deníku společnosti XXXXX a C/byla v rozporu výkresová dokumentace skutečného provedení stavby ze dne 3. 11. 2010, vypracovaná K.Z. za společnost XXXXX se skutečným fyzicky realizovaným stavem FVE Vranovská Ves, neboť do 22. 11. 2010 probíhaly dokončovací práce, kdy do 9. 12. 2010 bylo montováno mimo jiné 2.450 kusů konstrukcí a FV panelů, které byly zapojovány.
85. **Obžalovaný L.B.** se k věci vyjádřil v přípravném řízení dne 18. 2. 2020 a vzhledem k tomu, že hlavní líčení bylo v celém rozsahu konáno za jeho souhlasu v jeho osobní nepřítomnosti, byla tato výpověď čtena u hlavního líčení dne 18. 2. 2020 v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu. Obžalovaný potvrdil, že do 31. 12. 2010 pracoval jako vedoucí stavebního úřadu Šumná. Stavební řízení k FVE Vranovská Ves, týkající se jejích etap I – IV. vedl on sám. Byl tedy v rámci tohoto stavebního řízení oprávněnou úřední osobou. Obžalovaný zdůraznil, že nebylo povinností stavebního úřadu účastnit se nebo konat kontrolní prohlídky v průběhu stavby. Obžalovaný sám byl tedy pouze na úvodní kontrolní prohlídce a také se pochopitelně účastnil závěrečné kontrolní prohlídky před kolaudací. Stavební deník k této stavbě mu byl předložen vlastně dvakrát, a to jednak při závěrečné kontrolní prohlídce při kolaudaci a také v průběhu stavby. Na základě žádosti stavebníka totiž rozhodl o změně projektové dokumentace, což v souladu s platnou právní úpravou učinil pouze záznamem o souhlasu se změnou stavby, který zapsal do stavebního deníku. Podle jeho názoru byla stavba v konečném důsledku provedena v souladu s takto změněnou stavební dokumentací, tedy v souladu se změnou, kterou on schválil. Obžalovaný nedokázal v rámci své výpovědi vysvětlit, proč je ve stavebním povolení, které on sám vydal celkový výkon I. – III. etapy této FVE označen jako 15 MWp a v revizní zprávě je tento výkon uveden jako 16 MWp. Rovněž se obžalovaný vyjádřil k tomu, zda stavba byla osazena FV panely typu Solar SM 170-180 Wp, a zda FV panely byly osazeny do bloku v počtu 32 kusů. Na svoji obhajobu uvedl, že při kontrolní prohlídce před kolaudací technologii samotné FVE nekontroloval. Kromě toho si osobně již s odstupem času nepamatuje, zda se účastnil v průběhu stavby jednotlivých kontrolních dní. K výše uvedené změně projektu, kterou schválil zápisem do stavebního deníku, obžalovaný uvedl, že stavebník žádal o změnu projektové dokumentace z důvodu posunutí výjezdu. Podle jeho

závěrů šlo o nepodstatnou změnu, k jejímuž schválení stačil právě onen zápis do stavebního deníku. Je pravděpodobné, že před závěrečnou kontrolní prohlídkou stavebník předložil dokumentaci skutečného provedení stavby, i když přesně si obžalovaný ani tuto skutečnost nepamatoval. V průběhu výslechu byly obžalovanému předloženy důkazy, a to tzv. modré papírové desky, které jsou součástí spisu Stavebního úřadu v Šumné, a jsou označeny jako „skutečné provedení stavby k 11. 11. 2010“, avšak s datem 3. 11. 2010 – FVE Vranovská Ves, so 01 výrobná). Tyto desky obžalovaný podle svého tvrzení neměl k dispozici, neboť v takovém případě by na nich bylo jeho razítko a podpis. Stavebník nebo v konečném důsledku žadatel o kolaudaci musel pro účely kolaudačního řízení předložit revizní zprávu a předávací protokol mezi odběratelem a zhotovitelem. Zda měl obžalovaný k dispozici revizní zprávu založenou v šanonu označeném jako FVE Vranovská Ves, si podle svého tvrzení rovněž nepamatuje. V průběhu své výpovědi obžalovaný L.B. rovněž vysvětlil rozpor v datu, kdy v protokole o kontrolní prohlídce je uvedeno 22. 11. 2010, avšak podle jeho názoru je to písařské pochybení. Správné datum je uvedeno na výzvě této kontrolní prohlídce, kde je uvedeno, že kontrolní prohlídka proběhne 23. 11. 2010. S odstupem času si obžalovaný vybavil, že kontrolní prohlídka trvala cca 45 minut, ale kdo se jí osobně účastnil, již uvést nedokázal. Podle jeho názoru mu stavebník předložil potřebné dokumenty již předchozí den, tedy 22. 11. 2010. Kterému orgánu následně stavebník předložil kolaudační souhlas vydaný obžalovaným, L.B. podle svého tvrzení neví, když doslova uvedl, že o tom nemá žádné ponětí. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že stavební úřad, tedy obžalovaný sám jako zástupce stavebního úřadu, v předložené revizní zprávě zkoumal pouze závěrečný posudek, nikoliv vlastní obsah revizní zprávy, neboť se jedná o odborné údaje. Stejně tak obžalovaný nezkoumal jednotlivé zápisy ve stavebním deníku, což navíc vzhledem k mimořádnému rozsahu této stavby nebylo možné. Obžalovaný trval na tom, že pro účely kolaudačního řízení mu byly předloženy všechny podklady, a proto mohl kolaudační souhlas vydat.

86. Na úvod této části skutkových zjištění nalézací soud stručně cituje platnou právní úpravu stavebního řízení v inkriminované době, která vyplývá **ze zákona č. 183/2006 Sb.** o územním plánování a stavebním řádu (tzv. **stavebního zákona**), především ve znění poslední novelizace provedené zákonem 227/2009 Sb. Vlastní podmínky stavebního řízení i rozhodné pojmy jsou upraveny v § 109 a násl. V této souvislosti lze poukázat především na ustanovení § 110 odst. 2 stavebního zákona, které se týká žádosti o stavební povolení a doprovodných dokumentů, které je povinen stavebník k žádosti o stavební povolení připojit. Podmínky vydání stavebního povolení jsou pak upraveny v § 115 stavebního zákona. Lze rekapitulovat, že vlastní žádost o stavební povolení byla podána na stavební úřad firmou XXXXX dne 6. 4. 2009 (viz přílohový spis trestního spisu, který se týká stavebního řízení). Stavební úřad vydal dne 7. 7. 2009 rozhodnutí č. 27/2009, které se týká povolení stavby označené jako dočasný FV zdroj Vranovský Solarpark I. etapa a následně i 28. 8. 2009 rozhodnutí č. 43/2009, které se týká povolení stavby označené jako FV zdroj Vranovský Solarpark II. etapa (2. svazek přílohového spisu stavebního úřadu). Započítí stavebních prací na stavbě FVE Vranovská Ves bylo stavebnímu úřadu oznámeno firmou XXXXX s. r. o. dne 29. 6. 2010 (č. l. 821 trestního spisu). Následně byla stavba realizována, jak je prokázáno shora rozebranými důkazy, když mimo jiné v důsledku uzavření smlouvy o postoupení práv a povinností na provedení a umístění stavby se stavebníkem stala firma XXXXX, která získala převodem veškerá práva a povinnosti od firmy XXXXX (č. l. 807 a násl.).
87. Podle § 118 odst. 3 stavebního zákona změnu stavby, která se nedotýká práv účastníků stavebního řízení, stavební úřad schválí při kontrolní prohlídce zápisem do stavebního deníku. V průběhu výstavby došlo k dílčí změně stavby, což bylo prokázáno rovněž shora rozebranými důkazy, včetně výpovědi obžalovaného L.B. a zápisem ve stavebním deníku firmy XXXXX ze dne 3. 11. 2010, který je rovněž shora citován. V tomto směru tedy obžalovaný L.B. postupoval v souladu s platnou právní úpravou. Ostatně správným jeho postup sledával i svědek M.F. z firmy XXXXX, která dělala pro FVE tzv. engineering.

88. Na základě smlouvy o postoupení převodu práv a povinností na provedení a umístění stavby se stavebníkem, namísto společnosti XXXXX, stala firma XXXXX (č. l. 807 a násl.). Firma XXXXX podala dne 5. 11. 2010 u stavebního úřadu v Šumné **žádost o vydání kolaudačního souhlasu**, přičemž byla zastoupena společností XXXXX, v níž byl k těmto úkonům pověřen obžalovaný M.Š. (č. l. 823-824). Dne 8. 11. 2010 vydal obžalovaný L.B., jako vedoucí stavebního úřadu v Šumné, výzvu k účasti na kontrolní prohlídce stavby před vydáním kolaudačního souhlasu, přičemž termín jejího konání stanovil na den 23. 11. 2010 v 10:00 hodin (viz svazek příloh spis stavebního úřadu Šumná). V této souvislosti lze odkázat na ustanovení § 122 stavebního zákona, které upravuje podmínky vydání kolaudačního souhlasu. Příslušný stavební úřad vydá kolaudační souhlas na žádost stavebníka, v níž uvede identifikační údaje o stavbě a předpokládaný termín jejího dokončení. Pro vydání kolaudačního souhlasu stavebník opatří závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby, vyžadovaná zvláštními předpisy (§ 122 odst. 1 stavebního zákona). Stavební úřad pak určí termín provedení závěrečné kontrolní prohlídky a současně uvede, které doklady při ní stavebník předloží (§ 122 odst. 2 stavebního zákona).
89. Na základě výzvy obžalovaného L.B., jako vedoucího stavebního úřadu v Šumné (č. l. 378) proběhla **kontrolní prohlídka dne 23. 11. 2010 v 10:00 hodin**. Nejasnosti v datech uvedených v této výzvě a v protokole o jejím průběhu, kde je uvedeno 22. 11. 2010, vysvětlil sám obžalovaný s tím, že v protokole je uvedena písařská chyba. Z běžného kalendáře pro rok 2010 je patrné, že úterý, což je den výslovně uvedený ve výzvě, byl dne 23. 11. 2010. Samotným **Protokolem o kontrolní prohlídce** (č. l. 379, resp. 380) bylo prokázáno, že prohlídka proběhla v době od 10:00 do 10:45 hodin a kromě obžalovaného L.B., jako vedoucího Stavebního úřadu v Šumné byl prohlídce přítomen pouze obžalovaný M.Š., který zastupoval firmu XXXXX, neboť ta měla pro předmětné úkony, související se stavebním řízením plnou moc od stavebníka, tj. firmy XXXXX (pozn. soudu: originál plné moci je obsažen ve spise stavebního úřadu, který je přílohovým spisem trestního spisu). Tímto listinným důkazem bylo dále prokázáno, že prohlídka proběhla na stavbě, na kterou bylo vydáno stavební povolení rozhodnutím č. 43/2009, které nabylo právní moci dne 2. 10. 2009. V průběhu prohlídky byly předloženy veškeré doklady a, jak vyplývá z protokolu, bylo zjištěno, že na stavbě budou odstraněny obaly do 30. 11. 2010, budou odstraněny terénní úpravy do 30. 11. 2010. Závěr je ten, že stavba byla provedena podle schválené úpravy ze dne 3. 11. 2010. Na základě výsledků kontrolní prohlídky vydal obžalovaný L.B., jako vedoucí Stavebního úřadu v Šumné, příslušné **kolaudační souhlasy**. Také tyto listinné důkazy jsou v několika vyhotoveních založeny v trestním spise (č. l. 1970 a násl., resp. 381 a násl.). Obsah kolaudačního souhlasu je téměř totožný s výjimkou parcel, kterých se jednotlivé etapy týkají. Stručně lze rekapitulovat, že všechny kolaudační souhlasy byly vydány **dne 23. 11. 2010**, a to kolaudační souhlas pro FV zdroj Vranovský Solarpark I. etapa – dočasná stavba na 25 let pod č. 55/2010 (č. l. 381, resp. 1974) pro FV zdroj Vranovský Solarpark II. etapa – dočasná stavba na 25 let pod č. 54/2010 (č. l. 381b, resp. 1975), pro FV zdroj Vranovský Solarpark III. etapa – dočasná stavba na 25 let pod č. 53/2010 (č. l. 382b, 383, resp. 1976), a pro stavbu dokončení oplocení IV. etapa – dočasná stavba na dobu 25 let pod č. 52/2010 (č. l. 383b, respektive 1977). V odůvodnění všech čtyř rozhodnutí o kolaudačním souhlasu s užíváním stavby, respektive její příslušné části, je zcela shodně uvedeno, že dne 5. 11. 2010 podal stavebník žádost o kolaudační souhlas na stavbu s předpokládaným dokončením dne 22. 11. 2010. Stavební úřad provedl dne 23. 11. 2010 (úterý) závěrečnou kontrolní prohlídku stavby, při které podle § 122 odst. 3 stavebního zákona nezjistil závady bránící jejímu bezpečnému užívání ani rozpor se závaznými stanovisky dotčených orgánů k užívání stavby a shledal též, že skutečné provedení stavby a její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí. Stavební úřad proto vydal kolaudační souhlas s užíváním stavby. Ve výroku těchto rozhodnutí, týkajících se první, druhé a třetí etapy Vranovského Solarparku, tj. rozhodnutí č. 55/2010, 54/2010 a 53/2010 je pak dále uvedeno, že závěrečná kontrolní prohlídka dne 23. 11. 2010 byla provedena s výsledkem: Stavba je provedena podle

změny stavby před dokončením, která byla schválena dne 3. 11. 2010 poznamenáním do stavebního deníku. Byly předloženy všechny doklady a revize.

90. Pro úplnost lze, v souvislosti se změnou stavební dokumentace, opětovně odkázat na **stavební deník společnosti XXXXX** (svazek V), v němž je v zápise ze dne 3. 11. 2010 (č. l. 1363) zaznamenáno povolení změny stavby v I., II., III. etapě s tím, že odchylky od schválené dokumentace na stavbě jsou nepodstatné odchylky, které stavební úřad může schválit tímto zápisem do stavebního deníku. Předmětný zápis, který má v konečném důsledku charakter povolení změny stavby, je podepsán obžalovaným L.B. za stavební úřad Šumná. Ostatně k této změně byly do spisu doloženy také výkresy, týkající se severního a jižního areálu i technologické části s označením Skutečné provedení stavby k 3. 11. 2010, které jsou součástí přílohových materiálů trestního spisu. Tento stavební deník byl ostatně pro účely kolaudačního řízení předložen, i když obžalovaný L.B. se hájil tím, že při takto rozsáhlé stavbě nemohl při kolaudační prohlídce kontrolovat každý zápis ve stavebním deníku s faktickým stavem této rozsáhlé stavby. Zápis o provedení místního šetření ke kolaudaci FV Solarparku, etapa I. – IV. – dočasná stavba je ve stavebním deníku firmy XXXXX také zaznamenán, a to ke dni 23. 11. 2010 (č. l. 1378). Současně je k témuž dni ve stavebním deníku zapsáno, že probíhá od tohoto dne zkušební provoz na FVE. Lze přisvědčit obžalovanému, že zápisy ve stavebním deníku, které předcházely dni 23. 11. 2010, na pohled svědčily o tom, že stavba je dokončena. Zápisy z posledních dní, které předcházely provedení tohoto místního šetření, vzbuzovaly dojem, že stavba je již dokončena. Jedná se např. o zápisy zachycené v části stavebního deníku na č. l. 1375-1378. Dne 17. 11. 2010 je mimo jiné zapsáno, že proběhla kontrola stavby, BOZ, PO, ekologie a nakládání s odpady, a to dokonce bez závad, kontrola dodávky a montáže FV panelů a kontrola montáže elektro a EZS. Dne 18. 11. 2010 mimo jiné je zapsáno, že proběhlo dokončení oplocení v jižní části areálu, je prováděna kontrola a koordinace stavby FVE, montáž FV panelů, zapojování VN rozvaděčů, ale také terénní sadové úpravy a zejména úklid staveniště. Montáže panelů pak měly proběhnout podle zápisu dne 19. 11. 2010, včetně dopojování kabelů a kabeláží, když tento den mělo proběhnout i zapojování VN rozvaděčů, ale opět terénní sadové úpravy a úklid staveniště. Dne 20. 11. 2010 jsou zapsány práce jako opět montáž FV panelů, ale i beranění zemních pilot, montáž a dopojování AB boxů, JB boxů, ale rovněž úklid staveniště a sadové úpravy, včetně sázení stromů a keřů. Kontrola a koordinace stavby FVE, stejně jako opětovná montáž kabelů včetně kompletace, dopojování TS a SP probíhaly dne 21. 11. 2010, včetně úklidu staveniště. Den v den bezprostředně předcházející závěrečné kontrolní prohlídce, tj. dne 22. 11. 2010 jsou zaznamenány především dokončovací práce, odstraňování závad a opět kontrola a koordinace stavby FVE. Podle záznamu ze stavebního deníku již tento den neproběhly žádné rozhodné práce týkající se instalace FV panelů, rozhodujících rozvodů, trafostanic apod.
91. Obžalovaný L.B. se hájil tím, že pro účely kolaudačního řízení pro něj byla jedním z rozhodujících dokumentů **zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení**, kterou vypracoval ke dni **21. 11. 2010 obžalovaný J.V.**. Tato zpráva byla obžalovanému předložena při zmíněném místním šetření dne 23. 11. 2010, s vysokou mírou pravděpodobnosti obžalovaným M.Š., který se kontrolní prohlídce účastnil jako zástupce společnosti XXXXX, zastupující zhotovitele, tj. firma XXXXX Z protokolu o místním šetření je totiž zcela zřejmé, že kromě těchto dvou obžalovaných nikdo jiný kontrolní prohlídce přítomen nebyl. Stěží tak lze, podle názoru soudu, dovozovat, že zmíněnou zprávu o výchozí revizi předložil pro účely stavebního řízení obžalovaný J.A., jako hlavní stavbyvedoucí firmy XXXXX Pro účely stavebního řízení byla předložena nejen zpráva o výchozí revizi, ale také 14 kusů revizních zpráv o revizi rozvodů NN/DC pro jednotlivé TS1 – TS14. Podle závěru obžaloby L.B. postupoval nedbale, pokud nezjistil, že údaje o počtu panelů, uvedené v těchto dílčích revizních zprávách, nejsou v souladu s celkovou výchozí revizní zprávou a také s technickou zprávou ze dne 3. 11. 2010, kterou vypracoval Z. za firmu XXXXX. Technická zpráva ze dne 3. 11. 2010, stejně jako výkresová dokumentace skutečného provedení stavby ze dne 3. 11. 2010 však mohly, podle názoru nalézacího soudu, osvědčovat stav FVE maximálně ke dni 3. 11. 2010. Pro

obžalovaného byl rozhodující stav ke dni 23. 11. 2010, kdy proběhla kontrolní prohlídka, respektive ke dni 21. 11. 2010, kdy obžalovaný J.V. vydal zprávu o výchozí revizi. Záznamy ve stavebním deníku o prováděných stavebních pracech ve dnech od 24. 11. 2010 nemohl mít logicky obžalovaný L.B. k dispozici.

92. Z obsahu přílohových spisů, které zahrnují **materiály získané a vytvořené v průběhu řízení u Stavebního úřadu v Šumné**, je zřejmé, že obžalovaný L.B. si vyžádal všechny rozhodující dokumenty tak, jak mu ukládá zákon č. 83/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, tj. stavební zákon. Nálezací soud rekapituluje ustanovení § 122 odst. 3 stavebního zákona, podle něhož stavební úřad, tedy obžalovaný L.B. jako zástupce stavebního úřadu, byl povinen při závěrečné kontrolní prohlídce zkoumat, zda byla stavba provedena v souladu s ohlášením stavebního úřadu, podle vydaného stavebního povolení a ověřené projektové dokumentace, a zda jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu, včetně bezbariérového užívání stavby, pokud je právním předpisem vyžadováno. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životního prostředí. Podle názoru soudu, obžalovaný L.B. učinil všechny rozhodné kroky k tomu, aby zmíněné povinnosti dostal. Ve spise jsou obsažena příslušná rozhodnutí o povolení stavby, ze stavebního deníku i spisu stavebního úřadu je rovněž zřejmé, že ke změně projektové dokumentace, tedy povolené stavby došlo rozhodnutím stavebního úřadu zapsaným ve stavebním deníku. Obžalovanému nelze klást k tíži, že vycházel ze závěrečných zápisů ve stavebním deníku, které v nejmenším nenaznačovaly, že by stavba před provedením místního šetření nebyla dokončená. Ani vizuální prohlídkou nebylo na pohled patrné, že se jedná o stavbu nedokončenou. Obžalovaný tedy logicky vycházel z rozhodujícího dokumentu, který prokazoval bezpečnost stavby, totiž ze zprávy o výchozí revizi. Po právu nelze, podle názoru soudu, od obžalovaného, jako vedoucího stavebního úřadu, vyžadovat, aby detailně zkoumal jednotlivé zápisy v rozsáhlých stavebních denících, aby přepočítával fyzicky nainstalované FV panely. K nesouladu v otázce počtu panelů, který je rozdílem na pohled zanedbatelným, nelze dovozovat trestní odpovědnost obžalovaného.
93. Obžalovaný měl k dispozici také **Prohlášení o kompletnosti a jakosti** vypracované obžalovaným J.A. a rovněž **Prohlášení zhotovitele**, tj. firmy XXXXX ze dne 19. 11. 2010, které vypracoval svědek J.. Z obou dokumentů je zřejmé deklarování toho, že ke dni 19. 11. 2010, kdy J. J. vydal prohlášení jménem firmy XXXXX pro firmu XXXXX tato firma práce ukončila, respektive ke dni 15. 11., byť obžalovaný J.A. toto datum sám zpochybňuje, ukončila práce firma XXXXX V tomto prohlášení je uvedeno, že předmět díla je proveden v souladu s ustanovením § 562 odst. 1 zákona 531/1991 Sb. a provedení díla odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení stavby, stanoveným parametrům, předepsaným technickým normám a návazným požárním a hygienickým a jiným předpisům pro užívání stavby. Také v souvislosti s těmito dokumenty nelze spatřovat, podle názoru soudu, trestné jednání obžalovaného L.B. v tom, že oba dokumenty akceptoval, když při vizuální prohlídce stavby FVE Vranovská Ves neshledal žádné zásadní pochybnosti. Firma XXXXX byla subdodavatelem hlavního zhotovitele firmy XXXXX a jen obtížně mohl tedy obžalovaný provádět kontrolu rozsáhlých zápisů ve stavebním deníku této subdodavatelské firmy. Rovněž výkresová dokumentace skutečného provedení stavby ze dne 3. 11. 2010, zpracovaná svědkem Z. z firmy XXXXX, je součástí rozsáhlých materiálů o průběhu stavby, které jsou přílohou trestního spisu. Již ze samotného data kontrolní prohlídky provedené dne 22. 11. 2010 i z data výkresové dokumentace skutečného provedení stavby, která je ze dne 3. 11. 2010, vyplývá, že v mezidobí, tj. v periodě téměř tří týdnů došlo ke změně stavby, což je patrné i ze záznamu ve stavebním deníku. Obtížně tedy mohl obžalovaný z případné komparace těchto dokumentů zjistit jakékoliv rozhodující skutečnosti.

Licenční řízení

94. Třetí fáze dokazování u hlavního líčení pak byla zaměřena na otázky licenčního řízení. V této souvislosti nalézací soud znovu odkazuje na výše citovanou prováděcí vyhlášku č. 426/2005 Sb. o podmínkách udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích. Licenci bylo možno vydat na základě žádosti, k níž bylo třeba připojit tzv. povinné důkazy, které prokazovaly splnění technických předpokladů, jakož i důkazy prokazující finanční předpoklady. Technické předpoklady se prokazovaly jednak příslušným rozhodnutím stavebního úřadu a jednak revizní zprávou.
95. Průběh licenčního řízení ve věci vydání licence pro firmu XXXXX v souvislosti se stavbou FVE Vranovská Ves je dokumentován **spisem ERÚ, který tvoří přílohu č. 2** trestního spisu, kdy současně jsou podstatné materiály obsaženy i **ve svazku IV. trestního spisu**.
96. **Žádostí o udělení licence** pro podnikání v energetických odvětvích (č. l. 1 přílohy č. 2) bylo prokázáno, že ji **dne 22. 10. 2010** podala na ERÚ firma XXXXX, zastoupená statutárním zástupcem M.Z.. **Výpisem z obchodního rejstříku této firmy** (č. l. 3 spisu ERÚ) bylo prokázáno, že M.Z. byl v uvedené době jediným jednatelem této firmy, když jejím společníkem se 100 % obchodním podílem byla firma FVE Vranovská Ves a.s. Dne 22. 10. 2010 se druhým společníkem této firmy stal J.Š. (viz č. l. 70 spisu ERÚ). Uvedenou žádost doplnila firma XXXXX, opět zastoupená Z., svým podáním označeným jako **doplnění žádosti o udělení licence ze dne 8. 11. 2010** (č. l. 30 spisu ERÚ). Odpovědným zástupcem pro tuto stavbu byl za firmu XXXXX ustanoven P.P., což je prokázáno doplňujícím dokumentem označeným jako ustanovení odpovědného zástupce (č. l. 35 spisu ERÚ). K předmětné žádosti o licenci žadatel doložil také finanční předpoklady a příslušný podnikatelský plán, což je patrné z dalších listinných důkazů obsažených ve spise ERÚ (č. l. 34-67), avšak tyto důkazy nejsou pro účely nyní projednávané trestní věci podstatné. Za jeden z rozhodujících dokumentů však považuje nalézací soud **Předávací protokol ze dne 16. 11. 2010** mezi firmami XXXXX, kterou zastupovali oba jednatele, tj. M.Z. a J.Š. a XXXXX, kterou zastupoval P.M. (č. l. 76 spisu ERÚ). V závěru tohoto protokolu je uvedeno, že strany tímto potvrzují, že došlo k odevzdání dodavatelem a převzetí stavby stavebníkem, kterým se rozumí přechod vlastnického práva ke stavbě a jejím komponentám z dodavatele na stavebníka v souladu s ustanovením článku 13 Smlouvy (pozn. soudu: tím je míněna smlouva o dílo ze dne 28. 5. 2010, na kterou se odkazuje úvodní pasáž tohoto protokolu). Uvedená smlouva tedy byla povinným dokumentem k žádosti o udělení licence, neboť osvědčovala vlastnické právo žadatele o licenci k technickému zařízení. Ani v nejmenším nemohl být tento povinný dokument (minimálně dvoustranný právní úkon) nahrazen jednostranným Prohlášením o kompletnosti a jakosti, které vystavil stavbyvedoucí generálního dodavatele tj. obžalovaný J.A.. Ostatně samotná **Smlouva o dílo** byla ERÚ rovněž předložena (č. l. 80 a násl. spisu ERÚ), a je z ní patrné také ujednání smluvních stran o přechodu vlastnického práva (čl. 13 této smlouvy č. l. 112 spisu ERÚ). Tímto předávacím protokolem ze dne 16. 11. 2010 žadatel o licenci zcela dostatečně doložil ERÚ jednu ze zákonných podmínek o udělení licence, tj. přechod vlastnického práva, a to i bez jakéhokoliv jednostranného úkonu obžalovaného A..
97. Významným dokumentem, pro závěrečné úvahy nalézacího soudu, je **žádost o přerušení licenčního řízení, doručená na ERÚ dne 18. 11. 2010** (č. l. 69 spisu ERÚ). V zastoupení žadatele o licenci, tj. firmy XXXXX tuto žádost učinila firma XXXXX. Žádost je odůvodněna tím, že je aktuálně dáno zdržení ve vyhotovení revizních zpráv a posunutí termínu kolaudace. O přerušení tohoto licenčního řízení se žádá na dobu do 15. 12. 2010.
98. Stran postavení firmy XXXXX, jako žadatele o licenci, je třeba zmínit, že tato firma dne 29. 9. 2010 udělila **plnou moc V.R.**, aby ji zastupoval ve všech záležitostech a jednáních, vedoucích k udělení licence na výrobu elektřiny podle zákona č. 458/2000 Sb. a zejména jménem zmocnitele činil veškeré právní úkony, včetně podání písemných návrhů a žádostí... (viz č. l. 237 licenčního spisu). Firma tedy neudělila plnou moc k takovým úkonům ani obžalovanému M.Š. ani obžalovanému J.A.. Krátce poté, dne 19. 10. 2010 firma XXXXX ještě udělila **plnou moc společnosti XXXXX**,

a to mimo jiné v první části se stejným obsahem, tj. pro účely licenčního řízení (č. l. 72 licenčního spisu). Ani v této souvislosti však nebylo prokázáno, že by firma XXXXX jakkoliv pověřila nebo zplnomocnila obžalovaného J.A. k provedení rozhodujících úkonů vůči ERÚ. Sám obžalovaný, z titulu svého postavení ve firmě, tj. jako stavbyvedoucí nikoliv statutární zástupce, nemohl takové úkony činit. To ostatně potvrdil u hlavního líčení a shodně to uvedl i svědek F.M..

99. Na základě výše uvedené žádosti o přerušování licenčního řízení vydal ERÚ v Jihlavě **dne 19. 11. 2010 usnesení, č. j. 12581-7/2010-ERÚ**, kterým rozhodl tak, že podle § 64 odst. 2, 4 správního řádu přerušuje licenční řízení na základě žádosti společnosti XXXXX na dobu do 15. 12. 2010 (č. l. 238 licenčního spisu). Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je zcela zřejmé, že v řízení bude pokračováno, jakmile uplyne výše uvedená lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2, což ostatně je patrné z výroku tohoto rozhodnutí, může správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o přerušování řízení. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.
100. Do licenčního spisu vedeného u ERÚ byly dne 29. 11. 2010 doloženy další potřebné doklady (viz č. l. 396 a násl. spisu ERÚ). Jedná se především a opakovaně citovanou smlouvu o dílo na generální dodávku stavby FVE Vranovská Ves, kterou uzavřeli společnosti FVE Vranovská Ves a. s. a XXXXX (č. l. 402-508), resp. dodatek č. 1 k této smlouvě (č. l. 509-516). Podstatným dokumentem, který také prokazoval přechod vlastnického práva k dodaným komponentům, je **protokol ze dne 26. 11. 2010** uzavřený mezi firmami XXXXX a XXXXX (č. l. 400-401), z něhož bylo zjištěno, že strany, opět zastoupené M.Z. a J.Š. z firmy XXXXX a P.M. z firmy XXXXX, tímto prohlašují a potvrzují, že v souladu se smlouvou o dílo ze dne 28. 5. 2010 došlo k dodání zhotovitelem objednateli následujících komponent na stavbu, a to 84.384 kusů FV panelů, 190 Wp +- 3 % o celkovém výkonu 16.032.960 Wp, a 28 kusů měničů, 500 kW o celkovém výkonu 14.000 kW. Dále dodal žadatel **kolaudační souhlas** č. 53/2010, 54/2010 a 55/2010 (č. l. 517-520 spisu ERÚ) a zejména **revizní zprávy**. Jedná se o spornou zprávu o výchozí revizi ze dne 21. 11. 2010, vypracovanou obžalovaným J.V. na základě revize zahájené dne 5. 11. 2010 a ukončené dne 21. 11. 2010 (č. l. 523 a násl. spisu ERÚ). V této souvislosti je opětovně třeba přisvědčit argumentaci obžalovaného J.V., že předmět revize je jednoznačně v úvodu specifikován jako „veškeré rozvody NN a DC (TS 1- Ts14) FVE Vranovská Ves a etap I. – IV. dle stavebního povolení FVE Vranovská Ves“. Až v následujícím odstavci úvodní strany této revizní zprávy je uvedeno „instalováno FVE Vranovská Ves: celkový počet FVP 84.384 kusů, celkově instalovaný výkon 16,033 MWp“. Nalézací soud v této souvislosti znovu rekapituluje, že obžalovaný se hájil tím, že předmět revize do této zprávy výslovně uvedl. Zaznamenal sem to, co revidoval, nikoliv to, co nerevidoval. Formulaci o instalovaném počtu FV panelů a celkovém instalovaném výkonu lze považovat, z pohledu trestní odpovědnosti obžalovaného J.V., za údaj uvedený nešťastně či nedbale. Obžalovaný to vysvětlil tím, že vycházel z projektové dokumentace.
101. Žadatel o licenci požádal o přerušování licenčního řízení, čemuž bylo vyhověno rozhodnutím ERÚ. O pokračování v licenčním řízení, přerušovaném do dne 15. 12. 2010, však žadatel o licenci nepožádal. ERÚ přesto sám vydal rozhodnutí, k němuž fakticky směřuje celé dokazování provedené u hlavního líčení. **Rozhodnutím o udělení licence ze dne 1. 12. 2010, č. j. 12581-12/2010-ERÚ** (č. l. 662 spisu ERÚ) bylo prokázáno, že byla udělena **licence č. 111017446 firmě XXXXX**, pro předmět podnikání- výroba elektřiny, a to na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti. Rozsah podnikání, technické podmínky a seznam provozoven jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí, která je jeho nedílnou součástí. Rozhodnutí vydal ředitel odboru licencí L.P.. V této souvislosti si nalézací soud dovoluje podotknout, že nebylo možné u hlavního líčení L.P. k otázkám postupu ERÚ ani k otázkám podmínek udělení zmíněné licence vyslechnout, neboť je obecně známou skutečností, pramenících z jiných obdobných trestních věcí, že L.P. již zemřel. Z přílohy zmíněného rozhodnutí (č. l. 663) pak bylo zjištěno, že firma XXXXX

získala licenci pro provozování FVE Vranovská Ves, okres Znojmo, kraj Jihomoravský, a to pro celkový instalovaný výkon 16,033 MW ze slunečního zdroje.

102. V souvislosti s licenčním řízením vedeným u ERÚ považuje nalézací soud za nezbytné upozornit na další listinné důkazy, které byly v konečném důsledku velmi podstatné pro závěrečné hodnocení. Jedná se především o **trestní oznámení** (č. l. 1), které podal sám ERÚ, a to až dne 21. 8. 2013. Nalézací soud si je vědom toho, že v obecné rovině nelze trestní oznámení považovat za zásadní listinný důkaz prokazující podstatné skutkové okolnosti, avšak v nyní projednávané věci má dané trestní oznámení důkazní význam, neboť je východiskem pro skutková zjištění, učiněná z doprovodných listinných důkazů, které ERÚ k trestnímu oznámení připojil. Již v tomto trestním oznámení ERÚ sám poukazoval na zjevné nedostatky, a to nejen administrativního, ale i věcného a faktického charakteru v práci svých zaměstnanců, kteří vedli licenční řízení společnosti XXXXX. Tato společnost získala licenci, ačkoliv nesplňovala zákonné podmínky (pozn. soudu přesně vymezené v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku). V žádosti o udělení licence bylo zjištěno administrativní pochybení (není řádně vyplněn seznam jednotlivých provozoven, chybí název a kód z katastrálního území, kde je výrobná umístěna, jsou zde nesrovnalosti v údajích o pozemcích, na kterých má výrobná stát, je chybně uvedeno sídlo společnosti). Pro účely tohoto trestního řízení je však podstatné zjištění ERÚ, že licence byla udělena, ačkoliv žadatel neprokázal finanční předpoklady, což je jedna ze základních zákonných podmínek pro udělení licence (viz § 7 odst. 1, odst. 4 písm. d), e) zákona č. 458/2000 Sb.). Další pochybení shledal ERÚ v revizních zprávách, které jsou, jak sám nalézací soud uvedl, základním důkazem pro prokázání technických předpokladů, neboť osvědčují bezpečnost FVE. Sám ERÚ zjistil, že v revizních zprávách není specifikován výkon výrobní, není zde konkretizace a počet FV panelů, avšak ze samotných revizních zpráv, vydaných obžalovaným J.V., resp. z jejich nedostatků dovozuje obžaloba jeho trestní odpovědnost. ERÚ dále uvedl, že oprávněná úřední osoba, která měla pravomoc licenci udělit (L.P. i L.F.) musela podle zjištění ERÚ vědět, že žadatel o licenci nesplňuje zákonné podmínky, ale přesto se nepřesvědčila, zda FVE Vranovská Ves je provozuschopná k výrobě a dodávání vyrobené elektřiny do distribuční sítě, a zda dosahuje výkon deklarovaný žadatelem o licenci v podané žádosti. Tyto skutečnosti uvedené v citovaném trestním oznámení však mají oporu ve výsledcích kontroly, kterou ERÚ provedl v licenčním spise č. 12581/2010-ERÚ. **Zápisem o provedené kontrole** (č. l. 3, č. l. 13 trestního spisu) bylo prokázáno zjištění celkem 11 pochybení pověřených pracovníků, která jsou v konečném důsledku patrná i z přílohového spisu ERÚ, který se týká tohoto licenčního řízení, a který byl u hlavního líčení proveden jako důkaz. Nalézací soud považuje za podstatné pro účely svého rozhodnutí pochybení, které je v této kontrolní zprávě vymezeno pod bodem 3/, tj. zjištění, že licenční spis neobsahuje žádný záznam o pokračování v řízení, které bylo přerušeno rozhodnutím ERÚ dne 19. 11. 2010. Nalézací soud podotýká, že ve spise ERÚ není nejen záznam pověřených pracovníků o tom, že bude v licenčním řízení pokračováno, ale předně v něm není ani žádost o pokračování v přerušném řízení, kterou by podal sám žadatel o licenci, který osobně o přerušování licenčního řízení žádal (viz § 64 odst. 2 správního řádu). Přesto byla licence udělena rozhodnutím ERÚ dokonce již dne 1. 12. 2010, ačkoliv toto licenční řízení bylo přerušeno až do 15. 12. 2010 a nebyly shledány důvody ani podmínky pro ukončení jeho přerušování. Pochybení ad 7/ vymezené v této kontrolní zprávě je pak podstatné pro závěry o trestní odpovědnosti obžalovaného J.V.. ERÚ zjistil, že spis obsahuje jednu zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení s vyznačeným celkovým výkonem (list 523 spisu ERÚ). Dále je doloženo 2 + 14 dílčích revizních zpráv (1x od ing. Úředníčka, 1x od B.P. a 14x od obžalovaného J.V. – spis ERÚ č. l. 524 a násl.), v nichž není specifikován výkon této dílčí části elektrárny, popřípadě ani počet panelů a jejich specifikace. Konečně pak vedle dalších nedostatků administrativního rázu nemůže nalézací soud přehlédnout zjištění ERÚ, které lze považovat za zásadní (ad 9/ této kontrolní zprávy). Licence byla firmě XXXXX vydána na základě její žádosti, ačkoliv tato firma neprokázala finanční předpoklady, a to ani jednou ze zákonem požadovaných listin (§ 8 odst. 5 písm. a/ vyhlášky č. 426/2005 Sb.).

103. Nálezací soud tedy učinil dílčí závěr pramenící z těchto především listinných důkazů, že licence byla vydána primárně díky zásadnímu pochybení oprávněných úředních osob ERÚ. Tato pochybení spočívala především v tom, v tom, že si tyto osoby nevyžádaly doklady pro jednu ze dvou základních zákonných podmínek pro udělení licence, a to důkazy o splnění finančních předpokladů. Rozhodně tedy nelze uzavřít, že licence byla vydána neoprávněně, právě a pouze v přímé příčinné souvislosti s tím, že pracovníci ERÚ byli uvedeni v omyl, a to úmyslným jednáním obžalovaných.
104. Pro úplnost je, při rozboru podstatných důkazů a skutkových zjištění z nich učiněných, nutno také reagovat na některé dílčí listinné důkazy. Jedná se především o **zprávu firmy XXXXX** (č. l. 2332), která však zůstala bez zásadního důkazního významu pro objektivní posouzení stavu dokončenosti FVE Vranovská Ves v rozhodném období. Firma sdělila, že vytyčování bodů nosných konstrukcí prováděli jejich zaměstnanci zřejmě podle projektu od projektanta. Smlouvu ani objednávku od společnosti XXXXX nebo XXXXX již s odstupem času nemají k dispozici a je otázkou, zda písemné smlouvy vůbec existovaly. **Předávacím protokolem** (č. l. 2363) bylo prokázáno, že dne 15. 10. 2010 předali obžalovanému J.A. 7 kusů dokumentace skutečného provedení stavby. **Firma XXXXX** ve své zprávě (č. l. 2371) sdělila, že v době, která je pro účely tohoto řízení podstatná, tj. 15. 11. 2010 – 28. 2. 2011, ale ani v dalším období od 1. 9. do 31. 12. 2011 letecké snímky FVE Vranovská Ves nepořizovala. Poslední snímek z 28. 9. 2009 (č. l. 2374). V této souvislosti musí nálezací soud upozornit, že zásadní důkazní význam by mohl pochopitelně přinést pouze detailní snímek FVE Vranovská Ves ze dne 21. 11. 2010, kdy byla ukončena revize a vydána revizní zpráva, resp. ze dne 22. 11. 2010, kdy se konala kontrolní prohlídka pro účely kolaudačního řízení vedeného u Stavebního úřadu Šumná.

Hodnocení důkazů

105. Před závěrečným hodnocením důkazů považuje nálezací soud za nezbytné stručně nastínit a rekapitulovat platnou právní úpravu trestného činu podvodu, jehož se měli dopustit obžalovaní J.A. a M.Š. jako spolupachatelé, a obžalovaný J.V. jako jejich pomocník. **Podle § 209 trestního zákoníku**, tj. podle skutkové podstaty **trestného činu podvodu** spočívá jednání pachatele v tom, že v úmyslu sebe nebo jiného obohatit „sám uvede někoho v omyl, využije něčí omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti“ a způsobí tak na cizím majetku škodu. Pochopitelně postačuje prokázání pouze jedné z těchto forem trestně právně významného jednání, které je obligatorním znakem objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podvodu. Obžalovaní J.A. a M.Š. se tohoto trestného činu měli dopustit jako **spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku**. V této souvislosti je nezbytné připomenout, že spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku vyžaduje naplnění dvou základních znaků, a to společného jednání (objektivní souvislost) a společného úmyslu (subjektivní souvislost). V souladu s ustálenou soudní praxí (např. R36/1973) jde o společné jednání pachatelů tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů uskuteční svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, nebo jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním uskutečnil jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, jenž je pak naplněna jen souhrnem těchto jednání, anebo i jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti, články řetězu, směřují k přímému vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu a působí současně. Úmysl při spolupachatelství však musí směřovat ke spáchání trestného činu společným jednáním. Podle názoru soudu je tedy nezbytné, aby společným jednáním podvodného charakteru, ať už v jakékoliv formě obžalovaní sledovali stejný cíl, tedy měli společný úmysl. V této souvislosti je nutno stručně připomenout, že obžaloba spatřuje podstatu skutku a tím jejich společného trestného jednání v tom, že úmyslně uvedli v omyl ERÚ při žádosti o licenci pro společnost XXXXX, a to deklarováním nepravdivých skutečností o dostavěnosti FVE. Jestliže obžaloba spatřuje spáchání trestného činu podvodu v uvedení v omyl ERÚ za účelem získání licence, pak je podle názoru soudu nezbytné primárně řešit otázku „kdo“ jednal ve vztahu k ERÚ, tedy který subjekt se domáhal vydání licence a současně

„jak“ respektive „čím“ uvedl ERÚ v omyl. Z důkazů provedených u hlavního líčení bylo nade vše pochybnost prokázáno, že žadatelem o licenci byla firma XXXXX, jejímž jménem jednali vždy její statutární zástupci. Žádost o licenci podala tato firma, zastoupená jednatelem M.Z.. Ani jeden z těchto subjektů však nebyl ani obviněn ani obžalován. U právnické osoby to pochopitelně nebylo možné, neboť skutek z roku 2010 nepokrýval později přijatý zákon o trestní odpovědnosti právnické osoby (č. 418/2011 Sb.) účinný od 1. 1. 2012. Jménem žadatele o licenci, kromě M.Z., však podepsal jeden z rozhodujících dokumentů, a to Předávací protokol z 16. 11. 2010 také druhý jednatel této společnosti J.Š. a současně za firmu XXXXX její statutární zástupce P.M.. Podle názoru soudu to byl právě tento protokol předložený k žádosti o licenci, který měl prokazovat jednu z podstatných zákonných podmínek pro udělení licence, totiž existenci vlastnického práva žadatele k této stavbě, resp. jeho přechod z dodavatele, tj. firmy XXXXX na stavebníka a investora, tj. firmu XXXXX, která byla žadatelem o licenci. Nesporně za správnost údajů, uvedených v tomto protokole, odpovídali právě tři zmínění statutární zástupci, kteří protokol podepsali. Žádná součinnost obžalovaných J.A. a M.Š. při vyhotovení protokolu nebo potvrzení zde uvedených údajů prokázána nebyla. Ostatně sama obžaloba (str. 33) poukazuje na to, že znaky trestného činu podvodu jsou naplněny za předpokladu, že žadatel o licenci zaviněně nesplnil formální podmínky stanovené správním řádem, zejména neosvědčil bezpečnost provozu výroby ve správním řízení předložením řádné výchozí revize výroby, resp. tuto provozuschopnost doložil nepravdivou revizní zprávou (což analogicky platí i pro nepravdivé předávací protokoly či jiné relevantní podklady pro rozhodování), přičemž tato zásadní vada licenčního řízení nebyla napravena ani v průběhu licenčního řízení (tj. do vydání rozhodnutí o licenci) ani později. Tento názor obžaloby má ostatně oporu i ve shora citovaném zákoně 458/2000 Sb. tzv. energetickém zákoně, z něhož je patrné, že podnikat na území ČR může jen ten subjekt, kterému byla udělena licence, přitom podmínky jejího udělení jsou vymezeny ve vyhlášce č. 426/2005 Sb. Z toho logicky vyplývá, že uvést v omyl ERÚ může primárně žadatel o licenci, případně osoby, které mu se stejným úmyslem poskytují součinnost, ať už jako spolupachatelé (§ 23 trestního zákoníku) nebo jako organizátoři, návodci či pomocníci (§ 24 trestního zákoníku). V nyní projednávané trestní věci jsou však jako hlavní pachatelé, resp. spolupachatelé označeni a stíháni obžalovaní J.A. a M.Š. a jako vedlejší pachatel, tj. jejich pomocník obžalovaný J.V.. Zákonitě se tedy soud musel nejdříve zabývat tím, zda bylo v případě obžalovaných M.Š. a J.A. prokázáno takové trestně právně významné jednání, které naplnilo požadované znaky objektivní stránky trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, a to u každého jednotlivě nebo v jejich vzájemné součinnosti ve formě spolupachatelství podle § 23, jak je vymezeno shora.

106. **Trestné jednání obžalovaného J.A.** spatřovala obžaloba v tom, že vyhotovil a podepsal dva nepravdivé dokumenty, a to prohlášení o kompletnosti a jakosti a prohlášení o vyklizení staveniště. Ani jeden z těchto dokumentů však nemá oporu ve smluvním vztahu mezi firmou XXXXX, v níž obžalovaný J.A. pracoval jako hlavní stavbyvedoucí při výstavbě FVE Vranovská Ves a firmou XXXXX, která byla investorem této stavby. To je zcela zřetelné z vlastní smlouvy o dílo, která byla mezi oběma firmami uzavřena, a zcela uspokojivě tyto skutečnosti potvrdil a vysvětlil svědek M., ředitel firmy XXXXX, vyslechnutý u hlavního líčení. Svědek uvedl, že se jedná o dokumenty, které nemají oporu ve smluvní dokumentaci a fakticky ani žádnou právní závaznost. Tyto dokumenty pak, podle názoru soudu, nemohly být logicky podkladem pro rozhodování ani Stavebního úřadu v Šumně při vydání kolaudačního rozhodnutí a ni ERÚ při vydání licence. Pokud snad pracovníci ERÚ z některého z těchto dokumentů vycházeli při svém rozhodování o udělení licence, nezbyvá než připustit znovu, že pochybili. Jeví se však jako vysoce nepravděpodobné, že by tato dvě prohlášení měla vliv na jejich rozhodnutí. V obou případech měli odpovědní pracovníci k dispozici Předávací protokol z 16. 11. 2010 osvědčující přechod vlastnického práva ke stavbě FVE Vranovská Ves. Ostatně ani jedno z těchto prohlášení nelze považovat za rozhodující podklad ani pro vydání kolaudačního souhlasu obžalovaným L.B., a to mimo jiné i s odkazem na právní úpravu kolaudačního řízení uvedenou ve stavebním zákoně. Po provedeném dokazování nalézací soud

konstatoval, že ani jeden z těchto dvou státních orgánů, tj. ERÚ a Stavební úřad Šumná nemohl a neměl akceptovat jednostranné Prohlášení o kompletnosti a jakosti jako důkaz o ukončení a předání stavby a logicky z něho nemohl při svém rozhodování vycházet. Ostatně zmíněné Prohlášení o vyklizení staveniště mělo být vystaveno dokonce až 1. 12. 2010 a proto ani z hlediska chronologického nemohlo být podkladem pro vydání kolaudačního souhlasu ze dne 23. 11. 2010. Důvodně se lze domnívat, že nemohlo ovlivnit ani rozhodnutí ERÚ při vydání licence, neboť o tom bylo rozhodnuto téhož dne, tj. 1. 12. 2010 na zcela jiném místě. Pokud obžalovaný J.A. tyto dokumenty vystavil nad rámec svého oprávnění, vyplývajícího z jeho pracovní pozice hlavního stavbyvedoucího firmy XXXXX, teoreticky by zřejmě přicházela v úvahu jeho odpovědnost vůči firmě XXXXX z hlediska pracovně právního, neboť tato firma byla jeho zaměstnavatelem.

107. V další části skutkového děje je v bodě 1. obžalovanému J.A. kladeno za vinu jednání spočívající v tom, že 21. 11. 2010 převzal od obžalovaného J.V. nepravdivé revizní zprávy. Z důkazů provedených u hlavního líčení však vyplývá, že revizní zprávy si u obžalovaného J.V., působícího jako OSVČ, objednala firma XXXXX, která je předala svému zákazníkovi, tj. firmě XXXXX, který je pak předal svému zákazníkovi, tj. firmě XXXXX a v konečném důsledku byly revizní zprávy určeny pro firmu XXXXX, která byla investorem celé stavby. Obžalovaný J.A. pracoval ve firmě XXXXX, která byla tedy jakýmsi mezičlánkem mezi prvotním zpracovatelem revizní zprávy a konečným subjektem, jemuž byla revizní zpráva určena. Z podstaty věci vyplývá, že pokud by firma XXXXX nebo její hlavní dodavatel, tj. firma XXXXX byli schopni zajistit potřebnou revizi i revizní zprávy sami, nepřenašeli by tuto zakázku na další subjekty a v konečném důsledku by nemusel být na práci najat obžalovaný J.V., jako certifikovaný revizní technik, který nebyl zaměstnancem žádné z těchto firem. Obžalovaný J.A. na svoji obhajobu uvedl, že rozhodně nebyl schopen z hlediska své odbornosti předložené revizní zprávy jakkoliv kontrolovat. Ostatně to nevyplývá ani z jeho pozice hlavního stavbyvedoucího ani z jeho odborné kvalifikace ve stavebnictví. Pokud skutečně obžalovaný fyzicky revizní zprávy převzal, ať už od zástupce firmy XXXXX nebo firmy XXXXX, případně neformálně snad od obžalovaného J.V. (protokol o jejich předání svědčí o předání revizních zpráv obžalovaný J.V. zástupci firmy XXXXX - č. l. 1941) nelze v jeho jednání spatřovat víc, než běžné praktické či kolegiální předání potřebné zásilky s dokumentací. Obžalovaný J.A. v nejmenším nebyl povinen ani vůči zaměstnavateli, tj. firmě XXXXX ani vůči její zákazníkovi, tj. firmě XXXXX věcnou a odbornou správnost těchto revizních zpráv kontrolovat. Ostatně k tomu neměl jako stavebník ani odborné předpoklady. V tomto směru je nutno zcela přisvědčit i argumentům jeho obhájce o tom, že obžalovaný neměl v nejmenším důvod pochybovat o správnosti revizních zpráv, vystavených certifikovaným revizním technikem.
108. Obdobná důkazní situace je ostatně u **obžalovaného M.Š.**, který se měl podle obžaloby trestného činu podvodu dopustit jako spolupachatel obžalovaného J.A.. Zaměstnavatel obžalovaného M.Š., tj. firma XXXXX měl s firmou XXXXX, která byla hlavním dodavatelem firmy XXXXX, což byl generální dodavatel stavby pro firmu XXXXX Firma XXXXX na základě této smlouvy prováděla na stavbě tzv. engineering. Vedením této zakázky byl ve firmě XXXXX pověřen její zaměstnanec, tj. obžalovaný M.Š.. Zjevně tedy obžalovaný prováděl engineerskou činnost, která je v obecné rovině chápána jako shromažďování podkladů a podávání projektové dokumentace na stavební úřad za účelem získání stavebního povolení. Firma XXXXX, potažmo obžalovaný M.Š. byl tedy pověřen zákazníkem ke shromažďování projektové dokumentace v plném rozsahu, k podání žádosti o kolaudaci. Úkolem obžalovaného bylo vyžádat, zkompletovat a shromáždit veškeré potřebné dokumenty pro to, aby mohlo kolaudační řízení proběhnout. Tato skutečnost je bezpochyby prokázána nejen výpovědí obžalovaného, ale i výpovědí svědka F., který byl jeho nadřízeným a byl majitelem firmy XXXXX, a především pak objektivními důkazy, tj. rámcovou smlouvou a listem zakázky. Úkolem obžalovaného M.Š. bylo, zjednodušeně řečeno, zajišťovat, shromažďovat a především uspořádat veškeré dokumenty potřebné pro kolaudační rozhodnutí a v potřebném časovém předstihu požádat stavební úřad o provedení kontrolní prohlídky, aby mohlo být kolaudační rozhodnutí vydáno. Obžalovaný i svědek F. zcela rozhodně vyloučili, že by

na této stavbě firma XXXXX dělala technický dozor. Svědek F. vysvětlil, že pokud by takovou zakázku měli, byli by její realizací pověřeni jiní zaměstnanci, neboť se jedná o odbornou a specifickou činnost jejich firmy, a takovou práci obžalovaný nikdy nedělal. Obžalovaný M.Š. tedy odpovídal za dokumenty předkládané stavebnímu úřadu z hlediska administrativního, tedy zda předkládají dokumenty týkající se této stavby, zda dokumenty mají všechny formální náležitosti, a zda jsou kompletní. Svědek F. zcela vyloučil a ostatně to odpovídá i pracovnímu zařazení obžalovaného a smluvní dokumentaci, že by obžalovaný M.Š. snad byl povinen kontrolovat předkládané dokumenty z hlediska jejich odborné správnosti. Tím nalézací soud míní revizní zprávy od obžalovaného J.V., ale i technickou zprávu včetně výkresů o skutečném provedení stavby z 3. 11. 2010 od Z.. Vzhledem k tomu, že firma XXXXX, potažmo obžalovaný M.Š. nedělala na stavbě technický dozor, nemohl obžalovaný objektivně posoudit ani správnost údajů uvedených v Prohlášení o kompletnosti a jakosti z 25. 11. 2010.

109. Nalézací soud učinil **dílčí závěr**, v němž plně přisvědčil argumentaci obhajoby obžalovaného M.Š.. Žádným z důkazů provedených u hlavního líčení nebylo prokázáno, že by obžalovaný M.Š. věděl o skutečném stavu, tj. o údajné nedokončenosti stavby FVE Vranovská Ves, když ani nebylo jeho povinností tyto skutečnosti zkoumat a porovnávat dokumenty, které převzal se skutečným stavem stavby. Stejně tak nebylo jeho povinností revidovat odbornou správnost předkládaných dokumentů, především pak zprávy o výchozí revizi a doplňujících revizních zpráv od obžalovaného J.V.. Povinnosti obžalovaného M.Š. vyplývaly z rámcové smlouvy a listu zakázky. Ani v náznaku nebylo prokázáno, že by obžalovaný porušil svoje pracovní povinnosti, natož pak že by překročil hranice trestní odpovědnosti. V souhrnu tedy k trestní odpovědnosti obžalovaných J.A. a M.Š. jako spolupachatelů, případně alespoň jednoho z nich jako pachatele nalézací soud uzavřel, že důkazy provedenými u hlavního líčení nebylo prokázáno u žádného z nich takové trestně právně významné jednání, které by odpovídalo znakům objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podvodu. Znaky jednání vyžadované v ustanovení § 209 trestního zákoníku však nebyly naplněny ani společným jednáním těchto obžalovaných, které by bylo možno hodnotit jako spolupachatelství ve smyslu ustanovení § 23 trestního zákoníku. Tím nalézací soud míní, že nebyla naplněna ani jedna z alternativ vzájemné součinnosti spolupachatelů, vymezená judikatorně v rozhodnutí R 36/73, které je citováno shora. Nalézací soud tedy rekapituluje, že jednání obžalovaného M.Š. nikterak nevybočilo z jeho pracovních povinností ve firmě XXXXX, která byla ve svých úkonech limitována rámcovou smlouvou a listem zakázky. Nebylo prokázáno ani to, že by obžalovaný M.Š. porušil, byť z nedbalosti svoje pracovní „povinnosti nebo překročil hranice trestní odpovědnosti, a to jednáním vymezeným v obžalobě, jako doručení prohlášení o kompletnosti a jakosti na stavební úřad, předání revizní zprávy, technické zprávy a výkresové dokumentace skutečného provedení stavby na stavební úřad při závěrečné kontrolní prohlídce nebo účasti při této kontrolní prohlídce“. Ani v náznaku nebylo prokázáno rovněž vědění obžalovaného M.Š. o tom, že některý z těchto dokumentů obsahuje nepravdivé údaje. Ostatně ani u obžalovaného J.A. nebylo prokázáno v zákonem požadovaném rozsahu trestné jednání podvodného charakteru. Není sice zřejmé, proč obžalovaný J.A. obě prohlášení vydal, avšak podle názoru soudu tím maximálně porušil svoje pracovní povinnosti a měl by se tak zodpovídat případně svému zaměstnavateli, tj. firmě XXXXX V této souvislosti lze podotknout, že obžalovaný J.A. sice byl hlavním stavbyvedoucím, nikoliv však statutárním zástupcem firmy XXXXX Pokud teoreticky vystavil dne 15. 11. 2010 Prohlášení o kompletnosti a jakosti, i když sám toto datum zpochybňuje, bylo to především záležitostí kontrolního systému firmy XXXXX, aby jeho pochybení odhalil. Takové skutečnosti ve firmě XXXXX však zjištěny nebyly a statutární zástupce firmy XXXXX M. následující den, tj. 16. 11. 2010 podepsal zmíněný předávací protokol, který nalézací soud naopak považuje za dokument rozhodující. Tímto deklaroval převedení vlastnického práva na firmu XXXXX Tento protokol je naopak ve spise ERÚ založený a měl nebo mohl být, podle názoru soudu, podkladem pro rozhodnutí o udělení licence. Svědek M. ve své výpovědi opakovaně potvrdil a vysvětlil, že obě prohlášení vystavená A. jsou dokumenty nepodstatnými. Z důvodu

shora rozebraných nelze, podle názoru nalézacího soudu, uzavřít, že by tyto dokumenty vystavil obžalovaný J.A. v úmyslu uvést v omyl ERÚ a v úmyslu takto podvodně vylákat licenci pro firmu XXXXX Ostatně takový úmysl nebyl ani v náznaku prokázán u obžalovaného M.Š.. Nalézací soud opakovaně musí upozornit na to, že žadatelem o licenci byla právě firma XXXXX, avšak u žádného z těchto dvou obžalovaných nebylo prokázáno jakékoliv trestně právně významné napojení na tohoto žadatele o licenci, což by snad mohlo teoreticky odůvodnit následné úvahy o jejich úmyslném jednání, resp. o jejich vědomé součinnosti s tímto subjektem. V nyní projednávané trestní věci však žadatel o licenci, resp. jeho statutární zástupci trestně stíhání nejsou, a to na rozdíl od jiných obdobných trestních věcí projednávaných u soudu. Vzhledem k tomu, že ani obžalovaný J.A. ani obalovaný M.Š. nebyl přímým účastníkem licenčního řízení, logicky nebyl povinen řešit naplnění zákonných podmínek pro udělení licence společnosti XXXXX Provedené důkazy postrádají relevanci i k případným závěrům o naplnění subjektivní stránky každého z obžalovaných, tj. úmyslném zavinění i uvedení ERÚ v omyl.

110. S trestní odpovědností obžalovaných J.A. a M.Š. úzce souvisí i trestní odpovědnost **obžalovaného J.V.**. Tomuto obžalovanému je kladeno za vinu trestné jednání, kvalifikované jako účastenství **ve formě pomoci** k trestnému činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, který měli spáchat právě obžalovaní J.A. a M.Š.. I v tomto případě je třeba stručně připomenout, že institut pomoci je podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku úmyslná forma účasti na trestném činu, který spáchá jiný (tzv. hlavní) pachatel. Podle citovaného zákonného ustanovení je pomocníkem ten, kdo umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzování v předsevzetí nebo slibem přispět při trestném činu. Účastenství, tj. včetně pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, je podle platné právní úpravy vybudováno na principu akcesority účastenství, což znamená v obecné rovině závislost trestní odpovědnosti účastníka na trestní odpovědnosti hlavního pachatele. Nezbytným předpokladem účastenství je to, že pachatel hlavního trestného činu se o tento čin alespoň pokusil, event. takový trestný čin připravoval v případě, že příprava konkrétního trestného činu je trestná (viz § 14 odst. 3 věta za středníkem). Čin, na němž se účastník podílí, tj. v nyní projednávané trestní věci obžalovaný J.V., jako pomocník, musí splňovat všechny pojmové náležitosti trestného činu nebo jeho pokusu, event. přípravy, která je také u zvlášť závažného zločinu podvodu trestná (viz ustanovení § 209 odst. 6 trestního zákoníku). Subjektivní stránka účastenství předpokládá zavinění ve formě úmyslu, který směřuje k účasti (zde pomoci) na trestném činu. I když se nevyžaduje, aby hlavní pachatel, tj. v konkrétním případě obžalovaný J.A. a M.Š., si byl vědom toho, že je mu pomoc poskytována, musí být v případě účastníka (pomocníka – obžalovaného J.V.) prokázán úmysl směřující k účasti (zde pomoci) na konkrétním úmyslném trestném činu, a to i úmysl nepřímý. Z pohledu této právní úpravy soud nahlížel i na trestní odpovědnost obžalovaného J.V..
111. **Trestné jednání obžalovaného J.V.**, jak je opakovaně shora uvedeno, spočívalo především ve vypracování nepravdivé zprávy o výchozí revizi pro FVE Vranovská Ves. V této zprávě, podle podané obžaloby, J.V. uvedl, že „provedeným měřením a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu, ačkoliv ke dni zpracování této revizní zprávy, tj. ke dni 21. 11. 2010 nebyla FVE ve výstavbě elektročásti zcela dokončena tak, aby mohla být provedena výchozí revize v souladu s platnými předpisy i technickými normami“. Na základě provedeného dokazování nalézací soud zjistil, že v době zpracování výchozí revize obžalovaným J.V. s největší pravděpodobností nebyla FVE Vranovská Ves 100% dokončena, jak bylo deklarováno ve všech rozhodujících dokumentech. Minimálně byla v části osazena takovými FV panely, které svými parametry i certifikátem neodpovídaly FV panelům, na jaké byla elektrárna projektována. To však nebylo zaviněno žádným z obžalovaných, dokonce ani žadatelem o licenci, tj. firmou XXXXX, ale s vysokou mírou pravděpodobnosti, hraničící s jistotou, trestným jednáním zástupců firmy XXXXX Skutková zjištění stran jejich trestního stíhání jsou rovněž rozvedena shora. Ostatně i sám obžalovaný J.V. uvedl, že FV panely v době revize nebyly na elektrárně

osazeny ve 100% rozsahu. Obžalovaný se hájil tím, že pro svoji revizi nepotřeboval, aby elektrárna byla FV panely kompletně osazena. V této části skutkového děje spočívalo těžiště dokazování nalézacího soudu. Je nutno přisvědčit obhajobě obžalovaného J.V. o tom, že rozsah revize ve zpracovaných zprávách vymezil pozitivně, tedy tím, že výslovně uvedl, která zařízení revidoval, nikoli negativně, tedy že by uvedl výčet toho, co na elektrárně nerevidoval. Podle názoru soudu by negativní vymezení postrádalo smysl, jinak dobře strukturované a přehledné revizní zprávy. V dílčích revizních zprávách i ve zprávě o výchozí revizi je jako předmět revize uvedeno: vždy příslušný objekt TS (trafostanice) – rozvody NN (střídače a rozvody DC) a uzemnění FVE Vranovská Ves. Aniž by si nalézací soud osoboval právo řešit odborné otázky z oboru elektroenergetiky, má za to, že obžalovaný předmět revize vymezil jednoznačně, a to jako trafostanici a s ní související rozvody. Trafostanice sama o sobě je v obecné rovině vnímána jako elektrické zařízení, které je součástí přenosové distribuční soustavy. Elektrické zařízení nebo jeho části se skládají z elektrických obvodů, elektrické instalace a elektrických předmětů. Z toho, podle názoru soudu, nelze v nejmenším dovozovat, že by součástí trafostanice byly i FV panely, event. jejich zapojení. Ostatně obžalovaný do předmětu revize FV panely příslušného typu v konkrétním počtu kusů ani neuvedl. I z laického pohledu je zcela zřejmé, že pokud obžalovaný takový údaj do předmětu revize nezahrnul, nemohl kontrolovat jejich fyzické zapojení. Jiná by byla situace, pokud by výslovně obžalovaný do předmětu revize uvedl, jako tomu bylo ostatně v jiných projednávaných trestních věcech, že sám revidoval všechny panely příslušné FVE, což by v konkrétním případě představovalo 85.384 ks FV panelů, a objektivně by bylo zjištěno, že tam tyto panely buď nebyly vůbec nebo byly instalovány pouze v zanedbatelném počtu. Za takové situace, která je senátu nalézacího soudu dobře známa z jiných trestních věcí, by zcela nesporně byly odůvodněny úvahy o trestní odpovědnosti obžalovaného J.V.. V případě stěžejní zprávy o výchozí revizi, kterou obžalovaný zpracoval a která je předmětem obžaloby, je nutno připustit, že se ze strany obžalovaného jednalo o poněkud nešťastné administrativní pochybení. Ze zprávy je zřejmé, že na její úvodní stranu obžalovaný převzal údaje, zřejmě z projektové dokumentace, o počtu FV panelů i celkovém instalovaném výkonu. Důvodně se lze domnívat, že nedomyslel trestněprávní důsledky. Jeho závěr o tom, že revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu je však, dle názoru nalézacího soudu, nezbytně vnímat jako závěr vztahující se k přesně vymezenému předmětu revize, uvedenému v úvodu revizní zprávy. Nalézací soud nepovažuje za logické a důvodné vztahovat takový závěr k FVE jako celku, neboť obžalovaný nikde nevymezil jako předmět revize celou FVE, tedy včetně všech projektovaných panelů.

112. V souladu se základními zásadami trestního řízení a zejména pak v souladu s pravidly fair procesu je třeba vnímat další a neméně podstatnou část obhajoby obžalovaného J.V.. Obžalovaný se hájil tím, že v jeho praxi šlo o prvou revizi FVE, a to přesto, že jako revizní technik působil dlouhodobě. Z tohoto důvodu konzultoval svůj postup na Technické inspekci České republiky, kterou vnímal jako odbornou autoritu pro revizní techniky. V uvedené době totiž neexistovala jednoznačná právní nebo technická norma o tom, že výchozí revizní zprávu lze vydat až za situace, když je FVE osazena všemi panely. Obžalovaný poměrně logicky vysvětlil, že jednotlivé FV panely mají tzv. CE certifikát, nebo-li certifikát o shodě, a proto prakticky není možné, aby byly chybně zapojeny. Zapojení každého z FV panelů lze připodobnit k zapojení každého elektrospotřebiče, který se svojí koncovkou zasouvá do zásuvky s přívodem elektrické energie. Takto připravené zásuvky či zástrčky byly i pro FV panely. Nahlíženo na jednání obžalovaného z pohledu současných technických i legislativních poznatků je zřejmé, že pochybil, a to tím, že neprovedl při revizi důslednou kontrolu všech FV panelů a jejich zapojení. Podle názoru soudu je však otázkou, zda to vůbec bylo fyzicky možné pro jednoho revizního technika, aby zkontroloval zapojení, event. nezapojení celkového počtu 84.384 ks FV panelů. Obžalovaný se hájil odborným názorem Technické inspekce České republiky a ostatně i z předložené výchozí revizní zprávy je zřejmé, že do revize sám FV panely nezahrnul. V této souvislosti považuje nalézací soud rovněž za nezbytné upozornit na další zásadní pochybení či nedůslednost pracovníků ERÚ, u nichž by bylo možné po

právu očekávat, že případné nejasnosti či nedostatky v předkládaných dokumentech pro účely licenčního řízení, jako státní úředníci, sami zjistí a nebudou je přehlížet. Je nutno připustit, že odborná stanoviska a právní názory na tuto problematiku, se definitivně ustálila až v posledních letech. Ostatně i sám státní zástupce v podané obžalobě připustil, že se vyvíjely i právní názory na problematiku FVE. Původně bylo z hlediska trestní odpovědnosti rozhodující datum 31. 12. 2010, jako datum, kdy měla licencovaná FVE, žádající o zvýhodněné výkupní ceny, být rovněž připojena do distribuční sítě v podobě tzv. prvního paralelního připojení. Ostatně FVE Vranovská Ves tuto podmínku v konkrétním datu beze zbytku naplnila. FV panely, ačkoliv byly vyměněny až po vydání licence, v počtu nepřevyšujícím 3%, z důvodu jejich poruchovosti a praskání, byly v zásadě osazeny cca do 9. 12. 2010. Bezprostředně poté bylo první paralelní připojení provedeno. Nelze rovněž přehlédnout, že v této době mělo být licenční řízení v zásadě ještě přerušeno. Pracovníci ERÚ však licenci vydali, v době před uplynutím lhůty přerušeni a bez návrhu žadatele, o licenci a dokonce bez záznamu v licenčním spise, což bylo prokázáno při kontrole tohoto spisu ze strany ERÚ. V důsledku různých probíhajících trestních řízení se v průběhu let ujednotila rozhodovací praxe. Aktuálně je rozhodující stav FVE k datu vypracování revizní zprávy, která je pak podkladem pro licenci. Rovněž nestandardní odborná stanoviska na problematiku revizí FVE jsou zřejmá z odborných vyjádření, zpracovaných pro účely tohoto trestního řízení, event. použitá z jiných trestních spisů. Stanoviska ČVUT Praha i VUT Brno se vzájemně rozcházejí a nalézací soud měl k dispozici i stanoviska dvou soudních znalců. Rovněž tato otázka byla definitivně ujednocena až v roce 2017, kdy Nejvyšší správní soud přijal ono stěžejní rozhodnutí ze dne 30. 3. 2017, sp. zn. 2 As 313/2015, které je citováno shora, včetně dalších rozhodnutí na ně navazujících. Podle názoru nalézacího soudu je však při rozhodování v trestních věcech podstatný právní stav v době, kdy se skutkový děj odehrál, tedy v době, kdy měl kterýkoliv z obžalovaných jednat trestněprávně významným způsobem. Toto pravidlo platí pro trestní normy, jako nepřekročitelná zásada zákazu retroaktivity (tj. zpětnosti) k tíži pachatele. Nalézací soud však má za to, že toto pravidlo je třeba vztáhnout nejen na vlastní trestněprávní předpisy, ale i na doprovodná výkladová stanoviska judikatorního významu. Není zcela v souladu s pravidly fair procesu ani v souladu s pravidlem právní jistoty, pokud bude výklad příslušného právního předpisu pro účely trestního řízení aplikován se zpětnou účinností v neprospěch pachatele. V konkrétním případě to znamená vztáhnout minimálně výkladové stanovisko Nejvyššího správního soudu z roku 2017 na skutkový děj, který se odehrál v roce 2010 a o němž soud rozhoduje v roce 2020. Takový požadavek týkající se právní jistoty a ústavně konformního výkladu pravidel trestního procesu, vystupuje do popředí právě v nyní projednávané trestní věci, kdy soud pochopitelně musí posuzovat otázku toho, zda skutkový děj byl či nebyl v době, kdy se odehrál, v souladu s platným právem. Z provedených důkazů je zjevné, že nejen osoby na věci zúčastněné, včetně obžalovaného J.V., jako revizního technika, neměly o takovém výkladu nejmenší představu. Jednoznačné výkladové stanovisko k těmto základním otázkám však ve shodě nezaujaly ani odborné instituce, působící jako znalecké ústavy, tj. ČVUT Praha, VUT Brno. Jejich přinejmenším odborná stanoviska se vzájemně odlišovala i v době několik let poté, co se skutkový děj odehrál. I z pohledu těchto skutečností je třeba na trestní odpovědnost obžalovaného J.V. v současné době nahlížet. Pokud by zcela jednoznačné výkladové stanovisko z 30. 3. 2017, přijaté Nejvyšším správním soudem, existovalo v době, kdy obžalovaný revizní zprávy zpracoval, pochopitelně by náhled nalézacího soudu na jeho jednání mohl odůvodňovat závěry o jeho trestní odpovědnosti, neboť by to znamenalo, že obžalovaný takový odborný a právní názor nerespektuje. Vedle toho však nelze přehlédnout ani skutečnost, že nejen obžalovaný J.V., ale ani další revizní technici, kteří v roce 2010 zpracovávali zprávy o výchozí revizi pro takto rozsáhlé FVE se v průběhu své, zpravidla dlouholeté, praxe revizního technika s takovými stavbami nesetkali. Obrovský a velmi dynamický rozmach výstavby FVE nebyl ze strany českého státu legislativně dostatečně připraven natolik, aby pravidla byla jasná a aby spolehlivě vymezovala požadavky na postup revizních techniků, ale ostatně i stavebních úřadů. Nalézací soud opakovaně konstatuje, že jasná pravidla byla do tohoto procesu vnesena primárně až rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, z 30. 3. 2017 sp. zn. 2 As 313/2015, příp.

obdobných rozhodnutí např. pod sp. zn. 9 As 256/2015, 7 As 2004/15. Podle názoru nalézacího soudu, s přihlédnutím ke všem těmto rozhodným okolnostem případu, pak nelze obžalovanému J.V., jako řadovému reviznímu technikovi, klást k tíži formulační nepřesnosti v revizních zprávách. Tyto nepřesnosti by při důsledném postupu nemohli pracovníci ERÚ přehlížet a zcela nepochybně by měli být vedeni snahou jakékoliv pochybnosti svým dalším postupem odstranit. V jednání obžalovaného nalézací soud nespatřuje bezpečně a spolehlivě prokázaný úmysl uvést v omyl stavební úřad nebo ERÚ tím, že vědomě poskytne pomoc údajným hlavním pachatelům, J.A. a M.Š., při jejich, obžalobou tvrzeném, podvodném jednání vůči ERÚ. Ostatně žádný důkaz nesvědčí o tom, že by obžalovaný J.V. tyto dva hlavní pachatele znal, nebo že by se s nimi dokonce na takovém postupu domlouval. Logicky tak nemohl vědět, že snad oni mají sami podvodný úmysl a on sám jim bude vědomě pomáhat. Současně v souvislosti s údajným úmyslem obžalovaného J.V. pomoci těmto obžalovaným, aby uvedli ERÚ v omyl za účelem neoprávněného získání licence pro firmu XXXXX, nelze přehlédnout ani faktickou strukturu vztahů mezi jednotlivými zúčastněnými subjekty. Také tato struktura vztahů svědčí pro závěr soudu o absenci úmyslného zavinění obžalovaného J.V.. Obžalovaný revizní zprávu zpracoval jako OSVČ, a to na základě zakázky od firmy XXXXX. Tato firma zpracovanou revizní zprávu dodala firmě XXXXX, jejímž zákazníkem byla firma XXXXX. Teprve tato firma, jako generální dodavatel, předala kompletní dokumentaci, nepochybně včetně zprávy o výchozí revizi, svému zákazníkovi, tj. firmě XXXXX, která byla skutečným žadatelem o licenci. Zjevně tedy mezi obžalovaným J.V., jako zpracovatelem zprávy o výchozí revizi a finálním uživatelem této zprávy, tj. firmou XXXXX, jako žadatelem o licenci, figurovaly ještě další tři subjekty. Mezi těmito pěti subjekty však nebyly prokázány žádné skutečnosti, které by prokazovaly v odpovídajícím rozsahu úmysl obžalovaného J.V. vědomě zpracovat nepravdivou revizní zprávu proto, aby firma XXXXX získala nezákonně licenci tím, že, jak tvrdí obžaloba, byla uvedena v omyl jednáním J.A. a M.Š., kterým právě J.V. poskytl pomoc. Je třeba připustit, že obžalovaný J.V. měl být obezřetnější, avšak na nejasnosti a formulační nepřesnosti v revizní zprávě měly odpovídajícím způsobem zareagovat pracovníci ERÚ. Jednalo se o státní zaměstnance, u nichž se předpokládá pro výkon takové práce elementární odborná způsobilost. Pro účely trestního řízení nelze formalisticky vycházet z předpokladu jejich vázanosti dokumenty předkládanými žadatelem o licenci. Naopak pro účely trestního řízení je třeba řešit otázku toho, zda byly bez jakýchkoli pochybností prokázány zákonem požadované znaky příslušné skutkové podstaty trestného činu. Ostatně ani příslušná ustanovení správního řádu, na které sám ERÚ při kontrole tohoto licenčního spisu poukázal, nevylučují, aby pracovníci ERÚ v rámci tohoto licenčního řízení, které je správním řízením, přezkoumávali podanou žádost včetně připojené dokumentace, event. se dokonce na místě samém o sporných skutečnostech fyzicky přesvědčili. Nalézací soud si dovoluje podotknout, že FVE Vranovská Ves měla mít instalovaný výkon cca 16 MW a logicky muselo být oprávněným úředním osobám zřejmé, že pokud získá licenci do konce roku 2010, bude v následujících cca 25 letech získávat garantované výkupní ceny, event. zelené bonusy, čímž bude odčerpávat mimořádně vysoké finanční částky v řádu desítek nebo stovek milionů Kč ze státního rozpočtu. Tomu také měla odpovídat jejich důslednost a profesionalita při přezkoumání podané žádosti i veškerých dokumentů předtím, než rozhodnutí o udělení licence vydají. Nelze nekriticky chránit pracovníky ERÚ jen proto, že byli státními úředníky. Spíše naopak, je nezbytné právě od nich vyžadovat zvýšenou míru odbornosti, profesionality a zodpovědnosti.

113. Nalézací soud dospěl rovněž v případě obžalovaného J.V. k závěru, že podmínky jeho trestní odpovědnosti bezpochybností prokázány nebyly. Jestliže totiž nebyly zcela jednoznačně a bez rozumných pochybností, jak vyžaduje trestní zákon, prokázány minimálně znaky objektivní a subjektivní stránky trestného činu podvodu u obžalovaných J.A. a M.Š., jako hlavních pachatelů, nemohl nalézací soud bez důvodných pochybností vyslovit ani výrok o vině obžalovaného J.V., který měl být jejich pomocníkem, a to z důvodů shora rozvedených. V této souvislosti si, nad rámec údajů uvedených v obžalobě, dovoluje nalézací soud podotknout, že trestní řízení je vedeno mj. zásadou obžalovací, a proto se soud mohl zabývat pouze otázkou trestní odpovědnosti

obžalovaných J.A., L.B., M.Š. a J.V., na které byla obžaloba podána, nikoliv dalších zde neuvedených osob. Tím soud míní, že neřešil otázku případné trestní odpovědnosti žadatele o licenci, který zřejmě mohl mít motiv k podvodnému vylákání licence a k následnému získávání dotací v podobě zeleného bonusu nebo zvýhodněných garantovaných výkupních cen. Stejně tak neřešil soud otázku event. trestní odpovědnosti pracovníků ERÚ, jako oprávněných úředních osob, když i u nich se lze domnívat, že se dopustili zásadního pochybení v průběhu licenčního řízení a při vydání rozhodnutí o udělení licence. Tyto úvahy jsou však spíše teoretické.

114. Mimo právní rámec trestní odpovědnosti obžalovaných J.V., J.A. a M.Š. stojí **trestní odpovědnost obžalovaného L.B.** Tomuto obžalovanému je kladeno za vinu spáchání přečinu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti ve smyslu ustanovení § 330 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Již ze samotného názvu skutkové podstaty je zřejmé, že se jedná o delikt nikoliv úmyslný, ale o delikt nedbalostní. Z hlediska zavinění musí být naplněny znaky nedbalosti podle § 16 trestního zákoníku, nikoliv znaky úmyslu podle § 15 trestního zákoníku. Nedbalost je v trestním zákoníku konstruována jako vědomá (§ 16 odst. 1 písm. a/ trestního zákoníku), podle níž pachatel věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí, nebo jako nevědomá (§ 16 odst. 1 písm. b/ trestního zákoníku), kdy pachatel nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem ke svým okolnostem a ke svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Skutkovou podstatu trestného činu podle § 330 odst. 1 trestního zákoníku měl obžalovaný L.B. naplnit především tím, že jako úřední osoba při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmařil splnění důležitého úkolu a způsobil tím škodu. V konkrétním případě měla být způsobena škoda velkého rozsahu, čímž by byly naplněny znaky kvalifikované skutkové podstaty ve smyslu ustanovení § 330 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Ze skutkové věty je zřejmé, že obžalovaný L.B. se měl tohoto činu dopustit tím, že jednal jako pracovník Stavebního úřadu Šumná a dne 23. 11. 2010 vydal kolaudační souhlasy pro FVE Vranovská Ves I. – III. etapa, když závěrečnou kontrolní prohlídku realizovanou dne 22. 11. 2010 uzavřel s tím, že stavba je provedena podle schválené změny z 3. 11. 2010. Obžalovanému je kladeno za vinu, že před vydáním tohoto rozhodnutí nezjistil, že v předložené dokumentaci jsou rozpory popsané pod body a), b) a c) skutkové věty obžaloby. Jedná se především o rozpory mezi revizními zprávami k jednotlivým trafostanicím TS1 – TS14, které zpracoval J.V. a převzala společnost XXXXX, a to s celkovou revizní zprávou, kterou dne 21. 11. 2010 převzal J.A. za provozovatele (pozn. soudu – J.A. byl zaměstnancem firmy XXXXX, která byla generálním dodavatelem, nikoliv provozovatelem, neboť tím byla společnost XXXXX, která byla investorem) a současně podle skutkové věty obžaloby i v této části měla být revizní zpráva v rozporu s počtem (pozn. soudu zřejmě s počtem FV panelů) uvedeným v technické zprávě ze dne 3. 11. 2010, kterou vypracoval K.Z. ze společnosti XXXXX V další části skutkové věty obžaloby je L.B. kladeno za vinu, že kolaudační souhlasy vydal, ačkoliv byla v rozporu prohlášení o kompletnosti a jakosti, vystavené obžalovaným J.A. dne 15. 11. 2010 a prohlášení zhotovitele k provedenému dílu, vystavené společností XXXXX, respektive 19. 11. 2010 jejím zaměstnancem J.J., v němž společnost prohlásila, že dodávka, montáž a příprava před uvedením do provozu elektroinstalace FVE Vranovská Ves byly provedeny na základě předané projektové dokumentace pro realizaci stavby a dílo je schopné bezpečného provozu, a to vše tedy bylo v rozporu se zápisy ve stavebním deníku společnosti XXXXX za období od 15. do 21. 11. 2010. Vedle toho obžalovaný nezjistil, že je v rozporu výkresová dokumentace skutečného provedení stavby ze dne 3. 11. 2010, vypracovaná K.Z. za společnost XXXXX se skutečným fyzicky realizovaným stavem výstavby FVE, neboť minimálně do 22. 11. 2010 probíhaly dokončovací práce na technologii a v době od 27. 11. do 9. 12. 2010 probíhaly práce spočívající v konstrukci a montáži a zapojování celkem 2.450 kusů FV panelů. Stručnou rekapitulaci této části skutkové věty považoval nalézací soud za nezbytnou pro následný rozbor trestní odpovědnosti obžalovaného L.B..

115. Na úvod je třeba stručně citovat také platnou právní úpravu skutkové podstaty trestného činu, který je obžalovanému L.B. kladen za vinu. Žalovaného trestného činu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 trestního zákoníku se může dopustit pouze ten pachatel, který vykazuje znaky speciálního subjektu (§ 114 odst. 1 trestního zákoníku), tedy má požadovanou vlastnost, způsobilost nebo postavení. Není sporu o tom, že obžalovaný L.B. při vydání kolaudačních souhlasů byl tzv. úřední osobou ve smyslu ustanovení § 127 odst. 1 trestního zákoníku, za kterou se považuje odpovědný úředník územní samosprávy, orgánu státní správy nebo orgánu veřejné moci. Obžalovaný L.B. sám ve své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení, potvrdil, že byl v té době pracovníkem Stavebního úřadu Šumná, a toto postavení obžalovaného je prokazováno i příslušnými rozhodnutími, které sám vydal, v konečném důsledku pak především kolaudačními souhlasy (č. l. 381 a násl., resp. 1974 a násl.). Povinnosti obžalovaného, který vedl závěrečnou fázi stavebního řízení, tedy nařídil a provedl dne 22. 11. 2010 závěrečnou kontrolní prohlídku a dne 23. 11. 2010 vydal kolaudační souhlas, jsou vymezeny především v zákoně 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, tzv. stavebním zákoně, a to ve znění zákona 227/2009 Sb., účinného v rozhodné době, tj. do 29. 12. 2010. Povinnosti obžalovaného při kontrolní prohlídce před vydáním kolaudačního souhlasu vyplývají z ustanovení § 122 odst. 3 tohoto zákona. Podle citovaného zákonného ustanovení při závěrečné kontrolní prohlídce stavební úřad zejména zkoumá, zda byla stavba provedena v souladu s ohlášením stavebnímu úřadu, podle vydaného stavebního povolení a ověřené projektové dokumentace, a zda jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu, včetně bezbariérového užívání stavby, pokud je právním předpisem vyžadováno. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí. Jestliže stavební úřad nezjistí závady bránící bezpečnému užívání nebo rozpor se závaznými stanovisky podle § 122 odst. 1 téhož zákona, vydá do 15. dne provedení závěrečné kontroly prohlídky kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby. Kolaudační řízení není správním řízením. Podle § 122 odst. 1 alinea třetí téhož zákona pro vydání kolaudačního souhlasu stavebník opatří závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby vyžadované zvláštními předpisy. Těmito předpisy se míní, jak je uvedeno ve vysvětlivkách např. tzv. vodní zákon, zákon o ochraně přírody, zákon o ochraně ovzduší, zákon o ochraně zemědělského půdního fondu, lesní zákon, zákon o státní památkové péči, horní zákon, lázeňský zákon a další příslušné předpisy se stavbou související.
116. Z obsahu přílohového spisu Stavebního úřadu Šumná, který byl u hlavního líčení proveden jako listinný důkaz, je patrné, že obžalovaný při svém rozhodování o udělení kolaudačních souhlasů měl k dispozici veškeré potřebné listiny vyžadované stavebním zákonem. Jednotlivé listinné důkazy, související jednak s úvodem stavebního řízení, ale také s vydáním kolaudačních souhlasů, jsou rozebrány shora v odůvodnění tohoto rozsudku. Nalézací soud se při svých závěrech ztotožnil s argumenty obžalovaného o tom, že L.B. si vyžádal a měl k dispozici všechny podklady vyžadované stavebním zákonem proto, aby mohl kolaudační souhlas vydat. V této části nelze v jeho jednání spatřovat jakoukoliv nedbalost, spočívající např. v tom, že by kolaudační souhlas vydal na podkladě neúplné dokumentace. Podle názoru soudu však obžalovaný L.B., ostatně jako obžalovaný M.Š. a J.A., sám nebyl oprávněn přezkoumávat odbornou správnost zprávy o výchozí revizi, která mu byla předložena, a která logicky, z pohledu zákonných podmínek, byla základním dokumentem osvědčujícím bezpečnost FVE. Obžalovanému nelze vytýkat, že vycházel ze závěru této revizní zprávy o tom, že revidované zařízení je schopno bezpečného provozu, tedy že vycházel z presumpce správnosti dokumentu vydaného certifikovaným revizním technikem a závěry dokumentu plně akceptoval. Nalézací soud v konečném důsledku neshledává ani nedbalostní pochybení obžalovaného, který na podkladě této revizní zprávy učinil zjištění, že kolaudované zařízení je schopno bezpečného provozu, jak mu ukládá ustanovení § 122 odst. 3 stavebního zákona. Závěrečná kontrolní prohlídka se sice konala na samotné stavbě, ale jak bylo zjištěno z důkazů provedených u hlavního líčení, na pohled nebyly patrné žádné známky toho, že by snad FVE nebyla kompletně dokončena. Podle názoru nalézacího soudu nelze obžalovanému klást k tíži

ani to, že snad drobné nedostatky neodhalil, když vizuálně elektrárna byla dokončena. Ostatně po právu nelze ani od stavebního úřadu vyžadovat, aby při tomto mimořádném rozsahu FVE (počet cca 85.000 FV panelů s instalovaným výkonem 16MW) elektrárnu detailně fyzicky přezkoumával a jednotlivé panely přepočítával. Ze skutkové věty obžaloby v části 4a) navíc není zřejmé, jaký číselný rozpor o počtu FV panelů měl obžalovaný L.B. v jednotlivých dokumentech zde uvedených zjistit, a zejména zda se jednalo o rozpor zásadní, který měl nějaké konkrétní negativní a především protiprávní důsledky. V této souvislosti si nalézací soud dovoluje podotknout, že u hlavního líčení nebyl proveden a ostatně ani ze strany obžaloby navržen, žádný objektivní relevantní důkaz o faktickém počtu FV panelů instalovaných na této FVE dne 22. 11. 2010. V této souvislosti nezbyvá, než v souladu se zásadou „in dubio pro reo“ provedené důkazy hodnotit ve prospěch obžalovaných a vycházet z presumpce toho, že FVE byla ke dni revize, resp. ke dni vydání kolaudačních souhlasů dokončena. To ostatně koreluje i se zápisy ve stavebním deníku, z nichž je patrné, že poměrně zanedbatelné množství (necelá 3 % FV panelů) byla po vydání kolaudačního souhlasu nikoliv nově instalována, ale vyměněna za původní vadné panely. To ostatně prokazují i svědkové, kteří se na výměně panelů na počátku prosince 2010 podíleli. S obhajobou lze souhlasit i v tom, že při takto rozsáhlé stavbě, kdy byly vedeny i mimořádně obsáhlé stavební deníky, jak generálního dodavatele, tj. firmy XXXXX tak jejího hlavního dodavatele firmy XXXXX a dalších subdodavatelů této firmy, nelze po právu od obžalovaného L.B. vyžadovat, aby detailně stavební deníky zkoumal. Obžalovaný podle názoru soudu nebyl povinen kontrolovat zápisy ve stavebním deníku firmy XXXXX, která navíc nebyla generálním dodavatelem pro firmu XXXXX, neboť tím byla firma XXXXX. Není tedy zřejmé, proč by měl obžalovaný vycházet právě a pouze ze stavebního deníku společnosti XXXXX. Nalézací soud se neztotožňuje s obžalobou ani v té části, která se týká bodu 4b) skutkové věty. Obžalovanému je kladeno za vinu, že nezohlednil rozpory mezi prohlášením o kompletnosti a jakosti ze dne 15. 11. 2010, které vydal obžalovaný J.A. a prohlášením zhotovitele ze dne 19. 11. 2010, vystaveném J.J. za firmu XXXXX se zápisy ve stavebním deníku firmy XXXXX za období od 15. do 21. 11. 2010. Podle názoru nalézacího soudu žádné z těchto dvou prohlášení nemělo a nemohlo mít zásadní vliv na posouzení podmínek vydání kolaudačních souhlasů. Prohlášení zhotovitele, tj. firmy XXXXX je prohlášením jednoho ze subdodavatelů, firmy XXXXX, která sice byla hlavním, nikoliv však jediným dodavatelem generálního zhotovitele stavby, tj. firmy XXXXX. Není zřejmé, proč by měl obžalovaný porovnávat stavební deník právě jednoho z dodavatelů, tj. firmy XXXXX s tímto prohlášením a v čem měl, resp. mohl zjistit nesrovnalosti a jaké v konečném důsledku tyto nesrovnalosti měly mít vliv na kolaudační souhlas. Stejný argument ostatně platí i pro prohlášení J.A. z firmy XXXXX, přičemž důvody o bezvýznamnosti tohoto dokumentu rozebral nalézací soud již shora. V souvislosti s trestní odpovědností obžalovaného L.B. není, podle názoru nalézacího soudu, ze skutkové věty obžaloby rovněž zřejmé, v čem měly být údaje zde uvedené v rozporu se záznamy ve stavebním deníku jednoho ze subdodavatelů, tj. firmy XXXXX. K části skutkové věty popsané pod bodem 4c) lze konstatovat, že z provedeného dokazování je zřejmé, že FVE Vranovská Ves, jak nalézací soud uvedl opakovaně shora, se ke dni provedení kontrolní prohlídky nepochybně jevila jako plně obsazená FV panely, když navíc o takovém stavu svědčily i dokumenty, které byly pro účely kolaudačního řízení obžalovanému L.B. předloženy. Pak nelze obžalovanému klást za vinu, že „po dni kontrolní prohlídky, resp. po dni vydání kolaudačního souhlasu dne 23. 11. 2010 pokračovaly stavební práce na této FVE, spočívající v dokončování technologie a zejména v montáži konstrukcí a FV panelů v počtu 2.450 kusů těchto panelů“. Ze stavebních deníků, výpovědí svědků i případné účetní dokumentace je zcela zřetelné to, co nalézací soud opakovaně uvedl, tedy že se jednalo o výměnu panelů již instalovaných, nikoliv o instalaci panelů nových. Tento argument, který svědčí rovněž ve prospěch obžalovaného L.B., nebyl provedenými důkazy nikterak zvrácen. Nalézací soud proto i v případě obžalovaného L.B. dospěl k závěru o tom, že nebylo prokázáno naplnění přinejmenším znaků objektivní i subjektivní stránky žalovaného trestného činu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 trestního zákoníku. Ostatně již úvodní skutková zjištění zachycená ve sdělení obvinění ve smyslu ustanovení § 160 odst. 1 trestního zákoníku (č. l. 36 a násl.) svědčí o

tom, že L.B. jednal sice jako pracovník stavebního úřadu, avšak sám byl minimálně částečně uveden v omyl. Důkazy provedenými u hlavního líčení nebyly prokázány relevantní skutečnosti, na jejichž podkladě by mohl nalézací soud vyslovit výrok o vině. Lze shrnout, že obžalovaný neměl prakticky jiné zákonné východisko, než předložené dokumenty, včetně zprávy o výchozí revizi akceptovat a kolaudační souhlas vydat, zejména pak za situace, když vizuálně na místě ověřil, že elektrárna v mimořádném rozsahu cca 85.000 kusů FV panelů skutečně stojí.

117. Souhrnně, v případě každého z obžalovaných, nebylo prokázáno jeho vědění o tom, že by společnost XXXXX žádala ERÚ o licenci a zejména, že by žádala a čerpala zvýhodněné výkupní ceny, dotované ze státního rozpočtu. Lakonicky řečeno, ani jeden z obžalovaných se nikterak nepodílel na tom, že společnost XXXXX získala neoprávněně licenci tím, že uvedla ERÚ v omyl a na základě toho následně čerpala zvýhodněné výkupní ceny. V kontextu s jinými trestními věcmi projednávanými u zdejšího soudu, které se týkaly FVE, se skutečně, jak uvádí obžaloba ve svém úvodu, jedná o případ typově odlišný. Kompletně byla elektrárna dokončena nejpozději ke dni 10. 12. 2010 (str. 10 a 11 obžaloby). A v případě každého z obžalovaných dospěl nalézací soud ke shodnému závěru o tom, že jsou dány podmínky pro vyslovení zprošťujícího výroku ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu, neboť skutek se sice dílem stal, avšak není trestným činem právě pro absenci znaků objektivní i subjektivní stránky.

Výrok o náhradě škody

118. Před zahájením dokazování u hlavního líčení se včas a řádně připojili se svými nároky na náhradu škody poškození, a to společnost XXXXX, XXXXX a Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu, zastoupená Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových. Vzhledem k tomu, že žádný z obžalovaných nebyl ani dílem uznán vinným ze spáchání trestného jednání, které mu bylo v obžalobě kladeno za vinu, pak soud o takto uplatněných nárocích na náhradu škody rozhodl v souladu s platnou právní úpravou. Obligatorně podle § 229 odst. 3 trestního soud odkázal každého z poškozených s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občansko-právních, neboť v případě zprošťujícího výroku platná právní úprava jiné rozhodnutí neumožňuje.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno podat odvolání** do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či nespěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 2. 11. 2021

JUDr. Jaroslava Bartošová, v. r.
předsedkyně senátu